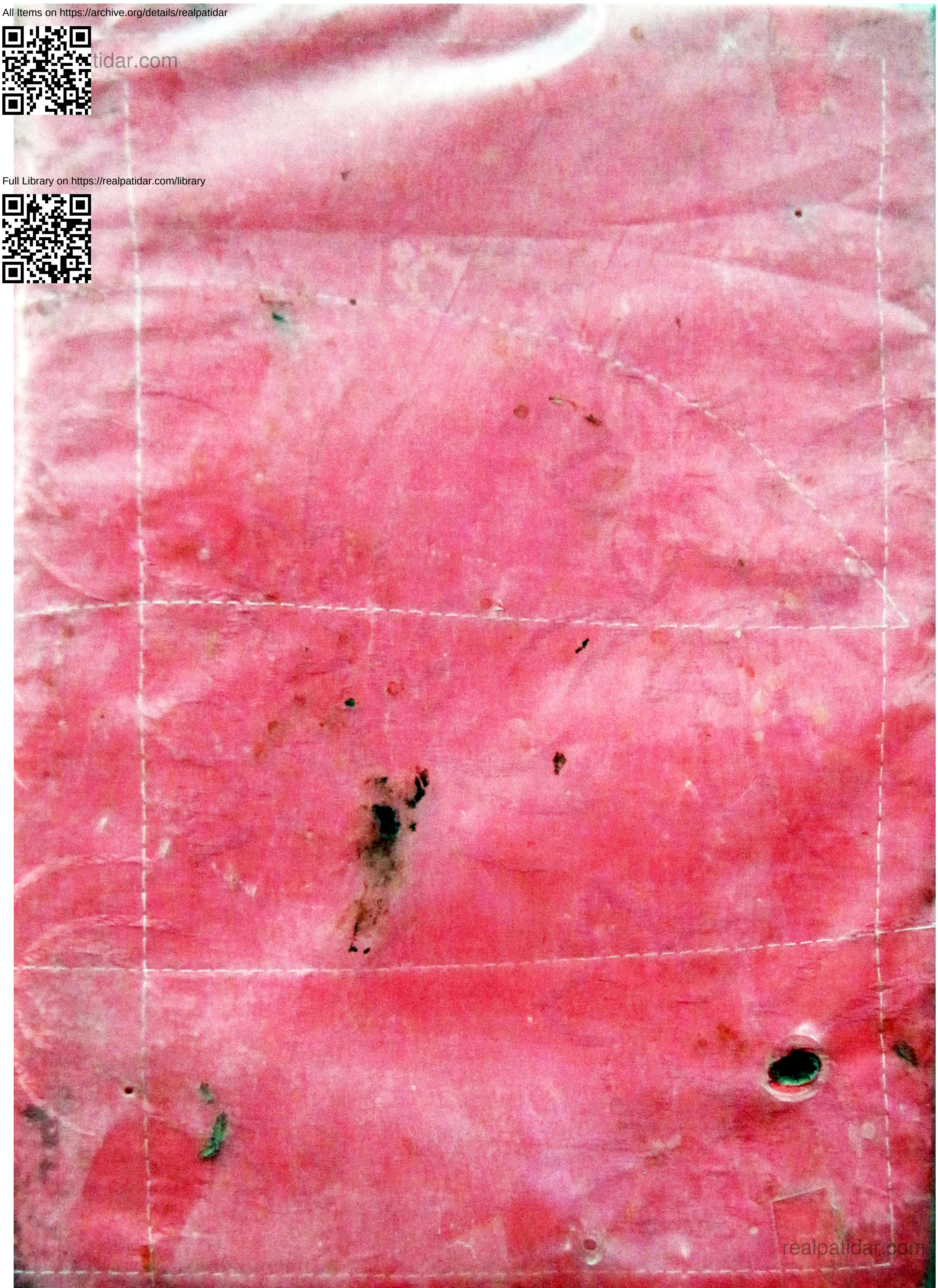
2012-10-01 or Before -Satpanth Manuscript 32 (583)

realpatidar.com
realpatidar.com

પ.. પૂજ્યા દયાળજી કાકા નું ડિરૂં

સાંકળીયું

શ્રી સતગોર સબેદેવ વાચા = શ્રી મંગળા
સરહ્યા છે = પરથમ નામ નિરંજન કહીએ =
અને બીજુ નામ બ્રહ્મા રે = ત્રીજુ નામ
આદ્ય શકિત લીજીએ જી = ૧ = ચોથુ નામ
બાવા આદમ = તેમની છે પેદાશ રે =
પીર પેગાંબર દેવી દેવતા ઉપના જી = ૨ =
પાંચેતનના નામ લીજે = અને શાહ અલી
સરદાર રે = હસન હુસેન નબી સાહેબ
શાલમાજી = ૩ = આલે આલે સાહેબ આવ્યા =
ગુપત છે કીરતાર રે = તેજ ધારી નુર રૂપી
જાહેર રહે જી = ૪ = ગનાન ભેદ્યા ત્યાં સાહેબ
આવે = દેવ સમાને ઠામરે = પાકી સાકી
આસન બેસન કીજીએ જી = ૫ = કરદ્યા કલવેના
મુનિવર આવે = ચાર જુગના ચારરે = સરગ
મરત પાતાળના દેવ આવતા જી = ૬ = અડસઠ

તીરથ નેવસો નાવણું = સાતે સાએર

આવે રે = ગત તીરથ મા આવી જેસલાજી =

૭= અથરવેદ ચાર કીતાબો = ચાર નવી ગોર

ચારે = ઉપવેદ અમર વાણી ધરમ ધરમેજી =૮=

સત જુગે સતવાદી = ગોઈતાને આચરે =

કાળ જુગને તરણો આવી જેસલાજી =૯=

~~કાળ~~ કળી જુગના મુનિવર જાણીયા = તેમની

જીત આગન રે = કીયા સતીયા કીયા તપીયા

જોગલાજી =૧૦= તે તમને દીજે તમેનો દીઠો =

કરણી તમારી નહીં રે = ગુણ તમારા અવગુણ

જંગલાજી =૧૧= તમે મન મસાંણે નહીં = અમને

આવે લાજ રે = નીસું જોઈ દેવ સભામાં જેસલજી

=૧૨= અવગુણ કરાડી ગુણ લેજે = સાંછન ટાળો

આઈ રે = સુરા પુરા થાંજે વીરા આ સમેજી =૧૩=

એક મન એક ધ્યાને = આયા કુહૂલીએ ગાજનરે =

અરથ ભેદ તેના મનમાં લાગ્યે કે જી =૧૪=

ને સમજીને તો આરૂ થાસે = ને દુખ તમારા જાસે

રે = આવા ગમનના ફેરા તમારા ટળશે જી =

૧૫: ભલો ભાકરશાહ ઈલમ દરીયા = ગનાન

તણા ભંડારી = કહેતા સુણતા જે પર સરશે

કીરીઆ જી =૧૬= સરવે દેવના દરશન કીજે:

લાભ તણો નહીં પાર રે = નરનારી સરવે

તમે સાંભળો જી.

શ્રી ભાકુની દુઆ લખીછે.: નાદેઅલી-

યુનમજ હરસ - અજાયબ - તજદહુ - ઓનોલકે-

ફીન વાઈબ - કુલ્લે હમ્મીન - વગમ્મીન - સંયન્જલી-

બે નબુ અલકે - ઈયા મહમદ- વબે વિલાયતકે -

ઈયા અલી - ઈયાઅલી - ઈયા અલી - ઈયા ફીલા-

ઈયા સફી - ઈયા ઝુલફીકાર - ઈયા દફી - ઈયા રફી-

ઈયા નબી - ઈયા મનુ - ઈયા જનુ - ઈયા સજુનુ -

લાલાઉલ - કીઆ કુરલા હતમ - સુભાનુકે
લાલાઉલિ - અલાઆં આલ કરીમ કરીમ - સુભા-
નુકે લાલાઉલિ - અંતરાલુ અરજી - સુભાનુકે
લાલાઉલિ - પાએ જુલા રકીઆ - સુભાનુકે લાલાઉલિ-
સુનીકુલા આલઅલી - સુભાનુકે લાલાઉલિ - સદ્કુલા
અદલ - સુભાનુકે લાલાઉલિ - નોરોદીન - સુભાનુકે-
લાલાઉલ - લાહુવપર લારદીન - સુભાનુકે લાલાઉલ-
વલીઉલનસર - સુભાનુકે લાલઉલ - સીઉલાલ
ની આર - સુભાનુકે લાલાઉલ - શેરલા આલમ
સુભાનુકે લાલાઉલ - મજરલાલા જલા - સુભાનુકે
લાલાઉલ - મરી મલાએ - સુભાનુકે લાલાઉલ -
ડલી જુલા ઇમાદ - સુભાનુંકે લાલાઉલિ - માજુદલા
ઉલ મદીદી - સુભાનુકે લાલાઉલ - નબી જુલા વરેજુ-
સુભાનુકે લાલાઉલિ - જાએ ઉલા કુદલીના - સુભા
નુકે લાલાઉલ - જાએ ઉલા નસરલા - સુભાનુકે

તાલાહિલ- એ આઉ બાઅઉલા રહમન -સુભાનુકે
લાલાહિલ- બાએરલા કુલરલા -સુભાનુકે લાલાહિલ-
કે બાહિલામાલ અબુ અરન- સુભાનુકે લાલાહિલ-
બાએરલા લુબીન-સુભાનુકે લાલાહિલ-બાહિરન
હલા લપિરન સુભાનુકે લાલાહિલ- બાએરલા-
અરફાન - સુભાનુકે લાલાહિલ- કેપલા એહિલા
કુલફીએ અલા-સુભાનુકે લાલાહિલ- પક્ષીઆ
કરીમ - સુભાનુકે લાલાહિલ- પરેલુ કલા સરીક-
સુભાનુકે લાલાહિલ- લકા ધી વલર- હિમદ- લુકાવાલગ-
ઈયા લુકા- લકીરી હુઈ- અલા લરીઆ- મનુવાસતા-
અકુસા-ઈયામલા- બારખ- અહનુકુ- અલારો-
કલોરીનો - હલા જહલા - બાએલા - હુનરા-
હતફુલ કાદરા - ફુલ વારેસો - ફલાએલા - ઉવેનુ
બારસ - જાલ હરીમ - ઈમાલા - નહલા - હુઈ આ
જફુરા - લમઉ - ગોરહજુમાવા - ઉવાઈ કુલકીલ-

ઈયા આસલાહી - મનુવાવલાહુ - અજલન અલા -
હુરાવલા - લાસકીન - જલમ - અજીલો - હુલકીલાબ
નલઈઆ - ઈયા જાફર કુઉ દર - સલલામ સલકીન -
વિબલા - મેજલાએ - કુલ કીલાબ - ઈલારી - ઈયા લાસુ -
અહુદર - રામાલકીન - વિબલાએ - મુજલે એબે - એલારો
લારો - ઈલીલ્લા - રઈલા - કઈલા - વબક્ષા - મજાપાલમીન -
વઈઆસીનો - વલી કોરાના - હુકમ વેજીના - વબાકુઆ -
કલમ ઉવા મસાઈ અસ - લઈઆના - ઈમામ
લાબનો માલ - રઉલા - કાબમુઆ જુનોના - વઈનલા
કુલા અજુરાન - કઉઆ - વિબાઆ - આસાયઉયા -
અલારો - અરીકલા એહી - હઉમલનો - વાલાહેકુલ -
સારેદવેલ - હતલરાન - વાએ જુલ - બાજરાન -
અનવા કુફરન - કુરનીરાો - અજીમ - વામાકુલ -
ફઉનાલના - અકમા - અલાઝુઈ - જીઆલવ
બનાઆ - અબવાવા કેદરપુઆ - અજીનો -

હઉિપજના - રોઉિ - વેજલા - અલા - નજૂના જનાબ્ના -
અહી રમદીનો - અનાનહુ - ખાલાહું - રનુ સરફના
લાઆો - મસાઈના હુઆ - હઉદય - આલાઈ - ઉવા
મસરના વગાઈના - અજલાબો - તુલ જનીયા - વા
અલાનો - નમનનુ - હકનાવારો - વાકૃમા ઈઉલિ - બીસ્મા -
અનુ આલાઓ - માલોજુ ના - અશ્તાહુઆ - અનાના
વાઅ્મે જુના - હુમ જુનાન - અીલારના - અલાના
રોઉિ - ના કુલા આલક્ષીન (મી) - ના કુલા અકો - અલા
સકીનજો - જુલા જુસા નીલ ફાલલા - અલા રમસૂલ -
રમાઈન રના આલા - અસુરાના - મસલૂજા - ઉકામ
વાલાઆ - તુલ અલારો - જાઆીન - આલારઉિ - મનારી
અસમન - આજદહુ - વરીવાસન કુલનન - નાઈ -
લકુમ - સુલલાનો - અલારો - જન અહુદુ - કુલ
આલા - વેકુલી - લાબુલ - વનુલ - ઉનાયઆન -
વહુલરી - કસ્ગુલા - લાઆઉિ - લલલીમન -

અનજુમા - અલજનુના - જઈ કુલ ફીશાન - કીતાબ-
અનજુમ - કુફેરમ - ફુનલા - હમી અનજુમ - હીન-
પાલમહુ - અમાઈક - મમઈ - અઉભિ જ - આલન-
જજરીન - કજનીન - જો દોળીમા - રકુલીલા -
મુસનીન - અન હુમાદલ - ઈસામો - અરજલરજલ-
આલમીન - અલા અલા આખત - પજમાન - મુરા -
પરન - હલીલ - પરલ - હજુ હવાલ - ફુરાંન કુલજાલા.
અનાલ પેલમ આરનુ - કઉબા હુસન કજલાશે -
અખન ઈશાંન - મમ આમા - અલા માકેલશે -
ઉક્રીલના - અમરી - આખા મરીન - અખ દહુ -
વીજન ખેલ - પેઈમલ - એફીજનાશા - ખેરાઠોલ -
ગાખર આયે - આફિ ઈમા હુકુલ - આપઈમાન
અકુકુલ - અનજુમ - કીતાબ - ફુજાન - એલકલ કુઉલા -
નઅલપુ - એઉજપલા - અજલપુ - અલી ગુલ અનજુમ -
પખલ - અલાશે - અરપારઅલક પીપી - ગાજર

બલકી- અલારો અજીમ - વઆ લાશબ - મરેકો
બે રહેમત કે - ઈયા રહેમાન - રહીમ ઈયા અલા -
નુર શામપંલ કે - બે અજીમ - વફલાયલહા ઈલીલાહો
મરમેંટી અલીઆલા :-

શ્રી બાકુની દુવાની આશીઆત છે:-

સાહેબ પાસેથી ફીરસ્તા જબરાઈલ મહમદ
રસુલીલ્લા પાસે લાઈ આવ્યા છે. દવાનો
સબાબ કોઈ જાણતું નથી. સાહેબ જાણે છે.
એ દવાની કૌવત બરકત અલીકા સરસ
મૂલ છે. એ દવાની કૌવત બરકતથી જમી
અસમાન ઘર કરી રહ્યાં છે. મુબાલક ઈજરાઈલ
હુકમ સાહેબનો લઈને માણસનો જીવ લેવા
આવે છે. તે કૌવત બરકત એ દવાની છે.
એ દવા ભણીને આવે છે. એ દવા ભણીને
ઈસરાફીલ સૂર ફૂંકશે ત્યારે દુનિયા સર્વ

ઉઠશો. એ દવા ભેળીને સૂરજ ઉગો છે. એ
દવા તોરલના દરવાજા બહાર લખી છે.
જબરાઈલ કહે છે કે ઈયા મહમદ તમારી
ઉમરમાંથી એ દવા એકવાર પઠેલો તથા
પોતાની પાસે તાબીજ કરીને રાખેલો ખુદાતાલા
એ ફરમાવ્યું છે. કે તેના ઘરમાં અજાબ દુઃખ
કઈ નહીં થાય. અને દોજગ કોઈ નહીં જાય.
સાંભળશો તેને સાહેબ પોતાની પાસે મહેર-
બાની કરીને પોતાના ફરજનની પેઠે રાખશો.
ઈયા મહમદને જબરાઈલ કહે છે. કે તમારી
ઉમરમાંથી સર્વ ઉમર મધ્યે એકવાર પઠેલો
સાહેબ તેને પેગોબરને ઠેકાણે બેસાડશો.
કાંઈ દુઃખ થતુ હોય તો એ દવા પાંચ વાર પઠીને
લખીને મધ સાથે ધોઈ પીવે તો સાહેબ કહે તો
તેની દેહમાંથી દુખ જાય સહી. કદાચ દુશ્મનને

હોવે આવ્યો હોય તો એદવા ભણેલો સાહેબ
તેને છોડાવે સહી- કદાચ કોઈને ઘેર ચોરપણું
હોયતો એ દવા લખીને ઘરના ઉંબરા ઉપર મેલીએ
તો એ દવાની બરકતથી ચોર સામો આવીને
ઉભો રહે. વળી એ દવા કુરજની નમાજની વખતે
ગઢાપાર પઢેતો તે ઉપર ૧૦૦ સો સવબલો
પડેલો મુલાએક સીતેર હજાર સત બંદાની રકા
ફારઠા ક્ષાવીને ઉભા રહે. મુલાએક જબરાઈલ
કહે છે. જો ઈયા મહમદ તમારી ઉમતમાંથી
હરરોજ જીવે ત્યાં સુધી એક વાર ભણેલો તેને
બુરાતાલા તીસરતમાં હજાર સહેરે બકસીસ
કરશે. એકેક શહેરમાં ત્રીસ ત્રીસ હજાર ઘરહશે.
એકેક ઘરમાં ત્રીસ ત્રીસ હજાર તખત રચી રહ્યા
એકેક તખત ઉપર ત્રીસ ત્રીસ હુરાં બેઠી હશે.
એકેક હુરાંની પાસે ત્રીસ ત્રીસ હજાર તબાકા

હશે. એકેક નમાજમાં ત્રીસ ત્રીસ પયગમ્બરનો
મેળો હશે. ને સાહેબે ફરમાવ્યું છે. તે જબરાઈલ
કહે છે. તે તમે જાણજો. હરરોજ પંજેગાન નમાજ
દરુદ સાહેબને આપીને નમાજ કરશો તો આ
દવા દરરોજ એકવાર દીન મધ્યે ભણેલો રોજ
કયામતને દહાડે ચંદ્ર સરખા થાશે. અને જે
કોઈ બંદો એક દિવસમાં અગીયાર વાર ભણે
એવી રીતે દિવસ ૧૧ સુધી ૧૧વાર ભણેલો
તે માણસ ને માટે સાહેબ પોતાનો જુરાબ
મોકલશે. તારે સાહેબ પાસે પેગાંબરને મુમન
બેઠા હશે. ત્યારે સૌ પેગાંબર પૂછે છે. જે એ
બંદે દુનિયામા આદમ પુરા કર્યા છે. જે તમારો
જુરાબ મોકલ્યો છે. ત્યારે સાહેબ બોલ્યા છે.
એ બંદે દુનિયામાં જાદુની દુવા દિવસ ૧૧ સુધી
૧૧વાર ભણ્યા છે. તે વાસ્તે અમારો જુરાબ

મોકલ્યો છે. ઈયા મહમદ એ દવા ભણીને
ડુંગર ઉપર ફૂંક નાખીએ તો ડુંગર થરથર ધ્રૂજે.
એ દવા ભણીને પાણી ઉપર ફૂંક નાખીએ તો
પાણી પાછું ફરે. એ દવા ભણીએ તો ખુદાતાલા
મહેરબાની કરીને કુલ ગુના બક્સે છે. એ દુવાની
સફાયત રસુલ પેંગાબરે ઘણી કરી છે: એ દવાને
જમીન પર બેસીને ભણીએ તો જમીન અજબ
રૂપ થાય. એ વાત વાજબ છે. પણ એવી બીજી
કોઈ દવા નથી. અલાતાલાએ વખાણ કર્યા છે.
ને જીબ્રાઈલ કહે છે કે કોઈ દુશ્મનને હાથે
આવ્યો હોય તો એ દવા ભણે તો છુટે કરીને
આવે. બાલ બચ્ચા કરીને આવે. ઈન્નલાયલાહ
ઈલીલાહો મહમદ મેંદી અલી અલા.

નાંદે અલી :- નાંદે અલી યુન મઝહરલ -
અજાયબ - તજદહુ - સોનાલકે - ફીનવાયબ -

કુલ્લે રહમાન - વ ગમગીન - સૈયનજલી બે
નજુઅલકે - ઈયા મદદ - વજે વિલાયક્ષકે
ઈયા અલી - ઈયા અલી - ઈયા અલી.

નાંદેઅલી ની ખાસિયત :-

જે કોઈ લખેલી નાંદેઅલી ૧૭ રોજ ભણેલો
સાહેબ તેને માન છે. દુશ્મન દફે કરે. ને પોતાની
પનાહમાં રાખે. જે કોઈ રોજ ૧૦૦ વાર ભણેલો
દુઃખ પડતુ હોય તે ટળે ને સુખ થાય સહી. પુરી
હાંસલ થાય. જે કોઈ દર દરબારે બંદી ખાને
પડ્યો હોય તો ૩૦૦ વાર ભણીને સાંઝી ફૂંક
મારેલો સાહેબ છૂટકો કરે. જે કોઈ ધાડમાં
પડ્યો હોય તે ૨૦૦ વાર ભણેલો છૂટે. જે
કોઈ ૧૦ દિવસ સુધી સો સો (૧૦૦) વાર ભણે
લો કોઈએ ચાડી કરી હોય તો આહીયાને
સાહેબ દફે કરે. જે કોઈ બંધમાં પડ્યો હોય

તો દિવસ ૭ સુધી સો સો (૧૦૦) વાર ભણે
તો સાહિબ બંધમાંથી છોડાવે સહી, જે કોઈ
૧૫ વાર ભણે તો સાહેબ રજક આપે ને સુખ
આપે ને રોજ ગાર ખુલે. જે કોઈ ૭૦૦ વાર પઢે
તો સરપ દુસ્મન દફે થાય. ડુડુ થાય. જે કોઈ મારગ
માં ચાલતા ૭ વાર ભણીને પોતાના શરીર
ઉપર ફૂંક મારે તો દુસ્મન દફે થાય ને સર્વે
અંધા થાય. જે કોઈ રોજ ૨૪૦ વાર ભણે તો
સાહેબ ઉમેદ પુરી કરીને જે માગે તે આપે. જે
કોઈને દુખ પડ્યું હોય તો દિવસ ૧૦ સુધી રોજ
૩૦ વાર ભણે તો કરાર થાય. ને નજરઉલેર
જે કોઈ ૨૧૦૦૦ વાર દિવસ ૭ સુધી ભણે તો
સાલત્રી રાતે નબી મહમદ મુસ્તફા દેખે. જે કોઈ
કામકાજ માં અટકયો હોય તો ૧૫ દિવસ સુધી
રોજ ૨૫ વાર ભણે તો ખુદાતાલા આસાન કરે.

જે કોઈને કામણ કર્યું હોય તો ૭૦ કુવાનું પાણી
મંગાવીએ ને જુદા જુદા ૧૦ વાસણમાં કુવા
સાત સાતનું ભરીએ. એકેકે વાસણમાં ૭૦
સિત્તેર સિત્તેર વાર ભણીને ફૂંક મારીએ ને પછી
સર્વે પાણી એકઠું કરવું ને તે પાવું તો કરાર
થાય. ને સાહેબ આસન કરે જે કોઈને ખાંસી
થતી હોય તો રોજ ૧૦૦૦ વાર પઢે તો ખુશાલી
થાય. ને ખાંસી મટે. જે કોઈ સોદો કરે ને લાભ
ના થતો હોય તો ૩૦ વાર ભણીને સામાના
કાનમાં કહી વાત કરે તો સોદો બને. જે કોઈ
જણો જે મારે દાખલ થાય તો રોજ ૫ વાર ભણે
તો દાખલ આવે ને ખુશાલી થાય. જે કોઈની
સાથે ઝઘડો થતો હોય ને સમજતો ન હોય તો
૩૦૦ વાર ભણે તો સમજે ને ખુલાસો થાય.
નોંધ ઉપલી વાતમાં જરૂરત પડી છે લાભ થશે.

ફુરમાનજી - બીસ્મીલ્લા - હીરરહેમાન - નરહીમ
સે મહોર નબુવત નબી સાહેબ નું નુર છે. નુરે નુરે
ઈમોમ - મહંદ સાહેબ - ઈમામ હસન હુસેન - આલે
કી સલામ - મહોર નબુવત મોથી પેદા કીધા છે.
નબુવત નુર ફાતમાં જહુરાં - ઈમાંમ જેન અલા-
બદીન - નુર નબુવત કે પેગાંબર સવા લાખ કે
નબુવત - ઈમાંમ નુર નકલંકી નારાયણ - નિરંજન
હોતમ નકલંકી રૂપ - સરલ બ્રહ્માંડ અરસકુરસી
લોહો - કલમ - સાંમી ઉનાદ અલોગત તમે સરજતે
સાત પાતાળંગ - મહોર નબુવત મરછ અવતારજંગ -
મહોર નબુવત કૌરમ અવતારજંગ - મહોર નબુવત
વરાહ અવતારજંગ - મહોર નબુવત નરસીંહ અવતાર-
જંગ - મહોર નબુવત વામન અવતારજંગ -
મહોર નબુવત ફરસુરામ અવતારજંગ - મહોર

નજુમત રામ જનારજંગ - મહોરે નજુમત
દુલ્લગ જનારજંગ - મહોરે નજુમત જુથ જનાર
જંગ - મહોરે નજુમત નકલંકી જનારજંગ - મુરતુજા
અલી - આજ નકલંકી અવતાર થઇ - વિસ્નુ ડાહે
બ્રહ્મા વો શ્રી સામ ધરમ કૈલાસે - નુર સતગોરે
હરગોવિંદ શ્રી ઈસલામા શાહા નર ગોવિંદ -
નકલંકી નુર નજુમત - ધરમ માગર - સુપારંગ -
શંખ - ચક્ર - ગદા - પદમ - સારંગધર - ધરમ
વાલમેગ - ઈમાંમ હસન - ઈમાંમ હુસેન - ઈમાંમ
ઝેન અલાબદીન ઈમામ મહમદ બાકર - ઈમાંમ
જાફર સાદક ઈમાંમ ઈસ્માઈલ - ઈમાંમ નુર
સલગોર - ઈમાંમ ઈસ્માઈલ સાની - સૈયર નુર
મહમદ શાહા - સૈયદ પીર ઈમાંમ શાહા -
હકલાયલહા ઈલીલાહો મહમદમેંદી -
અલી અલા.

શ્રી મહોર નજુઅલ નું ફેશમ લખ્યું છે :-

સવાર ના પહોરમાં મહોર નજુઅલ જુએ તો
ઈમામ જેન અલાબદીન ના મોં જોયા જેટલું ફળ
થાય. દન પહોર ચડતા મહોર નજુઅલ જુએ તો
માતા ફાતમા ના દિદાર કર્યા જેટલું ફળ થાય. બે
પહોર દન ચડતાં મહોર નજુઅલ જુએ તો નબી-
સાહેબની મીજલસમાં બેઠા જેટલું ફળ થાય.
પાછલો દન ઘડી ચાર હોય તારે મહોર નજુઅલ
જુએ તો ઈમામ હસન હુસેનના દરસન જોશી
કર્યાના જેટલું ફળ થાય. સાંજના વખતે મહોર
નજુઅલ જુએ તથા વાંચે તથા સાંભળે તો
નબી સાહેબનું મોં જોયા જેટલું ફળ થાય. રાત
પહોર જતાં મહોર નજુઅલ જુએ તો શાહા
મુરતુજાઅલી ના દરસન લીધા જેટલું ફળ થાય.
તથા પાંચેતનના પાકના મરણ ધોઈ પીધા

કરવાનું ફળ થાય. મોહાસ મરતાં મરતાં મહોર
નજુઅલના દિદાર કરે તો તથા વાંચીને કાને
સાંભળે તો તેનું રોહો કબજ થતાં સોખ્યનું
થાય. તથા સાહેબ દિદાર આપે. તો જીવને ભીસત
નસીબ કરે.

શ્રી મહોર નજુઅલ ની ખાસિઅત છે:-

એ વખતે છ ગધે મહોર નજુઅલના દર્શન
દરરોજ કરીએ. એમ કરતાં જોઈના શકાય
તો દન એક દિવસમાં એકવાર જોઈએ. એમ
કરતાં જોઈ ના શકાયતો દંન આઠમા એકવાર
જોઈએ. એમ કરતાં જોઈના શકાયતો મહીના
એકમા એકવાર જોઈએ. એમ કરતા જોઈના
શકાય તો વર્ષ એકમાં એકવાર જોઈએ. એમ
કરતા જોઈ ના શકાય તો સારી ઉમરમાં એક
વાર જોઈએ. તો સાહેબ તેને ભીસત નસીબ

કરે. જે કોઈ કામ કરવાના હોયતો મશોરે
નજુમલ જોઈને તથા વાંચીને કરેતો તે કામ
ફૂલે થાય. બોલે બાલા થાય. જે એ મશોરેનજુમલ
ને આનું અર્થ ને ધરમ છે. કહે તથીર સુદરદીન-
પીર કબીરદીન- અલગોર યાગ ઈદર ઈયાંમશાહ-
આલ વિસ્ણુ નારાયણ- નર અલી મહમદ શાહ-
દરામે અવતાર- હકલાયબહા ઈલીલાહે
મહમદ મેંહદી અલી અલા.

શ્રી અલીની અરજ:-

ઈઆ અલી- શાહ અલી- સેર અલી- મર-
દાન અલી- પંજે અલી- પાંચેતન અલી- અવલ
અલી- આખર અલી- આવે અલી- આધારે
અલી- આગે અલી- આદેર અલી- આસન
અલી- આચારે અલી- આછી નજરસે આગે
અલી- અરજ અલી- આણજ કરેત્યાં આવે

અલી - ઝેર રાખે નો આવે અલી - અરજ
રાખે ત્યાં આવે અલી - અઠાર અલી કા વાસ -
અઠાર વરણમાં વ્યાપક અલી - કોઈના જણો
અલી કી ગલી - આંગ ચાલે ત્યા આવે અલી -
અરથ અલી - આદ્ધીયલે અલી - અજાસ અલી -
અમર અલી - આલે અલી - ઇયાલ અલી - અસીલ
અલી - વસીલે થી જાવે અલી - ઉમેદ અલી - ઉજે
અલી - કામે અલી - કાજ અલી - કેવળ ગનાંન
કથે સો અલી - ખેવર અલી - ખબરદાર અલી -
ખબા ઠોકીને ત્યારે અલી - ખત્રી આ કરે લો
આવે અલી - ખડાઈ થી નાસે અલી - એકે લુ
અલી - પરવશ કરે ત્યાં આવે અલી - દુયાએ
અલી - ફઅલીએ અલી - દઅલીએ થી ખસે
અલી - અલિમ કે પાસ આવે અલી - અરથ
લોભ કું ધાવે તે ત્યા ના આવે અલી - એકેલું

અલી - અલીકા ગમોન વિચારે ત્યાં આપે અલી-
આખર અલી - અલીકા ભેદ જલાવે અલી - અલી
કી અરજ મેં રહેવે ત્યા આવે અલી - વેધરઅલી-
અલીકા આસન જુજે - આસન જુજે તો સબકુછ
સુજે - સુજ પડે તો સબકુછ પાવે દુઃખ દલીદર
ભાગ ફરજાવે - પરમ કુંઠા જાળો ઉનકુ નીકાલ
દીજે - સાયકીજે અમર સુખડા પ્રેમ લીજે સુખડા
હોવે - દુ:ખડા જાવે - જો જુજે આસનકી રાહા - તો
પામે અમર અલી શાહા - પહેલી કીલી રહેમતના
કીજે - એ અલી ઘરમાં રીજે - દુજી કીલી દાવાદુર-
અમર અલીકા વરસે નુર - ત્રીજી કીલી તન પાકી
સાકી - જે અલી પાસે રહેમત માગી - ચોથી કીલી
એક ચંતે - આસન રાખી કીજે સંગ - પાંચમી
કીલી પાચને વારો - છઠ્ઠીના કોલ કર્યા તે પાળો-
સાતમી કીલી દર્શન - દાન - અમર અલીકા

વિચારો જ્ઞાન ધ્યાન - આસને અમર કીઠે
વાસ - ઘરમા અલીશાહ રાખો વાસ - પાસે
રાખો લો પાસે રહુ - દુ:ખ દળીદર ભાગ કરાવે -
ભૂલકા ભીતર ભાગું - ડાકણ કા ડાચા ભાગુ -
મેલી કા મોરની મે ભાગુ - સેતાન કા સીર ઉઠાવુ -
વીર કુ વિઘન કરું - મેલી કો મળ મૂત્રમાં ડાલુ -
ચોખે કો ચોકી માંડાલુ - રાંગા કરે ઉસકો ઉભા
જાપુ - જળલા રહેવે અમર હોજાગ - અમર જોગ
ભેરવકે આગે ભીલ ઉઠાવુ - સીકોતેર કુ
સોકળ પહેરાવું - કુલ જલા જન્મ ભસ્મ હો જાવે -
સબ કી અરજ અલી કી આગ - સાંભળો અલી
સબ દુ:ખ ભાગે - સાંભળો અરજ નાણો વેકાંન
અરજ ઉપર લાવો ધ્યાન - અરજ અલી જોત્યાં
જ્ઞાન - જપે તાપ તરિયો સાંભળો અરજ
એક કરી ઈમાંન - ઈમાંન સે આવો - અલીકા

ભેદપાવો- એકે વાર વાંચે તો ઈમાન રાખે-
દોવાર વાંચે તો કુલ દુ:ખ જાવે- તીનવાર વાંચે
તો કુલ બલા જાવે- નિર્મળ હૃદય આપ કરો તો
અમર થાવો- અરજી અમારી- ફસલની તમારી-
નીરાખો જારી તો આલે અલી મોરારી- અમરા-
પુરી સારી- ઉઘાડો બારી દાવા દુર કરારી- ચકીતેરશો
ને તારી- માયા ચોરને મારી- પાંચ ભૂતને રાખી
ફરજ અલીકી યારી- ઈયા અલી- ઈયા અલી-
ઈયા અલી- હ+લાયલહા ઈલીલાહે! મહમદમેંદી
અલી અલા.

શ્રી નુરનામું લખ્યું છે :-

બરકત બીસમીલ્લા- હીર રહેમાન- નર રહીમ-
અલાહ મદોલીલા હોરજીન- આલમીન- વલે
આફબતો- મુસલકીન- વસલામ- અલાસુલ
રહીમ- મહે મહમદદીન અલાહો- અજમીન-

આજમીન - પછી હજરત રસુલીલાએ - હેતપના
મહમદ મુસ્તફાનું નુર પેદા કીધું છે. તારે ખબર
હદીસને સરીઅતમાં કીધી છે. એકદીન હજરત
જબરાઈલ સલવાલા આલેકમ વસલામને
આવ્યા - તારે બીબી ફાતમા અને તે નરરાં
હાજર હતા - રજા અબારી અનરો હજરતહાજર
હતા - તારે બીબી ફાતમાએ કહ્યું કે - સલામ
આલેકમ - ઈયા કાકા જબરાઈલ - તારે મિયા
જબરાઈલ બોલ્યા નહીં - તારે બીબી ફાતમા
એ કહ્યું - ઈયા કાકા જબરાઈલ - તમે સલામ
નો જવાબ કેમ વાળ્યો નહીં - ત્યારે મિયાજબરાઈ-
લ બોલ્યા - ઈયા બીબી - તમે અમને કાકા કેમ
કહો છો - અમારી ઉંમર તો ઘણી મોટી છે -
ત્યારે બીબી ફાતમાએ હજરત રસુલલા
મહંમદ મુસ્તફા સલ અલા આલે વસલામને

પૂછ્યું જે - ઈયા રસુલીલા - તમે મોટા છો કે-
ઈયા મિયાં જબરાઈલ મોટા છો - ત્યારે હજરત
જબરાઈલે કહ્યું કે ઉંમર અમારી ઘણી મોટી છે-
ત્યારે હજરત રસુલીલા એ કહ્યું કે - તમારી ઉંમર
કેટલી મોટી છે - અને તમે શું શું જોયું છે - ત્યારે
હજરત જબરાઈલે કહ્યું કે - ખુદાતાલાએ એક તારો
પેદા કીધો હતો - તે તારાનું નામ - કુતુબ એટલે
દરૂ તારો હતું - તે જ્યારે ઉગતો હતો - ત્યારે
તે નવલાખ વરસ સુધી ઉગતો હતો - અને
નવલાખ વરસ સુધી સમાતો હતો - તે તારો
અમે નવલાખ વાર દીઠો છે - તારે રસુલીલા
એ ફુરમાવ્યું છે - જે તે તારો અમારા નુરમાંથી
પેદા કીધો છે - જુઓ જબરાઈલ તે તારાથી
આગળ પહેલાં જીઆંન ની તારીફ અમારા નુર
ની કીધી છે - તે તારાથી આગળ પહેલાં પચાસ

આદમને ચૌદ હજાર વર્ષ ઉપર અમારું નૂર
પેદા કીધુ છે - વળી હજરત રસુલીલાએ ફરમાવ્યું
છે કે ઈયા જબરાઈલ તે તારો તમે જાયો છે -
તો તે તારાને નિશાનીઓ કેટલી હતી - ત્યારે
મિયા જબરાઈલે કહ્યું કે તે તારાને નિશાનીઓ
પાંચ હતી - ત્યારે હજરત રસુલીલા બોલ્યા -
એ નિશાનીઓ કેવી હતી - ત્યારે મિયા જબરાઈલે
કહ્યું કે - માથામાં તોરો હતો - કાનમાં બેડુલ
હતા - ગળામાં હાંસડી હતી - અને હાથમાં અંગુઠી -
હતી - એ પાંચ નિશાનીઓ હતી - ત્યારે હજરત
રસુલીલાએ ફરમાવ્યું છે - કે માથામાં તોરો
હતો - તે હજરત શાહ મુરતુજાઅલી હતા -
અને કાનમાં બેડુલ હતા - તે ઈમામ હસન -
હુસેન હતા - ગળામાં હાંસળી હતી તે - બીબી
ફાતમા હતા - અને હાથમાં અંગૂઠી હતી તે -

હજરત રસુલીલા નુ નુર હતું - એ પાંચેતન
પાક - નુર બરાબર છે - ત્યારે મિરા જબરાઈલે -
હજરતબીબી ફાતમાને સલામ પાળી છે - અને
મિરા જબરાઈલે અમર માંનુ છે કે - ખુદાતાલાએ
જે કાંઈ પેદા કીધુ છે તે - નુર મહંમદનું છે - ત્યારે
અમારા નુરને સરદો કીધો છે - ત્યારે ખુદાતાલા
નું ફરમાન આવ્યું છે - જે એ નુરમારા - હજરત
હબીબ મારા - મહમદ મકસુદલ મતલબમારા
રસુલીલા મહેબુબ મારા તમે પોતાનું માથું
ઉપાડો - મેં તમારી મહોબતમાંથી દશ દરીયા
પેદા કીધા છે - તેમાં પહેલો દરિયો ઈલમનો -
બીજો દરિયો હલમનો - ત્રીજો દરિયો હૈયાનો -
ચોથો દરિયો હિંમતનો - પાંચમો દરિયો અકલ
નો - છઠ્ઠો દરિયો ફકીરીનો - સાતમો દરિયો નોમતનો -
આઠમો દરિયો મારફતનો - નવમો દરિયો ખેરાતનો -

દસમો દરિયો ઉમેદ હીંમલનો - એવા દસ
દરિયા પેદા કીધા છે - ત્યારે મહમદ મુસતફાએ
ફરમાવ્યું છે કે એવા દસ દરિયા માંહે મોટા
મોટા મતાનો ઉપના - તેના હજાર હજાર વરસ
લગણ અમારા નુરને રાખ્યું છે - એવા દસ
હજાર વરસ થઈ ગયા છે - ત્યાર લગણ સરદામાં
રહ્યા હતા - ત્યારે દસ હજાર વરસ પછી ખુદાતાલા
નું ફુરમાન આવ્યું છે - અને હુકમ થયો છે - ઈયા
નુરમારા - હજરત હબીબ મારા - ઈયા દોસદાર
મારા મહંમદ મુસ્તુફલ મતલબ મારા - તમે
બહાર આવો - ત્યારે નુર મહમદ મુસતફા બહાર
આવ્યા છે - ત્યારે હુકમ ખુદાતાલાનો આવ્યો છે -
ઈયા નુરમારા - દોસદાર મારા - હજરત હબીબ
મારા - મહમદ મુસ્તુફલ મતલબ મારા રસુ-
લીલા મરજીબ મારા - તમે ઉઠીને પોતાનું દીલ

ઠઠોળો - ત્યારે પેગાંબરે ઉઠીને પોતાનું ડીલ
ઠઠોળ્યું છે - ત્યારે તે નુરથી એકલાખને ચોવીસ
હજાર પેગાંબરની રૂહ પેદા કીધી છે - તાર પછી
કીતરા ત્રણસોને તેર જીન પડ્યા છે - તેમાંથી
ત્રણસો ને તેર મુરસદ પેદા કીધા છે - ત્યારપછી
કેટલાક લાખ કીતરા જીન પડ્યા છે - તેમાંથી
કેટલાક લાખ ફીરસ્તા પેદા કીધા છે - પછી કીતરા
બે અમારા નુરની જમણી આંખ મુબારકમાંથી
પડ્યા છે - તેમાંથી પહેલે કીતરે મિયા જબરાઈલ
પેદા કીધા છે - બીજે કીતરે મિયા મહેકાઈલ પેદા
કીધાં છે - પછી કીતરા બે અમારા નુરની ડાબી
આંખ મુબારક માંથી પડ્યા છે - તેમાંથી પહેલે
કીતરે મિયા અસરાફીલ પેદા કીધા છે - બીજે કીતરે
મિયા ઈજરાઈલ પેદા કીધા છે - પછી કીતરા બે
અમારા નુરના જમણા કાન મુબારકમાંથી

પડયા છે - તેમાંથી પહેલે કીલરે લોહે લખની
પેદા કીધી છે - બીજે કીલરે કલમ પેદા કીધી છે -
પછી કીલરા બે અમારા નુરના ડાબા કાંન મુબા-
રકમાંથી પડયા છે - તેમાંથી પહેલે કીલરે અરસ
પેદા કીધું છે - બીજે કીલરે કુરસી પેદા કીધું છે -
પછી કીલરા આઠ અમારા નુરના જમણા નાક
મુબારકમાંથી પડયા છે - તેમાંથી આઠ બીસત
પેદા કીધા છે - પછી કીલરા આઠ અમારા નુરના
ડાબા નાક મુબારકમાંથી પડયા છે - તેમાંથી
આઠ દોજગ પેદા કીધા છે - પછી માયાદેવી ને ડાબે
પાસેથી સેતાન અજાજેલ પેદા કીધા છે - પછી
કીલરા સાત અમારા નુરના જમણા ગાલ મુબા-
રકમાંથી પડયા છે - તેમાંથી સાત તબક આસમાન
પેદા કીધા છે - પછી કીલરા સાત અમારા નુરના
ડાબા ગાલ મુબારકમાંથી પડયા છે - તેમાંથી

સાત તબક જમીન પેદા કીધા છે - પછી કીલરા
જે અમારા નુરની પેશાની મુબારકમાંથી પડયા છે-
તેમાંથી પહેલે કીલરે સૂરજ પેદા કીયો છે - બીજે
કીલરે ચંન્દ્રમા પેદા કીયા છે - પછી કીલરા નવ
લાખ અમારી નુરના દાંત મુબારક માંથી પડ્યા
છે - તેમાંથી નવ લાખ તારા પેદા કીધા છે -
પછી તીલરો એક અમારા નુરના ડાબા મુબારક
માંથી-પડ્યા છે- તેમાંથી દિવસ પેદા કીધો છે-
પછી કીલરો એક અમારા નુરના ડાબા ડાબા
મુબારકમાંથી પડ્યો છે - તેમાંથી રાત પેદા કીધી
છે- પછી કીલરા દશ અમારા નુરના જમણા
હાથ મુબારકમાંથી પડ્યા છે- તેમાંથી પહેલે-
કીલરે મિત્ર નુરવાયલ પેદા ~~કીધી~~ કીધા છે -
બીજે કીલરે મિત્ર સુરવાયલ પેદા કીધા છે-
ત્રીજે કીલરે વાલો ક્રાન ગાજધાર ફિરસ્તો પેદા

કીધો છે - ચોથે કીલરે વાજળી પેદા કીધી છે-
પાંચમે કીલરે સુંઠ અસરાફીલની પેદા કીધી છે-
ધમહા તેની ત્રીસ હજાર વરસની વાર છે - એવી
સુંઠ લાંબી છે - છઠું કીલરે હુરાપંખ પેદા કીધી
છે - સાતમે કીલરે અરસ અમરા પુરીમાં કુંવરી
પેદા કીધી છે - આઠમે કીલરે ઝાડ સુરજલ
આલમના હયેલ પેદા કીધા છે - નવમે કીલરે
ઝાડ તોફા પેદા કીધા છે - દસમે કીલરે ઝાડ
વનસ્પતિ મેવા ભાતભાતના પેદા કીધા છે -
પછી કીલરા દરા અમારા નુરના ડાબા હાથ
મુબારકમાંથી પડયા છે - તેમાંથી પહેલે કીલરે
સરપતના હુરા પેદા કીધા છે - બીજે કીલરે
સેહેલના દરિયા પેદા કીધા છે - ત્રીજે કીલરે
દુધના દરિયા પેદા કીધા છે - ચોથે કીલરે
ઘીજ કેસર પેદા કીધું છે - પાંચમે કીલરે દુધ

જેટલું દુનિયામાં છે તેટલું પેદા કીયું છે - છઠ્ઠે
કીલરે કુળ કુળાદિ ભોલ ભોલની પેદા કીધી છે -
સાતમે કીલરે એક લાખને આઠ હજાર નદીઓ
પેદા કીધી છે - આઠમે કીલરે બીસલના લુંગડા
ભોલ ભોલના પેદા કીધા છે - નવમે કીલરે
કસબોઈ ભોલ ભોલની પેદા કીધી છે - દશમા
કીલરા માંથી દુનિયાના લુગડા ભોલ ભોલના
પેદા કીધા છે - પછી કીલરા દશ અગીઆરા નુરની
આંગળીઆ મુબારક માંથી પડયા છે - તેમાંથી
પહેલે કીલરે સોનું પેદા કીધું છે - બીજે કીલરે
રૂપું પેદા કીધું છે - ત્રીજે કીલરે આલમ સલેમાન
પેગામ્બર સલઅલા આલેહ સલામને પેદા
કીધા છે - ચોથે કીલરે અસા મિંગ મુસા પેગંબર
સલ અલા આલે વસલામને પેદા કીધા છે -
પાંચમે કીલરે કુબો ખુરબાની મુસા ઈબ્રાહીમ

અલીલમા ઈસ્માઈલ પેગાંબરને વાસ્તે સારેબે
અરસ માંથી મોકલ્યો હતો - તેને પેદા કીયોછે -
છઠ્ઠુ કીતરે હંટડી પેગાંબર સલઅલા આલે
વસલામને પેદા કીધોછે - સાતમે કીતરે ઘોડા
પેદા કીયા છે - આઠમે કીતરે ઊંટ પેદા કીધું છે -
નવમે કીતરે પંખી જાત તથા કુંજળ જાત પેદા
કીધા છે - દસમે કીતરે જીવ જંતુ જનાવર નાના
મોટા સર્વે પેદા કીધા છે - પછી કીતરા દશ
અમારા નુરના સીના મુબારકમાંથી પડયા છે -
તેમાંથી પહેલે કીતરે અસલ લોક પેદા કીધા
છે - બીજે કીતરે પરોપકારી લોક પેદા કીધા છે -
ત્રીજે કીતરે મુસલકીન લોક પેદા કીધા છે - ચોથે
કીતરે ફકીર લોક પેદા કીધા છે - પાંચમે કીતરે
આલમ લોક પેદા કીધા છે - છઠ્ઠે કીતરે શેખ
લોક પેદા કીધા છે - સાતમે કીતરે નેક બખત

લોક પેદા કીધા છે - આઠમે કીલરે મુમન લોક
પેદા કીધા છે - નવમે કીલરે હાજુ લોક પેદા કીયા છે -
દશમે કીલરે ઓલીયા લોક પેદા કીયા છે - પછી
કીલરા દસ અમારા નુરના ત્રીજ મુબારકમાંથી
પડ્યા છે - તેમાંથી પહેલે કીલરે નેકનામ લોક
પેદા કીધા છે - બીજે કીલરે સબુરી લોક પેદા
કીયા છે - ત્રીજે કીલરે સલેમાની લોક પેદા કીયા
છે - ચોથે કીલરે સાહેબના રાજના રાજુ લોક
પેદા કીધા છે - પાંચમે કીલરે સાયા લોક પેદા
કીધા છે - છઠ્ઠે કીલરે મુસકીન લોક પેદા કીધા
છે - સાતમે કીલરે મુસલકીન લોક પેદા કીધા છે -
આઠમે કીલરે હાકુસ લોક પેદા કીધા છે - નવમે
કીલરે જફર લોક પેદા કીધા છે - દસમા કીલરામાં
થી બુરાખને દુલદુલ પેદા કીધા છે - પછી કીલરા
દસ અમારા નુરના હોઠ મુબારકમાંથી પડ્યા છે -

લેમાંથી પહેલે કીલરે આતર પેદા કીધી છે-
બીજે કીલરે મુશક પેદા કીયુ છે-ત્રીજે કીલરે
અમર ભીસ્ત પેદા કીધું છે- ચોથે કીલરે અમર
દુનિયા પેદા કીધી છે- પાંચમે કીલરે કપૂર પેદા
કીયુ છે- છઠ્ઠે કીલરે જાફરાંન (કેસર) પેદા
કીયુ છે- સાતમે કીલરે મુરજાંન (પરવાળા)
પેદા કીધા છે- આઠમે કીલરે ઝવેર પેદા કીધું
છે- નવમે કીલરે લાલ પેદા કીધું છે- દશમે
કીલરે પન્નાલીલમ પેદા કીધું છે- પછી હુકમ
ખુદાતાલાનો કલમને થયો છે- જે ઈયા કલમ
લીખે દીલ ફાંન થી લખજે કે હક લાયલહા
ઈલીલાહ- ત્યારે કલમ લોહો ઉપર આવ્યા
છે- અને સિત્તેર હજાર વર્ષ સુધી સરદામાં
રહ્યા હતા- ત્યાર લગણ લખ્યું છે જે- હક લા-
યલહા ઈલીલાહી- તારિખની ખુદાતાલાનું

ફુરમાન આવ્યુંછે - કે કલમ તમે લખજો જે -
મહમદ રસુલીલા તારે મહમદ રસુલીલા એ
નામ કલમે સાંભળ્યુંછે - અને એ નામની
હેબતથી કલમ વચ્ચેથી ફાટીછે - અને સરદી
માં ગયા હતા - ત્યારે ખુદાતાલાનો હુકમ
આવ્યોછે - જે ઈયા કલમ તમે માથું ઉપાડો -
ત્યારે કલમે માથું ઉપાડું છે - ત્યારે કલમે કબુકે -
ઈયા ખુદાતાલા એ નામ કોનું છે - જે પોતાના
નુરનામા બરાબર લખાવો છો - ત્યારે ખુદાતાલાનું
ફુરમાન આવ્યુંછે - જે ઈયા કલમ - એ નામ
મહંમદ મુસ્તફાનું પેદા ના કરતાતો - સાતપાતાળ -
સાત અસમાન તથા અરશી - કુરસી - લોહે
કલમ પેદાના કરતા - એ નામ મહંમદ મુસ્તફાનું
પેદા ના કરતા તો કશી જણાસ પેદાના કરતા -
અને પોતાનું ખુદાઈ પણું પણ જાહેર ના કરતાં -

તે માટે કલમ તમે લખજો જે મહંમદ દુર
રસુલીલા - ત્યારે કલમ લોહો ઉપર રવાના થયા
છે - અને સિત્તેર હજાર વરસ લગણ લખ્યું છે
જે - મહંમદ દુર રસુલીલા એવા એકે લાખને
ચાલીસ હજાર વરસ લગણ કલમે કલમો
લખ્યો છે - ને લખ્યું છે જે - ઇક લાયલાહા
ઈલીલાહો મહંમદ દુર રસુલીલા - ત્યારે વળી
ખુદાતાલાનું ફરમાંન આવ્યું છે - જે ઈયા કલમ
તમે સલામ કરો એમના નામને - ત્યારે કલમ
ઉઠીને સલામ કરી છે - અને કહ્યું છે જે - સલામ
આલેકમ - ઈયા નુર મહંમદ મુસ્તફાના - ત્યારે
નુરે જવાબ દીધો નહીં - ત્યારે વળી કલમે
કહ્યું છે - જે ખુદાતાલાના ની દોસ્તી કરીને
જવાબ આપો - ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના નુરે
કહ્યું છે જે આલેકમ સલામ - ખુદાતાલાના

નામને મોરાઈ આપી છે - અને કહ્યું છે કે - પરી
હમલ અલ્લાહો અકબર - એવો સલામ નો
જવાબ દીધો - અને સુન્નત થઈ છે - જે આલેકુમ
સલામ - વ અકબર એ મોરાઈ કલમની છે -
ત્યારે કલમે કહ્યું છે જે - મને એપડી મોરાઈ
થી પેદા કીધી છે - ત્યારે મેં એક લાખને
ચાલીસ હજાર વરસ લગણ જે કલમો લખ્યો
છે તે કલમાને કીઆ બંદા એકવાર પડશે
અને કહ્યું છે જે એ બંદાની કેટલી ઉંમર હશે
તે એ કલમાની ને પડસે ત્યારે ખુદા તાલાએ
ફરમાવ્યું છે જે એ કલમાની માંહે મહંમદનું
નામ લખ્યું છે તેને હું આખરીલ જમાનામા
પેદા કરીશ - તેને જંગાવા તેની ઉંમર મોટી
ને ત્યારે ની ઉંમર થોડી કરીશ - તેને લોકો
મોટી આપી શ - જે એક હાડામાં એકવાર

પઠસે તેને એકલાખને આલીસ હજારવાર
પડવાનો અવાજ થશે- તેને એવડો ઓહસો
ફરી દઈશ- તેથી એ ઘણું પઠસે - મારા ફરમ
કુરાનથી લઈયજ કલમો પઠસેને કહેસે જે-
હક લાયલહા ઈલીલાહો મહંમદ દુર રસુલીલા-
એનો અવાજ ભીસલ સુધી પહોંચશે- ત્યારે
આઠ દરવાજા ભીસલના ઉઘડી જશે - ને
ફરીશ્તો કે કલમો કહેનારની નેજા બાંધીછે-
જે હક લાયલહા ઈલીલાહો મહંમદ દુર રસુલીલા-
એ કલમો કહેનારા ભીસલમાં આવશે- પછી
હુકમ થયોછે -ઈથા નુર મારા મલક કલમો
તમે આલમ ફાંન ને પઠાવો - પછી મારા
નુરના સુધાનુસા મુબારકમાંથી કીલશ ચાર
પડ્યા છે- તેમાંથી ચાર આજ પેદા કીધીછે-
પહેલે કીલરે પવન પેદા કીધાછે- બીજે કીલરે

પાણી પેદા કીધું છે - ત્રીજે કોલરે અગન પેદા
કીધી છે - ચોથે કોલરે આખની જીગર પેદા કીધી
છે - પછી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવ્યું છે - ઈયા
નુર મારા - ઈયા હાસદાર મારા - હજરત એજીજ
મારા - મહંમદ મકસુદલ મતલબ મારા -
રસુલીલા મહેબુબ મારા - મે તમારી મોહબત
માંથી ચાર ચીજ પેદા કીધી છે - તેમાંથી કઈ
ચીજ ઉપર અખત્યાર ધરસો - પછી હું તમને
સર્વે પેગાંબરના સરદાર કરું અને તમને
તમારા નુરને જાહેર કરું - ત્યારે મહંમદ
મુસ્તફાનું નુર જરાબ ઉપર અસવાર થયા છે -
અને વા પાસે ગયા છે - અને કહ્યું છે જે
સલામ આલેકમ રે વા - ત્યારે વાએ કહ્યું છે
કે સલામ નુર મહમદ મુસ્તફાના - ત્યારે
મહંમદ મુસ્તફાના નુરે કહ્યું છે - જે તમે કોના

બંદા છો રે વા - ત્યારે વા એ કહ્યું છે - કે
એક બંદો ખુદાતાલા નો તમો છો અને બીજો
બંદો ખુદાતાલા નો હું પણ છું - પછી મહમદ
મુસ્તફાના નુરે કહ્યું છે કે - તમો દુનિયામાં
જઈને શું કામ કરશો રે વા - ત્યારે વાએ
કહ્યું છે - કે કોઈ મારા મનમાં આવશે તે
કામ કરીશ - ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના નુરે
કહ્યું છે કે તોબા કર - તુજમાં ઘણી એબ છે -
તુજથી શું થાય - ત્યારે વાએ કહ્યું છે કે
મુંજમાં શી એબ છે - ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના
નુરે કહ્યું છે કે તુ છયે છે - તુ સૌની એબ
જુએ છે - પણ તારી એબ કોઈ જોતુ નથી
ત્યારે વાએ કહ્યું છે કે તમો શું પણ ગુને-
ગાર છો - કે અમને ગુનેગાર કહો છો -
ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના નુરે કહ્યું છે - કે હું

તો બંદો ગુનેગાર છું - મુજ માં તો એજ ઘણી
છે - વણા ગુનેગાર તો એક સાહેબ છે - તારે
પાક મહંમદના નુર ઉપર ઈમાન આવ્યું છે-
ને કહ્યું છે - જે ઇક સાયલહા ઈલીલાહે મહંમદ
રૂર રસુલીલા - એ કલમો પઢ્યા છે - ને
મહંમદના દીનમાં આવ્યા છે - ને પોતે ઊભા
થઈને રહ્યા છે - વળી મહંમદ મુસ્તફાના નુર
બુરાખ ઉપર અસવાર થયા છે અને પાળી
પાસે ગયા છે - અને કહ્યું છે - જે સલામ
આલેકમ રે યથા પાળી - ત્યારે પાળીએ કહ્યું
છે જે - આલેકમ સલામ નુર મહંમદ મુસ્તફાના
ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના નુરે કહ્યું છે - જે
તમે કોના બંદા છો રે પાળી - ત્યારે પાળી
એ કહ્યું છે જે - એક બંદો ખુદાતાલાનો
તમો છો - અને બીજો બંદો ખુદાતાલાનો હું

મેલો છું - પછી મહંમદ મુસ્તફાના નુરે કર્યું છે
કે તમો દુનિયામાં જઈને શું કામ કરશો કે
પાણી - ત્યારે પાણી એ કર્યું છે કે કોઈ મારા
મનમાં આવશે તે કામ કરીશ - ત્યારે મહંમદ
મુસ્તફાના નુરે કર્યું છે - કે બંદાથી પોતાનું
મન માંનું કેમ થાય - સાહેબના હુકમ વિના તું
પોતાના મનમાં અહંકાર જરાઈ ના કરીશ -
તે તુજમાં શી શી ભેજ છે - ત્યારે પાણી એ કર્યું છે -
કે મુજમાં શી ભેજ છે - ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના
નુરે કર્યું છે - કે ઈયા પાણી સારી ખલકનો
મેલ તુજ માંહે ધુવે છે - તે મેલથી તુજમાં
જીવ પડે છે - તે જીવ સુગંધી થાય છે - જેટલા
બંદા ખુદાતાલાએ પેદા કીયા છે - તેટલા બંદા
તુજમાં નાપાકી ધુએ છે - તે બંદાના મેલથી
તુજમાં જીવ પડે છે - ઈયા પાણી તું પાક છે -

પણ તને બાંધી રાખી એ તો કીણ થાયછે-
પણ ખુદાતાલાની રહેમત વરેછે - જે પાણી
તુ પાક થાયછે - તને સૂરજ તથા પવન પાક
કરેછે - સૂરજ ની ગરમી વડે તુજમાં ફીણ થાય
છે - વા ફીણને કાઢી નાખેછે - ત્યારે પાણી
તમે પાક થાઓ છો - ત્યારે પાણી એ કહ્યું
છે - જે શુ નુર તમે પણ ગુનેગાર છો - જે અમને
ગુનેગાર કરો છો - ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના
નુરે કહ્યુ છે - જે આ તસકસૂર અલા - હું તો
બંદો ગુનેગાર છું મુજમાં તો એબ ઘણી છે-
સણ ગુનેગાર તો ખુદાતાલા છે - ત્યારે પાણીએ
મહંમદના નુર ઉપર ઈમાન આણ્યું છે - ને
કહ્યું છે જે - ઇકલાયલહા ઈલીલાહો મહંમદ
દુર રસુલીલા - એ કલમો પડયાછે - ને
મહંમદ નો દીન કબૂલ કીધો છે - પાતે ઉમત

થઈને રહ્યા છે-પછી મહંમદ મુસ્તફાના નુર
બુરાખ ઉપર અસવાર થયા છે-ને આલસ
પાસે ગયા છે-ને કહ્યું છે જે સલામ આલેકમ
રે દીયા આતસ-ત્યારે આતસે કહ્યું છે-જે
આલેકમ સલામ નુર મહંમદ મુસ્તફાના-ત્યારે
મહંમદના નુરે કહ્યું છે જે તમે કોના બંદા
છો રે દીયા આલસ ત્યારે આલસે કહ્યું છે-
જે એક બંદા ખુદાતાલાના તમો છો-ને
બીજો બંદો ખુદાતાલાનો હું પણ છું-ત્યારે
મહંમદના નુરે કહ્યું છે-જે તમે દુનિયામાં
જઈને શું કામ કરસો રે આલસ-ત્યારે આતસે
કહ્યું છે-જે કાંઈ મારા મનમાં આવશે તે કામ
કરીશું-ત્યારે મહંમદના નુરે કહ્યું છે-જે
બંદાથી પોતાનું મનમાન્યું ના થાય-સાહેબના
હુકમ વિના તું પોતાના મનમાં અહંકાર ના

ફરીશ્તા- જે તુજમાં શીશી એબછે- ત્યારે
આલસે કહ્યું છે- જે મુજમાં શી એબછે-ત્યારે
નુર મહંમદે કહ્યું છે- જે ઈયા આલસ- જેર
તારું વામા છે- મોત તારૂં પાણી માંહે- શાગુ
મિગાને તમે પિછાંણો નહીં- ત્યારે આલસે
કહ્યું છે- જે શું નુર તમો બીન એબછો- જે
મને ગુનેગાર કહોછો- ત્યારે મહંમદના નુરે
કહ્યું છે- જે તોબા હું તો બંદો ગુનેગાર છું-
મુજ માંહે તો એબ ઘણી છે- બીન એબ તો
સારેબ છે- ત્યારે આલસે મહંમદના નૂર ઉપર
ઈમાન આણ્યું છે- ને કહ્યું છે- જે હલાયલા
ઈલીલાહો મહંમદ દુર રસુલીલા એ કલમો
પડ્યા છે- ને મહંમદનો દીન કબૂલ કીયો છે-
ને પોતે ઉમત થઈને રહ્યા છે- પછી મહંમદના
નુરે આલસને તેડાવીને કહ્યું છે- જે સલામ

આલેકમ રે આખ - ત્યારે આખે કહયું છે - જે
આલેકમ સલામ નુર મહંમદ મુસ્તફાના - ત્યારે
મહંમદના નુરે કહયું છે - જે તમો દુનિયામાં
જઈને શું કામ કરશોરે આખ - ત્યારે આખે
કહયું છે - જે હું તો બંદો છું - બંદા થી કાંઈના
થાય - સાહેબના હુકમ વગર હું તો બંદો ગુને
ગાર છું - મુજમાં તો એબ ઘણી છે - એમ કહી
કલમો પડયા છે - ને કહયું છે - જે લાઈલાહા
ઈલીલાહા મહંમદ દુર રસુલીલા - ને મહંમદના
દીનમાં ઈમાન આવ્યું છે - ને મહંમદનો
દીન કબૂલ કીધો છે - ને પોતે ઉમત થઈને
રહયા છે - પછી મહંમદ ના નુરે આખને તેડાવીને
ગળે લગાવ્યા છે - ખુદાતાલા ખુશ એ છે - ને
ભણી છે - જે મેં અવલ તથા આખરીતમાં
આખને કબૂલ કીધી છે - ને પોતાના કરીને

રાખ્યાંછે - જે કોઈ માણસ છે તે ચાર ચીજ
વગર નથી - જે કોઈ વામાંથી પેદા થયો હશે-
તે બેઈમાંની તથા મીનાફક+(મનફેર) હસે - જે
કોઈ માણસ પાણીમાંથી પેદા થયો હશે - તે
ત્યા મરદ તથા તરવૈયો હશે - જે કોઈ માણસ
અગનમાંથી પેદા થયો હશે - તે ઝેરી - જુલમી
તથા જેરીમી હસે - જે કોઈ માણસ ખાખમાંથી
સરજાં હશે - તે ગરીબ - નહીં ઝેરી તથા મુસકીન
હશે - પછી મહંમદ મુસ્તફાના નુરે ફરમાવ્યુંછે -
જે મેં અવલ તથા આખરીલમાં ખાખ ને કબુલ
કીધી છે - પછી ખુદાતાલાએ ફરમાવ્યું છે - જે
કોઈ માણસ ખાખમા સરજાં છે - તેને ખાખમાં
સોંપીશ - ને જે કોઈ માણસ અગનમાંથી સરજાં
છે - તેને અગનમાં હલાલ કરીશ - જે કોઈ
માણસ પાણીમાં સરજાં છે - તેને પાણીમાં

2012-10-01 or Before -Satpanth Manuscript 32 (583)

ઉજાલા કરીશ - અને જે કોઈ માણસ પવનમાં
થી સરજાં છે - તેને પવનમાં ઉજાલા કરીશ -
ખુદાતાલાએ ફરમાવ્યું છે - જે મહંમદના નુરમાં
થી સારી ખલક પેદા કીધી છે - તેથી મહંમદના
નુરમાંથી બાવા આદમ તથા માબા હવાને
પરોંબ છે - દાદા આદમથી સૌ ચદને પરોંબે
છે - ત્યારપછી કુરાન ની આયત દુનિયામાં
પરવરી છે - તે નુરની પેદાશ કીધી છે - ખુદાતાલા
એ ફરમાવ્યું છે - જે આખું મુબારક મહંમદ
મુસ્તફાનું - તેમેં મારી જરતલમાંથી પેદા
કીધું છે - આંખો મુબારક મહંમદ મુસ્તફાની
તે મારા હૈયામાંથી પેદા કીધી છે - મોં મુબારક
મહંમદ મુસ્તફાનું - તે મારા નુરની જ્યોતમાંથી
પેદા કીધું છે - નાક મુબારક મહંમદ મુસ્તફાનું -
તેમેં ખીસતના કપૂરમાંથી પેદા કીધું છે - કાન

મુબારક મહંમદ મુસ્તફાના તેમેં કુરાંન સાંભળ-
વાને કાજે પેદા કીધા છે - ગણુ મુબારક મહેમદ
મુસ્તફાનું - તેમે વાદળમાંથી પેદા કીધું છે -
જીભ મુબારક મહંમદ મુસ્તફાની - તેમે જીકરને
કાજે પેદા કીધી છે - દાંત મુબારક મુસ્તફાની -
તેમેં ~~[illegible]~~ ભીસતના યાકુબ માંહેથી પેદા
કીધા છે - ખભા મુબારક મહેમદ મુસ્તફાના -
તેમેં મારા કઉવલમાંથી પેદા કીધા છે - હાથ
મહંમદ મુસ્તફાના - તે સખાવતને કાજે પેદા
કીધા છે - આંતરડીઆં મુબારક મહંમદ મુસ્તફાની -
તેમેં સબૂરીને કાજે પેદા કીધી છે - વાળ મુબારક -
મહંબદ મુસ્તફાના - તેમેં ભીસતના ઝુલઝાડમાં
થી પેદા કીધા છે - હાડકાં મુબારક મહંમદ
મુસ્તફાના - તેમેં ભીસતના કપૂરમાંથી પેદા
કીધા છે - હૈયું મુબારક મહંમદ મુસ્તફાનું -

તેમેં તસજીને કાજે પેદા કીયું છે - પીઠ
મુબારક મહેમદ મુસ્તફાના - તેમે બંદગીને
કાજે પેદા કીયાછે - અને પગ મુબારક મહેમદ
મુસ્તફાના કૌવતને કાજે પેદા કીયાછે - એ
ઉત્પત્તિ સરવે ખીલકતના નુરથી છે - એ
તારીફ મહેમદ મુસ્તફાના નુરથી કીધી છે - જે
કોઈ લખે તથા વાંચે તથા સાંભળે તથા
પોતાના ઘરમાં - રાખે તથા પોતાની પાસે રાખે -
તેને સાહેબ પોતાની પનાહમાં રાખસે - જે
કોઈ ભણસે - સાંભળસે નરને નાર - તે
ફરી નહીં અવતરે આ સંસાર - ઇન્નલાયલલા
ઈલલાહો મહેમદ રસુલીલા - અલીઅન-
વલી અલ - વલી અલ્લાહો - ખુદાકા દીદાર -
મહેમદકી શફાયત - ખુદાયત - મહેમદ જરૂર -
આખરીત કી ખેર - ઈમાન કી સલામતી -

હકલાયલાહા ઈલીલાહો મહેમદ મેંદી
અલીઅલા : ૫૩ :

શ્રી આદ ગાયત્રી લખી છે :—

પ્રથમ મુલ આો અનંત- અલખ પુરુષ
સતચરાચર - તે પુરુષ અહદબદ રૂપ- તસમારગ-
સુણ ફરણાં - સામધાંન પરંગરૂપ સારંગપાણ-
તે પરમેશ્વરંગ - આપ દિઆપન આપ ભઆો-
તસ મધ્યે હેત ધણાકર તપા - તે પરમેશ્વરંગ-
તે ધ્યાંનમધ્યે જળફળ રૂપ પ્રકાશ થયો - તે
મધ્યે સકલ રૂપ હવાં - તે નર રૂપી નિરાકાર-
દિવે દેહી પરમેશ્વરા - તે મધ્યે સકલ રૂપ હવાં-
તેજ તે ધ્યાવતે - સુરીનર - મુનિવર - ગાની-
ગાંધર્વ - તે સેવા સાંજી ફરતપા - તે હો
મુનિવરો - તસે નહીં માતા - તસે નહિ
પિતા - તસે નહિ ભાઈ - તસે નહિ ભારજા-

તસે નહિ રખા - અધાના સલી - તરખાના
સલી - જીવન મરણ તે અગોચરંગ - નિરાકાર
નિરંજન - તસ મધ્ય સતર - પરથમ નામ તે
શ્રી નીલના - શ્રી અનીલના - શ્રી સુનના - શ્રી
સોનના - શ્રી ગનાંનના - શ્રી પ્રેમ ગનાનના -
શ્રી અપ્રમ ગનાંનના - શ્રી વિગ્નાનના - શ્રી
નુરના - શ્રી તેજના - શ્રી જળના - શ્રી કમળના -
શ્રી ગુંજના - શ્રી લલવના - શ્રી પ્રેમ લલવના -
શ્રી તેજ શકિતના - શ્રી નિરાકાર કલજુગી આલ -
(૧) શ્રી ઓ અંકારના (૨) શ્રી રૂપના (૩) શ્રી કપના -
(૪) શ્રી કેપળના (૫) શ્રી પ્રેમના (૬) શ્રી નંદના (૭)
શ્રી તેપના (૮) શ્રી પવિપના (૯) શ્રી સોમના (૧૦)
શ્રી અપાગલ - જુગથી આલ - (૧) આદ્યનાદના
(૨) શ્રી રૂપના (૩) શ્રી કપના (૪) શ્રી કેપળના (૫)
શ્રી તેપના (૬) શ્રી સોલરના (૭) શ્રી કમળના

(૮) શ્રી અલીલના (૯) શ્રી પ્રેમ ઋષિના વંશીલો
(૧૦) શ્રી મરછ :- મરછની માલા તો શંખાવળી-
પિલા તો પ્રેમઋષિ - ગોરલો માંધાતા - શક્તિ
લો ચંડીકા દેવી - સ્થાનકલો જગાપુરી ક્ષેત્ર - તે
દ્વારકાપુર વારતા - નરે હણ્યો તે દાનવ
શંખાસુર - વીચરંતે રઘુવેદ (ઋગ્વેદ) આચરંગ
ગાયત્રી - શ્રી સતગોરને નમો નમ: ત્યાંથી
મરછથી આલ : (૧) શ્રી મનાઈકના (૨) શ્રી
અશોમિગના (૩) શ્રી અજમેરના (૪) શ્રી પધા-
ઈલના (૫) શ્રી એકચલિના (૬) શ્રી પરદેસરના
(૭) શ્રી ગિફમ ઋષિના વંશીતો.

શ્રી કૌરમ (કૂરછ) :- કૌરમની માલા તો
કમળાવલી - પીલા તો ગિફમ ઋષી - ગોરલો
સમરલેજ - શક્તિ લો જયા દેવી - સ્થાનકલો
હંસપુરનગરી - ક્ષેત્ર લો માન સરોવર - તે

ઇચ્છીતો તે દાંનવ મધુ કૈટક -વીચરંતે રઘુપેદ-
અોચરંતે ગાયત્રી - શ્રી સતગોરને નમોનમ:-
ગોરમ થી આલ(૧) શ્રી વસીયતના(૨) શ્રી અેકાંતના
(૩) શ્રી પ્રજાપતિના (૪) શ્રી કરદંમના (૫) શ્રી ઉગ્રસેન
ના (૬) શ્રી પ્રતિજિબના (૭) શ્રી દાલભઋષિના
વંશીતો. શ્રી વણારા :- વણારા ની માતા તો
પદ્માવતી - પિતા તો દાલભઋષિ - ગોર તો
અેકાંતઋષિ - શક્તિ તો વિજ્યાદેવી - સ્થાનક
તો માયાપર નગરી - કોઠો તો કુલકોગ - જરે
ઇચ્છીયા દાંનવતે મોરૂં દાનપ - વીચરંતે રઘુપેદ-
આમરંતે ગાયત્રી - શ્રી સતગોરને નમોનમ:-
વણારા થી આલના (૧) શ્રી કાગીના (૨) શ્રી વન
વસીયતના (૩) શ્રી નરઅબીપતિના (૪) શ્રી
સહુઆરણાના (૫) શ્રી ગૌતમના (૬) શ્રી હરિપશાર્ક
ના વંશીતો. શ્રી નરસિંહ :- નરસિંહની માતા

તો સંધ્યાવતિ - પિતા તો હરિવચ્છાઈક ઋષિ-
ગોરતો અનંતાસ જેજ - શક્તિ તો સમીયાદેવી-
સ્થાનક તો - કાશ્મીર - ક્ષેત્ર તો મથુપુર નગરી-
નરે હણ્યો દાંનવને હરણા કશ્યપ - વીચરંતે
ઋગ્વેદ - ઓચરંતે ગાયત્રી - શ્રી સતગોરને નમો
નમ: શ્રી નરસિંહ થી આપ (૧) શ્રી કેશવના (૨)
શ્રી રૂપકના (૩) શ્રી વંશવર્ધનના (૪) શ્રી સ્નેહ-
લોચનના (૫) શ્રી સુખાવતના (૬) શ્રી પ્રતિપાળના
(૭) શ્રી કશ્યપ ઋષિના વંશી તો : શ્રી વામન :-
વામન ની માતા તો લીલાવતી - પિતા તો
કશ્યપ ઋષિ - ગોર તો સહજાનંદ - શક્તિ તો
કોયલાદેવી - સ્થાનક તો ઉપજ્યાં તે કોયલપર
પાટણ - ક્ષેત્ર તો વનસ્થળી - નરે હણ્યો દાંનવને
બળી રાજને ઓરથો પાતાળ - વીચરંતે યજુર્વેદ-
ઓચરંતે ગાયત્રી - શ્રી સતગોરને નમો નમ:

શ્રી વામનજી આલ (૧) શ્રી મેરૂના (૨) શ્રી
માનધાતાના (૩) શ્રી અગુચરણના (૪) શ્રી
અવીગતના (૫) શ્રી સતગાડણી ભોમનના (૬)
શ્રી ગૌતમનું જાકુનામ રચવન ગાડધિના (૭) શ્રી
જમદગ્નિના વંશીતો. શ્રી ફુરસુરામ :- ફુરસુ-
રામની માતાતો રેણુકા - પિતાતો જમદગ્ની -
ગોત્રતો પ્રેતલોચન - શક્તિતો તુલજાદેવિ -
સ્થાન કતો માયા પરનગરી - ક્ષેગતો કાંચલાપર
પારણા - નરિ દુણ્યો દાનવતે સહસ્ત્રાર્જુન - વીચ-
રેતે યજુર્વેદ - આચરેતે ગાયત્રી - શ્રી સતગોરને
નમોનમ: શ્રી ફુરસુરામની આલ - (૧) શ્રી રઘુના -
(૨) શ્રી નઘુના (૩) શ્રી જાઈતના (૪) શ્રી કિવલાક્ષના -
(૫) શ્રી સુદીજનના (૬) શ્રી સાજાઈતના (૭) શ્રી
અજના (૮) શ્રી દશરથના વંશીતો :
શ્રી રામ :- શ્રીરામની માતાતો કૌશલ્યા -

પિતાલો દશરથ - ગોરલો વશીષ્ઠ - શક્તિલો
સીતાદેવી - સ્થાનકલો અયોધ્યા પુરી - શોગલો
લંકાપુર પાટણ - નરિ હણ્યો દાનવલે રાવણ-
વીચરંલે યજુર્વેદ - આચરંલે ગાયત્રી - શ્રી સત-
ગોરને નમો નમ: દ્વાપર જુગથી આવ - શ્રી રામ
ના (૧) શ્રી લવના (૨) શ્રી પદમના (૩) શ્રી પરિક્ષીતના -
(૪) શ્રી વીર ચાળના (૫) શ્રી વસુદેવના વંશીલો.
શ્રી કૃષ્ણજી :- કૃષ્ણની માતાલો દેવકીજી -
પિતાલો વસુદેવ - ગોરલો વેદવ્યાસ - શક્તિલો
રૂકમણીજી - સ્થાનકલો ગોકુળનગરી - શોગલો
મથુરા પાટણ - નરિ હણ્યો દાનવલે કંસાસુર -
વીચરંલે રથુવેદ - આચરંલે ગાયત્રી - શ્રી સતગોરને
નમોનમ: શ્રી કૃષ્ણજીના = (૧) શ્રી પ્રધુમનના (૨) શ્રી
અનિરૂધ્ધના (૩) શ્રી જન્મેજય (૪) શ્રી જનમશાખીના
(૫) શ્રી સુરીજનના (૬) શ્રી શંખનાદના (૭) શ્રી

પ્રતિ પાળના(૮) શ્રી વસરખ દેવના(૯) શ્રી વેદ
સજનીના(૧૦) શ્રી વેળી વછરાજ ના વંશી લો.
શ્રી બુદ્ધ :- બુદ્ધની માલા લો કુરંગાવલી-
પિલા લો વેળીવછરાજ - ગોરે લો હંસરાજ -
શાક્તિ લો - હરષાદેવી - સ્થાનક લો હસ્તીનાપર -
શાગા લો કુલકોગ - નરે હણ્યો દાનવ લે દુર્યોધન-
વીયરં તે શામવેદ - આચરે તે ગાયત્રી - શ્રી
સતગોરને નમો નમ: ત્યોથી કળજુગથી આલ:
શ્રી બુદ્ધના (૧) શ્રી પીર સહીના (૨) શ્રી પીર સમાંન
ના(૩) શ્રી પીર મુલ કોનના(૪) શ્રી પીર કાંનના
(૫) શ્રી પીર કાયમના (૬) શ્રી પીર કોરના (૭)
શ્રી પીર ઓરના (૮) શ્રી પીર આદન ના (૯) શ્રી
પીર બજોરના (૧૦) શ્રી પીર મકોરના (૧૧) શ્રી
અબુલાલિબના - બાપુ નામ અબુમતાલબ ના
વંશી લો. શ્રી શાહા મુરતુજા અલી -

કલિંક પાદશાહ :- શાહા મુરતુજા અલીની
માતાનો બીબી ઝલીખાં - પિતાનો અબુ-
તાલબ - ગોરનો મહંમદ રસુલીલા - શકિતનો
બીબી ફાતમા - સ્થાનક ઉપન્યાં તે દલમદેશ-
ડોંગનો પોય નદી મુલસ્થાન - નર ૯(ગ્યો દાનવ
તે (મજીંગા) ને સવાલાખ રાજને સંધાર્યા-
વીયરંને અથર્વેદ - આયરેત ગાયત્રી - શ્રીસત-
ગોરને નમોનમ: શ્રી શાહા મુરતુજા અલીના -
(૧) સાહીદ સૈયદ ઈમામ હુસેનના(૨) જેન
અલાબદીનના (૩) મહંમદ બાકરના(૪) જાફર
સાદકના(૫) મુર મહંમદના (૬) અસમાએલના
(૭) મહંમદના (૮) અહમદના (૯) મુસાકરના
(૧૦) મનસુરના (૧૧) ગાલાબદીનના (૧૨) અબદરસ
જમાલના(૧૩) સાદકના)(૧૪) મહંમદના(૧૫)
પાદીના (૧૬) પાસમના (૧૭) મહંમદના -

(૧૮) અહમદના (૧૯) મુસાઈરના (૨૦) મહી-
મલના (૨૧) મોમન શાહના (૨૨) ખુબરીનના
(૨૩) ઈસ્માઈલના (૨૪) સાલેહના (૨૫) સાલેજીના
(નુર સતગોર) (૨૬) સમ સદીનના (૨૭) નસીરદીન
ના (૨૮) સાહેબદીનના (૨૯) સુદરદીનના (૩૦) કબીર-
દીનના (૩૧) ઈન્દ્ર ઈમામ શાહના (૩૨) નુર મહંમદ
શાહના (૩૩) સેદખાંના (૩૪) સાલેજીના (૩૫) હાસમશાહ
ના (૩૬) મીરાં મહંમદ શાહના (૩૭) શાહજી મીરાંના
(૩૮) બાબા મહંમદ શાહના (૩૯) શાહજી સપાઈના (૪૦)
શરીફ સપાઈના (૪૧) જુદરદીન સપાઈના (૪૨) -
બાકરશાહ સપાઈના (૪૩) બાબી મુરલ દાદા.
નર નકલંકી પાદશાહ - હક લાયલહા
ઈલીલાહા મહંમદ મેહદી અલી અલા:-

શ્રી સતગોર સાહેબ વાચ્યા : શ્રી નબી -
સાહેબનું મહેરાજ નામું :- બિરફત બીસ્મી-
લ્લા રહેમાન નર રહીમ - અસલામ હોલીલાહો -
મહમદ રસુલીલાનું આલેકેમ સલામ - તે
મહેરાજની રાત સોમવારની હતી - જબરાઈલ
મહેમાઈલ બે ફીરસ્તા ખુદાતાલાના હુકમથી
ભીસતમાંથી આવ્યા - બુરાખ ઘોડો મહંમદ
રસુલીલાને વાસ્તે લાવ્યા - તે બે ફીરસ્તા
ખુદાના હુકમથી ભીસતમાંથી આવ્યા - બુરાખ
ઘોડો મહંમદ રસુલીલાને વાસ્તે લાવ્યા - તેજ
ફીરસ્તા સાથે સીત્તેર હજાર બીજા ફીરસ્તા હતા -
તે રાતે મહંમદ રસુલીલા પોતાને ઘેર હતા -
ઈસાની નમાન પઢીને સુતા હતા - ત્યારે જબ-
રાઈલ - મહેકાઈલ બે ફીરસ્તા આવ્યા - જબરાઈલ
મહંમદ રસુલીલાને સરાને ઉભા રહ્યા - મહે-

કાએલ પછી તરફ ઉભા રહ્યા - ત્યારે મહેમદ
રસુલીલા એ જબરાઈલના પાયનો આવાજ
સાંભળ્યો - ત્યારે જાગીને ઉઠી બેઠા થયા - ત્યારે
મહંમદ રસુલીલા એ કહ્યું કે - ઈયા ભાઈ જબરા-
ઈલ - ફુરમાન સાહેબનું શું લાવ્યા છો ? તે
અંધારી રાતે અમારી પાસે આવ્યા છો - ત્યારે
જબરાઈલે સલામ કહ્યો કે ખુદાતાલાએ તમને
સલામ કહ્યો છે - કે આજની રાત તે છે જે
ખુદાના દિદારની બુજરગી હસે - કહ્યું કે કોઈ
પેગાંબર ને એવી મહેરબાની થઈ નથી - તમને
અમે એ સાહેબ પાસે પહોંચાડીસું - ત્યારે મહંમદ
રસુલીલાએ કહ્યું ઈયા ભાઈ જબરાઈલ - અમને
એવી ફુરસદ છે જે નાહીને પોતાના લુગડાં -
પહેરીએ - ત્યારે કહ્યું કે - એ લુગડાં પહેરો - ત્યારે
મહંમદ રસુલીલાએ પોતાના લુગડાં ઉતારીને-

નાહ્યાં - ગુસલ કર્યું - લુગડાં જબરાઈલે ઉપાડી
લીધા - ને મેકાઈલે મહંમદના માથા પર પાણી
નાખ્યું - ત્યાર પછી નાહીને બે રકાત નમાજ
પડ્યા - કે બિસ્તોર હજાર ફીરસ્તા મહંમદ રસુ-
લીલાની નજરે પડ્યા - ત્યારે બિસ્તોર હજાર
ફીરસ્તાએ કહ્યું કે - આજની રાત તે છે જે ખુદા
તાલા તમને બુજરંગી દેસે - ખુદાતાલાએ તમારા
વાસ્તે બુરાખ ઘોડો મોકલ્યો છે - એવો ઘોડો
ખુદાતાલાએ કોઈ પેગાંબરને નથી મોકલ્યો -
ને મહંમદ રસુલીલાએ સર્વેને તાજીમ કીધી -
ત્યારે ઘોડો દીઠો - તે ઘોડાનું તન અર્ધું મસકનું -
અર્ધું કદરનું હતું - તે ઘોડાનું મોં માણસના જેવું
હતું - તે ઘોડાનું જીન રાતું જ હતું - તેને રકાબ
જમરદીની હતી - ને લગામ મોતીની હતી - ત્યારે
જબરાઈલે કહ્યું કે - એ ઘોડા પર અસવાર

થાય - પછી જુરાખ ઘોડાને આગળ લાવ્યા-
ત્યારે ફીરસ્તા આસપાસ ફરીને ઉભા રહ્યા.
અને મહેકાઈલ ફીરસ્તા આગળ આવીને દસ્ત
ઝાલ્યો - ત્યારે મહંમદે જાણ્યું કે જે હું અસવાર
થાઉં - ત્યારે જુરાખ ઘોડો કુદવા લાગ્યો - ત્યારે
જબરાઈલે જુરાખ ઘોડાને કહ્યું - જે તું નથી
જાણતો - મહંમદ રસુલીલા જુદાના હબીબ છે -
તે એમના થી બે અદબી કરે છે - તું નથી ઓળ-
ખતો - ત્યારે જુરાખ ઘોડો વાત કરવા લાગ્યો -
હું જાણું છું જે પેગાંબર આખર જમાનાના સર-
દાર છે - તે વાસ્તે મહંમદ રસુલીલા પાસે
એક ઉમેદ રાખું છું - જે મહંમદ રોજ કયામતને
દહાડે કાંઈ ઉજર જુરાખ ઘોડા મુજથી બેસીચ
આવસે - તે માટે મારી ઉમેદ એ છે કે - મુજ
વિના બીજા ઘોડા ઉપર અસવાર ના થાય -

ત્યારે મહંમદ રસુલીલા એ કહ્યું જે - જુરાખ
નુ હોજગના આંખથી જીએ છે - ત્યારે જુરાખે
કહ્યું છે - જે ઈયા રસુલીલા - મને તાકાત હોજગ
ની આંખની નથી - જે હું હોજગની આંખ સહું -
હક્તાલાને હુકમ થયો કે - ઈયા મહંમદ જુરાખ
કહે તે કબુલો - ત્યારે મહેર ખુદાએ કરી જે - નુ
કહે તે કબુલ - ત્યાર જુરાખની વાગ જબરાઈલે
ઝાલીને રકાબ મેહકાઈલે ઝાલી - પછી મહંમદ
રસુલીલા ઘોડા ઉપર અસવાર થયા - ત્યારે
મહેકાઈલે કહ્યું કે - ઈયા મહંમદ રસુલીલા - જે
જે વારમાં માણસ આવે તેને જવાબ દેશો
નહી - અને ઉભા રહેશો નહિ - ત્યાર પછી
મહંમદ રસુલીલા ત્યાંથી ચાલ્યા - ત્યારે એક
ઠેકાણે પહોંચ્યા - એટલામાં જમણી તરફથી, અવાજ
આવ્યો - ઈયા મહંમદ રસુલીલા - તમે ઉભા રહો -

વાર લટક્યા છો - ત્યારે ઉભા ના રહ્યા - જવાબ
ના દીધો - વળી આગળ ચાલ્યાં - ત્યાં ડાબી તરફ
થી અવાજ આવ્યો - કે ઈયા મહમદ રસુલીલા
ઉભા રહો - તમે વાર લટક્યા છો - ત્યાં વાત ના
સુણી - ઉભા ના રહ્યા - વળી આગળ ચાલ્યા -
ત્યાં એક સ્ત્રી ખુબ સુરત દીઠી - તેનું રુપ એવું
હતું કે દુનિયામાં કોઈ એવી સ્ત્રી દીઠી નથી - પછી
તે સ્ત્રીએ અરજ કીધી - ઈયા મહંમદ રસુલીલા
ઉભા રહો - વાત પુછવી છે - તેની વાત સાંભળી
નહિ - ઉભા ના રહ્યા - ત્યારે બહેતર મુકરદેસ
દીઠા - તે ઠેકાણે જુવે તો જબરાઈલ મેકાઈલ
બે ફીરસ્તા બારે ઉભા છે - ત્યારે મહંમદ રસુલી-
લાએ જબરાઈલને દીઠા - જબરાઈલના હાથમાં
તબાક નુરનો ભલો - તે ઉપર સરપોશ ઢાંક્યો
હતો - ત્યારે મહંમદ રસુલીલાએ કહ્યું કે - નુરના

તબાકમાં કહો છે - તેમાં શું છે - ત્યારે જબરાઈલે
કહ્યું કે - હેયા મહંમદ રસુલીલા - તે કહા માં દૂધ છે -
ત્યારે દૂધનો કહો હાથમાં આપ્યો - એટલે તે
દૂધ થોડું પીધું - ને થોડું રહેવા દીધું - ત્યારે જબરા-
ઈલે કહ્યું કે - હેયા મહંમદ તમે બધું દૂધ પીતા તો
તમારી ઉમત કોઈ ગુના નાકરતી - અને દોજગ
કોઈના જતી - ત્યારે મહંમદે કહ્યું કે - હેયા ભાઈ
જબરાઈલ - તમે આગળથી કહેતા તો અમે સર્વ
દૂધ પીતાં - તમે કેમના કહ્યું - જેટલો હુકમ
ખુદાતાલાનો હતો - તેટલું દૂધ પીધું - ત્યારે જબ-
રાઈલે કહ્યું કે - તમે વાટમાં આવતા શો તમાસો
દીઠો - ત્યારે મહંમદ રસુલીલા એ કહ્યું જે - પરદો
જમણી તરફથી અવાજ આવ્યો - તેને કહ્યું કે
સાર ભૂલ્યા છો - તેને મેં જવાબ નાદીધો - ઉભા
ના રહ્યા - ત્યાંથી થોડે આગળ ચાલ્યા - ત્યારે

ફરશ્તી તરફથી અવાજ આવ્યો - કે ઈયા
મહેમદ તમે વાર લગાવ્યા છો - તને પણ જવાબ
નાદીયો - પછી આગળ ચાલ્યા - ત્યારે સ્ત્રી દીઠી -
તે સ્ત્રી જુરાબ આગળ આવી - તેણે કહ્યું કે
એક સારિત ઉભા રહો - એક અરજ છે - તે
સ્ત્રી ના સામું પણ જોયું નહિં - પછી જબરાઈલે
કહ્યું - ઈયા મહેમદ - તમે પહેલો અવાજ સાંભ-
ળ્યો - તે જહુદ હતો - તેની તરફ તમો નજર
કરતાં - તો તમારી ઉમત સર્વે કાફર થતી -
બીજો અવાજ ડાબી તરફનો સાંભળ્યો તે
જહુદ તરસાબ હતો - તેની તરફ તમો નજર
કરતા - તો જહુદીરા થાતી - એ સ્ત્રી શેતાન
હતી - ત્યાં જો તમે ઉભા રહ્યા હોત તો - તમારી
સર્વે ઉમત આંધળી થતી - કયામતને દહાડે
તમારું મોં જોઈ ના સકત - ત્યારે મહેમદ

રસુલીલાએ સાહેબનો સુકરાંનો કર્યો - સાહેબના
હુકમથી એ જલાથી દૂર રાખ્યો - તે જબરાઈલ
આગળ આવી વાત પકડી ઝાલી ચાલ્યા - મસીત
એક સોને પહોચ્યાં - ત્યાં એક લાખ ચોવીસ
હજાર પેગંબર હાજર હતા - તેમણે સલામ કીધી
સલામ નો જવાબ હરી એ દીયો - ત્યારે સૌ
પેગંબર સહાયત કરવા લાગ્યા - ને કહેવા લાગ્યા કે
સાહેબ તમારો દીદાર અમને મુબારક કરો - ત્યારે
ઘણું સારું થયું - ત્યારે જબરાઈલ ઉઠયા - બાંગી
નમાજ કરી - ત્યારે મહમદ રસુલીલા ને કહ્યું છે -
કે તમે આગળ રહીને સર્વને નમાજ પઢાવો -
ત્યારે સૌ પેગંબર મારી તરફ જોવા લાગ્યા -
અને કહેવા લાગ્યા કે ખુદાતાલાએ આજકી
રાત બુજરગી કરી છે - આવી રીતે કોઈ પેગંબર
ને આપી નથી - તમને મોટા કર્યા છે - ત્યારે

આરમ સહોઉલા આવીને મહંમદ રસુલીલા
ને મળ્યા - ત્યારે કહ્યું કે - ઈયા મહંમદ હમારી
સહાયત સર્વે પેગંબરની સહાયત લયે
ફરજો - ત્યારે ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા - ત્યારે ત્યાંથી
નજર કીધી કે જમીન આસમાન વચમાં
પાંચસો વરસની રાહ છે - તે અસમાન રાતા
હીરાથી સમાર્યો છે - ફુરાંન શરીફમાં એમ કહે
છે કે - લાયલહા ઈલીલાહો મહંમદ રસુલીલા -
ખુદાતાલા ફરમાનથી ચાલ્યા - મિરા જબરાઈલ
મેકાઈલ બે ફરસ્તા હમને લઈને આસમાન
ચાલ્યાં - પહેલા અસમાન પર ગયા - તે અસમાન
દીઠો - પહેલો અસમાન સુધા સોનાથી સારો
બનાવ્યો છે - તે અસમાનનું નામ રફીક છે -
અમારી બાજુ - ઝાલીને ઉભા રહ્યા - આસમાને
લઈ ગયા - તે અવાજ આવ્યો - તું કોણ છે? -

ત્યારે કહ્યું કે અમે જબરાઈલ, મેકાઈલ- અંમર
રસુલીલા- ત્યારે ફીરસ્તે દરવાજો ઉઘાડ્યો- તે
અસમાનનો ઈસ્માઈલ ફીરસ્તો છે- ખાસે આમરી-
લમારે આસમાન ને રોશન કરી- પછી જોજે
સિત્તેર હજાર ફીરસ્તા દીઠા- તે નમાજ કરેછેને-
ફીરસ્તા એમ કરે છે- ઈયા ખુદાતાલા અરેમર
ની ઉમ્મતને બક્સો- કે ઉમ્મતના ગુના ઘણા
કરમ કુજબથી તું માફ કરે- તે ફીરસ્તે એમને
સલામ આલેકમ કીધી- ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા-
ત્યાં અલગ ઘણા જોઈ- લોકોને વલકથી રાંગાંછે-
અને અને માણસ પર અને એક ફીરસ્તો અજબ
નો ઉભો છે- ને માણસના મોં કાળા થઈગયા
છે- અને તે લોકો ઘણી ફરીયાદ કરેછે- ત્યારે
અરેમર રસુલીલા એ કહ્યું- ઈયા જીબ્રાઈલ જબરા-
ઈલ એ લોકોને એ બલાથી કેમ ગીરફતાર કર્યો-

છે - ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું કે - હેયા મહંમદ -
એ લોકો એ નમાયાનો માલ ખાધો છે - પોતાના
દલથી કર્યા નથી - તે લટકે છે - ત્યાંથી આગળ
ચાલ્યા - ત્યાં ઘણા ખલક ઘણી દીઠી - તે લોકોને
જીભથી ટાંગા છે - અને સરાફ તેમા ખલકમાં
નાખી છે - ત્યારે જબરાઈલને પૂછ્યું - એ કોણ
ખુબ છે - ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું કે - જે તે લોક
છે - તેમને મોમનની નિંદા કરી છે - જેવું મહંમદ
રસુલીલા એ ફરમાવ્યું છે - એ ઢઢીરા એ મીંદાથી
વરાંમથી ઘણી લૂંડી છે - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા -
કેટલાંક લોકો ટાંગ્યા છે - તે ફરીયાદ કરે છે -
ત્યારે કહ્યું કે - હેયા ભાઈ જબરાઈલ - એ કોણ
ખુબ છે - ત્યારે કહ્યું કે - એ ઓરતો છે - એ ઓરતો
એ પોતાના ધણીની રજા વગર પોતાનું દૂધ
બીજાના છોકરાંને પાયું છે - ત્યાંથી આગળ

ચાલ્યા - ફેરશ્તીક ઓરતો ઉંધાથી ટાંગ્યા છે -
ને ઉપર અજબના ફીરસ્તા ઉભા છે - ત્યાર મહંમદ
રસુલીલા એ પૂછ્યું - એ કોણ ખૂંબ છે ? ત્યારે
જબરાયેલે કહ્યું કે એ ઓરતો એ દુનિયામાં
પોતાના ધણીનું મોંમાથી લઈડું જોયાં છે -
પછી આગળ ચાલ્યા - ફરતીક ઓરતો જોઈ -
તે ઓરતની ગરદનમાં આગની લોકો છે -
ત્યારે પૂછ્યું કે હેરા ભાઈ જબરાઈલ - એ
કોણ ખૂંબ છે ? ત્યારે કહ્યું કે એ ઓરતો છે -
એ ઓરતો એ દુનિયામાં પોતાના ધણીને
ના ખુશી રાખ્યા છે - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા -
ત્યાં એક કાળો મરદ દીઠો - તે મરદની જુદ-
રંગી ખુદાતાલા વગર કોઈ જાણે નહીં - તેની
એક પાંખ ઉગમણી પહોંચી છે - અને એક
પાંખ આથમણી પહોંચી છે - તે મરદનું માથું

લાસ હતું - તે મરદ ચોલાની જીભાથી ખુદાની
સલુઆત કરતો હતો - ત્યારે પૂછ્યું કે હેયા ભાઈ
જબરાઈલ - એ મરદ કેવો છે - ત્યારે કહ્યું કે એ
મરદ ફીરસ્તો છે - એ ફીરસ્તાની સુરત મરદના
જેવી છે - રાત દિન સાહેબ સાહેબ પાંખો હલાવે
છે - તે પાંખોનો અવાજ દુનિયાના મરદ
સાંભળે છે - ત્યારે ઉઠીને ખુદાતાલાની બંદગી
કરે છે - તેને બકસે છે - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યાં -
ત્યાં એક ફીરસ્તો અગાનનો છે - જે કોઈ કોઈને
બોલતો નથી - ત્યારે પૂછ્યું - એ ફીરસ્તો ક્યો છે?
કહ્યું કે એ ફીરસ્તાનું નામ રદ છે - તે એના
ફુરમાન છે - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યાં - એક
દરીઆ એ પહોંચ્યા - કહ્યું કે ભાઈ જબરાઈલ -
એ દરિયો કેવો છે? ત્યારે કહ્યું કે એ દરિયાને
'મહેરબાન' કહે છે - ખુદાતાલા એ બંદાનો એ

ચાલીશ ગુપ પેદા કીધા છે - પછી આગળ ચાલ્યાં -
બીજે અસમાંને પહોંચ્યા - તે અસમાંનની રાહ
પાંચસો વરસની હતી - તે બીજે અસમાંન -
ખુદાતાલા એ કુદરથી પેદા કર્યો છે - ને દરવાજો
દીધો છે - તે દરવાજા ઉપર લખ્યું છે - લાયલાહા
ઈલીલાહો મહંમદ રસુલીલા' ત્યારે જબરાઈલે
પોતે દરવાજો ઠોક્યા - ત્યાં ફીરસ્તે કહ્યું કે
તુ કોણ છે? - ત્યારે કહ્યું કે જબરાઈલ મહે-
કાઈલ - મહમંદ રસુલીલા છે - ત્યારે ફીરસ્તે
કહ્યું કે અલહમ દુલીલા રબલ આલમીન -
સુકરાંનો સાહેબનો કર્યો છે - ત્યારે અસમાંન
નો દરવાજો ખોલ્યો - નજર કરીતો એક ફીર-
સ્તો કુરસી પર બેઠો છે - તે ફીરસ્તાની મારફત
બીસેર હજાર બીજા ફીરસ્તા છે - ત્યારે પુછ્યું કે
યા ભાઈ જબરાઈલ એ કયો ફીરસ્તો છે? -

ત્યારે કહ્યું કે એ ફીરસ્તો દરદાઈલ છે - બીજા
અસમાંનની સૌ ફીરસ્તાનો સરદાર છે - તેને
સલાંમ આલેકમ કીધી - તેણે સલામનો
જવાબ દીધો - પછી આગળ ચાલ્યાં - ત્યાં એકે
ફીરસ્તો દીઠો - તે ફીરસ્તાને ~~શીત~~ સીતેર હજાર
દીઠમાં માથા હતા - એકે એકે માથે હજાર
મોં હતા - તે રાત દહાડો ખુદાતાલાની બંદગી
કરે છે - ત્યારે કહ્યું કે ભાઈ જબરાઈલ - એ
કોણ ફીરસ્તો છે? - ત્યારે કહ્યું કે એ ફીરસ્તાનું
નામ કાસમ છે - બંદાને રોજનું રોજનું કામ
તેને હાથ છે - તે સર્વેને રોજી પહોંચાડે છે -
જેને જેવું નસીબ તેવું તેને પહોંચાડે છે -
ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા - ત્રીજે અસમાન પહોંચ્યાં -
તે અસમાંનની રાહ પાંચસો વરસની હતી -
ત્રીજે અસ્માન અસમાન ખુદાતાલાએ કુદર-

થી ચેહા કીધો છે - ને કલમ ઉપર લખ્યું છે - તે
કલમ ચાર - લાયલાહા ઈલીલાહો મહંમદ રસુલી-
લા - જબરાઈલે દરવાજો ઠોક્યો - ત્યારે ફીરસ્તે
જવાબ આપ્યો - ને કહ્યું કે તું કોણ છે ? - ત્યારે
કહ્યું કે જબરાઈલ - મહેકાઈલ - મહેમદ રસુલીલા -
આલેકમ સલામ - ત્યારે અસાલમદલા ઘરજાસ
રજલ આલમીન - દરવાજો ઉઘાડયો અંદર ગયા -
ત્યાં એક ફીરસ્તો દીઠો - ખુરસી પર બેઠો છે -
ત્યારે મહંમદ રસુલીલા એ પુછયું કે - એ કયો
ફીરસ્તો છે ? - ત્યારે કહ્યું કે ઈયા મહંમદ એ
ઈસે પેગાંબર છે - તેને સલામ આલેકમ કીધી -
તેને સલામનો જવાબ દીધો - ત્યારે કહ્યું કે -
ઈયા મહમદ ખાસે આમદી - તમે અસમાનને
રોશન કરો - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા - ચોથે અસ-
માને પહોંચ્યા - ત્યાં ફીરસ્તો એક ખુરસી પર

જેહો છે - તે ફીરસ્તો એવો મોટો છે કે તેનો
એક હાથ ઉગમણો પહોંચ્યો છે - અને એક
હાથ આથમણો પહોંચ્યો છે - તેના બે પગ
પરશી જમી અસમાંન છે - તેની આગળ એક
તખતી છે - તે ફીરસ્તાની આંખો તખતી સામે
છે - ત્યારે મહંમદ રસુલીલા તે ફીરસ્તાને જોઈ
ને ડર્યા - ત્યારે પૂંછયું કે ઈયા ભાઈ જબરાઈલ -
એ ક્યા ફીરસ્તો છે ? ત્યારે કહ્યું કે ભાઈ ઈજરા-
ઈલ છે - સર્વે કુલ જીવ મુમન મુસલમાનતા -
સર્વે કાફર એને હાથ છે - ત્યાંથી આગળ ગયા -
તેને સલામ આલેકમ કીધી - ત્યારે ફીરસ્તો
બોલ્યો નહીં - ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું કે - બીરાદર
ઈજરાઈલ - એ રસુલીલા ખુદાના હબીબ છે -
શામાટે સલામનો જવાબ દેતો નથી ? ત્યારે
ફીરસ્તો ઉઠ્યો ને - મહંમદ રસુલીલા ને મળ્યો -

ત્યારે કહયું કે યા મહમદ રસુલીલા - તમને
ખુદાતાલાએ એવી ઉમેદ આપી છે - એવી બીજા
કોઈને આપી નથી - અને કહયું કે જ્યારનો મને
ખુદાતાલાએ પેદા કર્યો છે - ત્યારથી સર્વ ખલ-
કનું કામ મારે હાથ છે - ત્યારે મહંમદ રસુલીલા
એ કહયું કે યા માલિક - તમારી કને તકતી
રાખી છે - તેમાં સુ છે ? - ત્યારે કહયું કે યા માલિક
મોત મોમિનના જીવ કેવી રીતે લે છે - ત્યારે કહયું
કે યા મહમદ ચોતેર હજાર ફીરસ્તા મારે
તાબે છે - અગર મારા હુકમા છે - મોમનનો
આખર વખત થાય છે - ત્યારે જમણી તરફ
નજર કરું છું - ત્યારે મહેરના ફીરસ્તાને મોકલું
છું - અને રહેમત એમ કહું છું કે - ફલાણાનો
દીકરો મોમન છે - તેનો જીવ આસાનીથી લેજે -
પછી તેનો જીવ લઈ ઈલીઈન આવે છે - અને કાફરનો

આખર વખત થાય છે - ત્યારે ફીરસ્તા અજાબ-
ના મોકલેલું છું - એમ કહુ છુ કે - ફલાણાનો દીકરો
કાફર છે - એનો જીવ સખતાઈથી લેજો - બદબખત
છે - ત્યારે કહ્યું કે ઈયા મલક મોત ખુદાતાલાએ
તમને પેદા કીધા છે - ત્યારના તમે એ ઠેકાણેથી
ઉઠ્યા છો કે નથી ઉઠ્યા ? - ત્યારે કહ્યું કે જ્યારનો
હું પેદા થયો છું ત્યારનો એ ઠેકાણેથી ત્રણવાર
ઉઠ્યો છું - એકવાર હુકમ ખુદાતાલાનો થયો
હતો કે આદમની ખાખ લાવો ત્યારે ઉઠ્યો હતો -
બીજીવાર આદમનો જીવ કબજ કરવા ઉઠ્યો હતો -
ત્રીજીવાર મુસા પેગંબરનો જીવ કબજ કરવા
ઉઠ્યો હતો - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા - પાંચમે આસ-
માન પહોંચ્યા - ખુદાતાલાએ આસમાન રાતા
સોનાથી બનાવ્યો છે - તે ઉપર દરવાજો રાખ્યો
છે - તે પર લખ્યું છે લાયલાહ ઈલીલાહો -

મહંમદ રસુલીલા - ત્યારે દરવાજે ઠોક્યો ત્યારે
ફીરસ્તે કહ્યું કે કોણ છે - ત્યારે કહ્યું કે જબરાઈલ
મહેકાઈલ મહંમદ રસુલીલા - આલેકેમ સલામ
દરવાજો ઉઘાડ્યો - એટલે અંદર ગયા - ત્યાં એક
ફીરસ્તો દીઠો - ત્યારે કહ્યું કે એ ક્યો ફીરસ્તો છે -
ત્યારે કહ્યું કે એ અજાનદાર છે. ચાંથમા આસમાંન
નો સૌ ફીરસ્તાનો સરદાર છે - તેને સલામ આલે-
કમ કીધી - તેને સાલામનો જવાબ દીધો - ત્યાંથી
આગળ આલ્યા - છઠું આસમાંન પહોંચ્યા - છઠો
આસમાંન રાતા ઈસાકુન હીરાનો છે - તેને દર-
વાજા ઉપર કલશ પર લખ્યું છે - લાયલહા ઈલીલાહો
મહંમદ રસુલીલા - ત્યારે જબરાઈલે દરવાજે ઠોક્યો
તે ફીરસ્તે કહ્યું કે તું કોણ છે? ત્યારે કહ્યું કે -
જબરાઈલ - મહેકાઈલ મહંમદ રસુલીલા - આલેકેમ
સલામ - દરવાજો ઉઘાડ્યો અંદર ગયા - ત્યારે એક

ફીરસ્તો મોટો ડરામણો દીઠો - તેનું માથું નીચું
હતું - નજી રહ્યો હતો - તેના મોંમાથી આગના
ભડકા નીકળે છે - ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું કે -
જ્યારનો ખુદાતાલાએ પેદા કીધો છે - ત્યારનો
એ ફીરસ્તો હસતો નથી - તાજ તેના માથા
ઉપર રાખ્યો છે - આગનો ગુરજ જમીન ઉપર
રાખી એ તો જમીન પાણી થઈ જાય - ત્યારે
મહંમદ રસુલીલાએ સલામ આલેકમ કીધી -
ત્યારે સલામનો જવાબ તે ફીરસ્તે દીધો નહીં -
માથું ઉંચું કર્યું નહિં - ત્યારે જબરાઈલે કહ્યું - યા
માલિક મહંમદ રસુલીલા છે - કેમ સલામનો
જવાબ દેતો નથી - પછી ફીરસ્તો ઉઠયો - મહંમદ
રસુલીલાને તાજમ કીધી - ત્યારે મહંમદ રસુલીલા
નો હાથ ઝાલ્યો ને કહ્યું કે યા મહંમદ જે કોઈ
ખુદાતાલા તમઉપર ઈમાન લાવસે - તેને

તેને દોજગાની આંચથી હરામ કરીશ - ત્યારે મહંમદ
રસુલીલા એ કહ્યું કે - ઇયા માલિક દોજગાની સફા
યત મારી આગળ કહો - ત્યારે કહ્યું કે - ઇયા
મહંમદ તમે દોજગાની સફાયત સાંભળશો - તો
તાકાત રહેશે નહીં - અને દિલગીર થશો -
ત્યારે સાહેબનો હુકમ થયો - ફીરસ્તાને અવાજ
આવ્યો - ઇયા માલિક જે મહંમદ કહે તે સાંભળો -
દોજગાની સફાયત તેમના આગળ કહો ત્યારે
માલિકે કહ્યું કે - ઇયા મહંમદ રસુલીલા - દોજગા
માં સાત તબક ચીધા કીધા છે - તે તબકની
રાહ હજાર હજાર વરસની છે - દરેક તબક માં
અજાબ ભાત ભાતના છે - ત્યારે કહ્યું કે માલિક
પહેલા તબકમાં કોણ છે - ત્યારે કહ્યું કે પહેલા
તબકમાં મનાફક છે - બીજા તબકમાં નુર
પેંગાબરની ઉમત છે - ત્રીજા તબકમાં જાઉદ છે -

કાફર છે - ચોથા તબકમાં મસરખ છે - પાંચમા
તબકમાં જઉદ છે - છઠ્ઠા તબકમાં તરસાલ
છે - સાતમા તબકની વાતો કરતા મને શરમ
ઘણી આવે છે - પણ તે વાત કરવી મને જરૂરી છે -
પછી કહ્યું કે તમારી ઉમત ગુનેગાર છે - જેણે
દુનિયામાં તોબા નથી કરી અને જે તોબા એ
મુઆ છે - ત્યારે કહ્યું કે ઈયા માલિક - એના
અજબની વાત અમને કરો - ત્યારે કહ્યું કે ઈયા
મહંમદ - સાંભળશો તો તાકાત નહીં રહે - દીલગીર
થાશો - ત્યારે હકતાલાની દરગાહથી જવાબ આવ્યો -
- ઈયા માલિક - મહંમદ રસુલીલા કહેતે સાંભળ -
ત્યારે માલિકે કહ્યું કે ઈયા મહંમદ તમે નજર
કરો - ત્યારે નજર કરી - ત્યારે જોયું તહીરસ્તાનું
નામ ઈદરાઈલ છે - ઈયા મહંમદ જમણી તરફ
નજર કરો - ત્યારે નજર કરી ત્યારે બીજા તબકમાં

સિત્તેર હજાર ઘર હતા - તે ઘરમાં સિત્તેર હજાર
તજકે અજબ હતા - તે ઘર સર્વ વીંછું થી ભરેલા
હતા - અકે અકે વીછું ઉંટ બરાબર હતા - તે દોજખ
માં અકે નદી હતી - તેનદીની અકેહજાર વરસની
રાહ હતી - તે નદીમાં ડુંગર ને ડુંગર ચાલ્યો જાય છે -
તે પાણીનો અવાજ મારા કાનમાં આવ્યો - ત્યારે
કહ્યું કે હેયા ભાઈ જબરાઈલ એ જંગલમાં મારી
ઉમતનું નસીબ છે - જે લોકો ખુદાતાલાથી બે
ઈમાન થયા છે - તેમના ઉપર ઈમાન નથી લાવ્યા -
તેનું એ જગ્યા એ નસીબ છે - વળી દોજગની વચમાં
અકે કુવો છે - તે કુવા ઉપર અકે રોજ માણસરો
છે - તે કુવા ઉપર ઢાંકણું એવું મોટું છે કે બધી
દુનિયાને ઢાંકી દે એવું છે - ત્યારે નજર કરી
અગર પથ્થર લઈને કુવામાં નાખીએ તો હજાર
વરસે તળીયે જઈ પહોંચે - એવો કુવો ઊંડો છે -

ત્યારે કહ્યું કે ઈયા ભાઈ જબરાઈલ એ કૂવામાં
કોને નાખસે - ત્યારે કહ્યું કે ઈયા મહંમદ - જેણે
દુનિયામાં શરાબ પીધો હશે અને દુનિયામાં તોબા
નહી કરી - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા - એક ઓરઓરત
દીઠી - તેને અજાબ થાય છે - તેના માથાનો મગજ
ઓગળે છે - ત્યારે મહંમદે પૂછ્યું ઈયાભાઈ જબ-
રાઈલ એ કોણ છે - કહ્યું કે તમારા માતાપિતા
નામ અબદલ્લા એ હાલતમાં જ્યારે મા-બાપને
જોયા ત્યારે મહંમદ રસુલીલા એ સરદો કર્યો -
ખુદાતાલાને કહ્યું કે - જરા ખુદા - મારા મા-બાપને
બક્સો - ત્યારે હુકમ સાહેબનો થયો - અગર
મા બાપને સાથે છો તો તમારી ઉમતને નહીં બક્
સું - ત્યારે મહંમદ રસુલીલા એ કહ્યું કે ઈયા જરા-
ખુદા મારી ઉમત ગુનેગારને બક્સો - મા-બાપથી
હું ગુજર્યો - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા - સાતમાં આસમાને

પહોંચ્યા - જબરાઈલે દરવાજે ઠોક્યો - ત્યારે કહ્યું કે
તું કોણ છે? - ત્યારે કહ્યું કે - જબરાઈલ - મહેકાઈલ -
મહેમદ રસુલીલા સલામ આલેકેમ - ત્યારે કહ્યું કે
આલેકેમ સલામ - એમરલ અલારજલ આલમીન -
આ અસમાન દીઠો તે રાતા હીરાથી બનાવ્યો છે -
તે ઉપર દરવાજો રાખ્યો છે - તે ઉપર કલશ દીધો છે -
તે ઉપર લખ્યું છે કે "લાયલહા ઈલીલાહ મહેમદ
રસુલીલા" ત્યાંથી આગળ ચાલ્યાં - ત્યાં એક ફીર
સ્તો દીઠો - ત્યારે મહેમદ રસુલીલાએ પૂછ્યું કે -
ઍયા ભાઈ જબરાઈલ - એ કોણ ફીરસ્તો છે? ત્યારે
કહ્યું કે - એ ફીરસ્તો અજાનદાર છે - ત્યારે તેની
પાસે ગયા - સલામ આલેકેમ કીધી - ત્યારે ફીરસ્તે
સલામનો જવાબ દીધો - કહ્યું કે ઍયા મહમદ દોજ-
ગના માલિકે તમને દિલગીર કર્યો છે - પણ એવે હું
તમને ખુશી કરીશ જબરાઈલ મારો હાથ ઝાલો -

ને રજવાન ને સોંપ્યો - અને કહ્યું કે હે રજવાન
બીસતની અજબની વાલો છે - તે એમને દે-
ખાડો - હુકમર - ગોલાઆં દરખત અમુલખ -
ખોસ અવાજ મહેલ જે અમાનત બીસતમાં છે -
તે મહેમદ રસુલીલા ને દેખાડો - ત્યારે મારો હાથ
ઝાલ્યો - બીસતના દરવાજે લઈગયા - તે દરવાજે
રાતા સોનાના હતા - તે દરવાજા એવા પહોળા
હતા કે ત્રીસ હજાર વરસની રાહત હતી - તે પર
લખ્યું હતું - લાયલહા ઈલીલાહી મહેમદ રસુલીલા -
અવાજ આવ્યો - હકતાલાનો - કે હયા મહંમદ
રસુલીલા તમને બસારત છે કે તમારી ઉમતને -
એ નામત બીસતની હંમેશ થાસે - ત્યાંથી આગળ
ચાલ્યા - સર્વ બીસત અમને દેખાડો - ત્યાં નજરે
આવ્યું - સોવનાર મહેલ જોયા - તે મહેલ સમા-
યાં છે - તેના દરવાજા બંધ છે - ત્યારે મહંમદ

કહ્યું કે- એ દરવાજા કેમ બંધ છે?- ત્યારે રજબો-
ને કહ્યું કે- હજુ અહીંના મેવા ચાખ્યા નથી- ત્યારે
રજબાંને કહ્યું- એ તમારે વાસ્તે- તમારી ઉમ્મતને
વાસ્તે બીજા મહેલના દરવાજા બંધ છે- તે ભીસત
સોના- મોતી મસકથી કીધા છે- તે દિવાલ પચોથી
ચોથસો વરસની રાહ હતી- એકે એકે સરામાં
સિત્તેર હજાર ઘર હતા- હુરાં ઓના હજાર હજાર
તખત નુરી રાખ્યાં હતા- એકે એકે તખત પર
એક એકે હુરાં બેઠી હતી- તેનું મોં ચાંદ સૂરજ
નાં જેવું હતું- ને નાજુક ખુબી એવી હતી કે પાણી
પીવે તો બહારથી નજરે આવે- તે ભીસતમાં
પાણીની નદી વહે છે- એકે દૂધની વહે છે- એકે
સેહત (મધ) ની વહે છે- એકે સુરાંપાન હુરાંની
છે- તેના પાણીની અસર એવી છે કે- પાણી
પીવે તો ઘરડો ના થાય- તે નદીની પાળ હીરા

[illegible]ની છે - તેનદીની ઉપર દરખત છે - તે ઘણો
સખત છે - તે ઝાડ ઊંચા ઘણા છે - તે ઝાડ ઉપર
મરઘ ખુસ અવાજથી ખુદાતાલાની સફાયત કરે
છે - તે સલપાલો મહંમદ રસુલીલા ઉપર પડે છે -
તે દરખતનો છાંયડો એવો છે કે ખૂટતો નથી -
સરપ ભીસત મહંમદ રસુલીલાને દેખાડ્યું -
ભીસતનો પહેલો દરવાજો કુરદોજ છે - બીજો દર-
વાજો જનાતલ નઈમ છે - ત્રીજો દરવાજો જના-
તલ મા કહે છે - ચોથાને જનાતલ આનંદ કહે
છે - પાચમાને જનાતલ આલ કહે છે - છઠ્ઠાને
જનાતલ દર કહે છે - સાતમાને જનાતલ સરને
કહે છે - આઠમાને દારલ સલામ કહે છે - ભીસતમાં
એક નદી દીઠી - તેનું પાણી દુધથી ધોળું છે -
સેહતથી (મધ) ઘણું મીઠું છે - તેમાં કસબોઈ
મુસક અંબરથી અદકી છે - તેનદીના કિનારા

પર એક તંબુ છે - તે તંબુમાં હુરો બેઠી છે - તે
હુરો ખુસ અવાજથી ખુદાતાલાની જીકર કરે છે -
ત્યારે કહ્યું કે ભાઈ જબરાઈલ - એ હુરો કોને
દેસે? - પછી જબરાઈલે કહ્યું કે ઈયા મહંમદ આ સા
તમારી ઉમતના છે - તેને દેશે - ત્યાં એક ઝાડ
દીઠું - તે ઝાડ મોટું અજાયબ છે - તે ઝાડનું પાન
દુનિયામાં લાવીએ તો તમારી દુનિયા ઢંકાઈ
જાય - ત્યારે મહંમદ રસુલીલા પોતે અજબ થઈ
રહ્યા - ત્યારે જબરાઈલને પૂછ્યું કે એ દરખતનું
નામ શું છે? ઈયા મહંમદ રસુલીલા એ દરખત-તુબા
કહે છે - અગર હજાર વરસ સુધી એ દરખતને
છેડે ઉડે તો એ દરખતને કિનારે પહોંચી શકતો
નથી - તે દરખતની છાયા વગર એક ઘર ખાલી
નથી - પછી આગળ ચાલ્યા - તો હૈમાણો પહોંચ્યા -
એક ખુરસી દીઠી - જબરાઈલને પૂછ્યું - કે એ

ઠેકાણું કોનું છે? અને એ જગ્યા કોની છે? - ત્યારે
જબરાઈલે મહમદને કહ્યું કે એ મુકામ મારું છે -
એ મુકામને બાહર રહું છે - જે જમાનાનો મને
પેદા કર્યો છે - એ ઠેકાણેથી કઈ આગળ ગયો નથી -
જો હુકમને એક કદમ આગળ માથાના વાળથી
આગો ઉડું તો મારા પર બળી જાય - જબરાઈલ
તે ખુરશી પર જઈને બેઠા - માથું હેઠું નાખીને બેઠો -
ત્યાં કુફરમાં રહ્યા - આગળ કેમ જઈશું? નજર કરી
તો મહેકાઈલ આવ્યા - મારો હાથ ઝાલ્યો - પોતાની
પાંખ પર બેસાડીને મને કેટલેક દૂર લઈ ગયા -
ખુદાતાલા વગર કોઈ જાણે નહીં - તે ઠેકાણે લખ
લના આગળ એક શાલો ઝાંજુ રોપ્યો છે - તે
ઝાંજુનો પલ્લો એક ઉગમણો છે - બીજો પલ્લો
આથમણો છે - ત્યારે મહેકાઈલ ફીરસ્તાને પૂછ્યું -
એ કેવી ઝાંજુ છે? ત્યારે કહ્યું કે યા મહમદ

લમારી ઉમેતના ફરલપ એ ગોજુમાં લોલાસે-પથે
મહંમદ રસુલીલાને સીત્તેર હજાર પડદા પરાળાને
આગળ ગયા - વળી એક હજાર બીજા પડદા - તે
કુદી ગલના - તે એકે એક પડદાની રાહ પાંચસો
વરસની છે - ત્યાંથી વળી આગળ ચાલ્યા - એક
બુરજી દીઠી - ત્યાં મહેકાઇલ જઈને બેઠો - ત્યારે
મહેકાઇલે કહ્યું કે હેયા મહંમદ એ તખત મારું
છે - જે જમાનાનો ખુદાતાલાએ મને પેદા કર્યો
છે - ત્યારનો અહીંથી આગળ નથી ચાલ્યો - અહીં
થી આગળ ચાલું તો - મારાં પર બળી જાય - વળી
એક ફીરસ્તો બીજો આવ્યો - મારો હાથ ઝાલ્યો -
સીત્તેર હજાર પડદા આગળ લઈ ગયો - ત્યાં એક
નેજો અજબ દીઠો - તે અરસ ઉપર લોહ કલમ
રાખ્યો છે - તે નેજા આગળ એક ફીરસ્તો દીઠો -
તે ફીરસ્તાને પુછ્યું - કહ્યું એ ફીરસ્તો અસરાફીલ

છે - તેની આંખમાંથી એક બુંદ પાણીની પડગો છે-
તે તે બુંદનો એક એક ફીરસ્તો થાય છે - તે ફીર-
સ્તા દુવા માંગે છે - તે કહેછે કે - ઈયા ખુદાતાલા
મહેમદની ઉમેતને બકસો - ને રોજ કયામત સુધી
દુવા માગે છે - તે કહેછે કે દોજગની આગથી
કબલ કરો - તેને નજીક જઈને સલામ કરી - તેને
સલામનો જવાબ દીધો - કહ્યું કે - ઈયા મહંમદ
ખુદાતાલાએ મને જ્યારનો પેદા કર્યો છે - ત્યારનો
મને હુકમ આ જગ્યાનો છે - હું ઉભોને ઉભો છું -
અને ખુદાતાલાની આગળ તમારી ઉમેતને બકસાવું
છું - અસરાફીલ કહેછે કે - મારો હક અહીં થા નથી -
ફીરસ્તો બીજો આવ્યો - તેને મારો હાથ ઝાલ્યો -
પોતાને ખાંધે ચઢાવીને આગળ ચાલ્યો - વળી
સીતેર હજાર પડદા આગળ લઈ ગયો - તે ઠેકાણે
મને એકલો મેલ્યો - ત્યાં હુકર કરીને ઉભો

રહ્યા - ત્યાં મારૂ તન ધ્રુજવા લાગ્યું - એકે અવાજ
આવ્યો - ઈયા મહંમદ રસુલીલા - તમે પડદાની
અંદર આવો - ત્યારે એકે મસરલો આવ્યો -
તે મસરલા ઉપર ચાલ્યા - તે મસરલો ઉપર
અરસે દૂર ચાલ્યો - મને ત્યાં એકેલો મુક્યો.
મારા દલમાં ફીકર થઈ - એટલે એકે અવાજ પડ્યો-
ખ્યો - ઈયા મહંમદ તમે કયા જહાંગા ઉપર
ઉભા છો? ત્યારે કહ્યું કે હું કોઈના જાણું - તું
આલમનો પાદશાહ છે મને તો કાંઈ ખબર
પડતી નથી - કહ્યું કે ઈયા મહંમદ - એ બિછાણો
તમારો છે - ક્યામતને દહાડે એ જહાંગા પર
હિસાબ કરી લઈશ - ફરી હુકમ આવ્યો - ઈયા
મહંમદ જોજો જહાંગો છે તે રહેમતનો છે -
ત્યારે કહ્યું કે - જડા જુદા મારી ઉમતનો
હિસાબ કીયા જહાંગા પર કરશો - ત્યારે ફરમાન

સાહેબનું આવ્યું છે - તમારી ઉમેલનો હિસાબ
રહેમતના બદલામાં પર કરીશું - અગર દુનિયામાં
તેમણે સો હજાર ગુના કર્યા હશે તો પાલાના
કરમથી હું માફ કરીશ - ઈયામચંદ તમે દલખુશી
રાખજો વળી તમે કહેશો તે કરીશ - પછી હુકમ
આવ્યો - ત્યારે આગળ ગયા - મારેન જુદાતાલા
વચ્ચે એક કમાનનો ગોખાનો છેડો રહ્યો
હશે - મે હુકમ કરી - એમાં શું કહ્યું - જે અમે
ના જાણ્યું મારી જીભા બંધ થઈ રહી - એક બુંદ
પાણી - જુદાતાલાના મોમાંથી અંતરીક્ષથી
મારે આવ્યો - તે બુંદ રહેમતની એવી કહેવી
બરફ એટલે અવાજ આવ્યો - એ મારા હબીબ -
મારી સાથે વાતો કરો - તમારે હાજત હોય તે
મને કહો - તમારી હાજત હું કબૂલ કરું - ત્યારે
કહ્યું કે - યા બારખુદા - તમે દાના છો -

વળી ત્યારે હુકમ આવ્યો - "એલ હૈયાતો - લીલા
હિવસલ વાલો - અરસલામો - અલૈયકા - ઐયા -
હેને - નબીઆ - પરરમ - તુલારે - વે બરકાતો
હું - અરસલામો - અલયલાવલાઈલાહુલા - હીસા
લેન - અસરદાઅન - લાયલવા ઈલીલારો અસ
હુહુદા - અનામોહમદન - અબદહુ - રસુલહુ" ફરી
અવાજ આવ્યો - ઈયા મહંમદ રસુલીલા એઉપર
જોયું - નજર કીધી - એકે સુરત દીઠી એવી સુરત
કોઈ દીઠી નહોતી - આસક તે સુરતનો થયો -
વળી મારી નજરથી તે સુરત ગેબ થઈ - વળી
હુકમ આવ્યો - ઈયા મહંમદ તમે જે સુરત દીઠી
તે ફકીરી હતી - તમે ફકીરને ચાહો છો - દલમાં આવે
તો ફકીરી કબુલ કરો - ત્યારે મહંમદ રસુલીલા
એ ~~કહ્યુ~~ કહ્યું કે અમને ફકીરી થી જરૂરંગી
છે - વળી હુકમ આવ્યો - ઈયા મહંમદ - મારે

વાસ્તે આ લોકો લાવ્યા છો - જે કોઈ દોસ
દોસ્તીમાં હદીઓ લાવે છે - કહ્યું કે જરાખુદા
તમારી દરગામાં ચાર ચીજો લાવ્યો છું - આજી
જી - ગરીબી - નેકી - ગુના - પછી હુકમ આવ્યો -
સર્વે મેકબૂલ કર્યું - કાંઈ ઇજાજત હોયતો ચારો
થોડું ફરીશ્તોતા ઘણું બકસીશ ત્યારે કહ્યું કે
ઈયા અલાહી - મારી ઉમેત ઘણી ગુનેગાર છે -
તે ભાર ઉપાડી નહી શકે - ખુદાતાલાએ ત્યાં સુધી
વાતો કરીઓ - ખુદાતાલાની સાથે ઘણી ગુંજકરી -
કેવી રીતે છોકરું બાપથી વાત કરે છે - એવી
વાતો કરી તે વખતે મહંમદ રસુલીલાએ કહ્યું
ઈયા જરાખુદા - આદમને તે ખાખમાંથી
પેદા કર્યો અગર દોરસ્તાન કહ્યું કે તમે સારો
કર્યો - ત્રીસ પેગાંબરને સરફો દીધો - નુર
પેગાંબરને તમે તોફાનથી ખુશાલી દીધી - દશા

તેને કબુલ કીધી - મુસા પેગોંબરને સરમાનો
ડુંગર આપ્યો - તમને મેં જુરાબ આપ્યો - મારી
પાસે તેમને તેડાવ્યા - ઈસુફ પેગોંબરને કુવામાં
થી બહાર કાઢ્યા - મીસરના પાદશાહ કર્યા -
તમને મેં દુનિયામાં મહેર કરી - એવી ચીજ
કોઈ પેગોંબરને નથી આપી - એવા મેં તમને
આપી - તમને મેં એલૈયાનો આપ્યો - અગર શો-
બાનો મહીનો આપ્યો - તમને બે ઈદો આપી -
અગર જુમાનો દહાડો આપ્યો - તમને અલહમદ
આપ્યા - એવી ચીજ કોઈ પેગોંબરને આપી નથી
બીજું કે કોઈ તમારી ઉમતમાં થી તોબા કરે છે -
તેને બક્ષુ છું - એયા મહંમદ તમને મેં એક દહાડા
માં પચાસવાર નમાજ આપી - અગર મેં એક
વરસમાં છ મહીનાના રોજા આપ્યા - તેનો
સવાબ કયામત તમારી ઉમતને થાસે -

ઈયા મહંમદ તમે આલીમ નાના હતા - તમારા
મા-બાપે મોક્લ્યા હતા - અગર મે તમને મોટાઈ
આપી - સર્વે પેગાંબરના સરદાર કર્યા - અગર
તમારી ઉપર કોઈને નજુઅતા ન આપી - ત્યારે
હકતાલાનો હુકમ થયો - ઈયા મહંમદ તમે
શા માટે ચૂપ થઈ રહ્યા છો - ઈયા બારાખુદા
મને શરમ આવે છે - કેટલીક હું જે અરજી કરું -
ત્યારે હુકમ આવ્યો - ઈયા બારાખુદા મારી ઉમતનો
ભાર છે - તે તમો હલકો કરો - મારી ઉમતના
લોકો ઘણા ગુનેગાર છે - તે ઉપાડી નહીં શકે -
અગર મારી ઉમતની ઉંમર ઘણી નાની છે - વળી
હુકમ આવ્યો - ઈયા મહંમદ તમારી ઉમત પચીસ
વાર નમાજ કરે - અગર ત્રણ મહિનાના રોજાકરે -
વળી હુકમ આવ્યો - ઈયા મહંમદ - જે લોકે નાના
નમાયં હોય - જૈવાં ડોશીઓ રોટી હોય - તેને

નીયામાં રાખજો - અગર દરવેશ ગરીબ હોય -
તો તેને ઈજ્જત ઘણી દેજો - અગર તમારી પાસે
દોલત આવે તો તેની તમે મોરાદ આપજો - વળી હુકમ
આવ્યો યા મહંમદ - જ્યાં સુધી તમારી ઉમ્મત
ભીસ્તમાં નહીં આવે ત્યાં સુધી, પેગાંબરની
ઉમ્મત બહાર રહેશે - કહ્યું કે યા મહંમદ તમારી
ઉમ્મત પર મહેરબાની ઘણી છે - વળી હુકમ આ-
વ્યો - યા મહંમદ તમને ખબર છે કે ઉમ્મત
તમારી ગામત હંમેશા મેવા ખાશે અગર તમને
કામ પડે તો યાદ કરજો - હું તમારા રૂપથી નજીક
છું - અગર કોઈને દુઃખ પડે તો દુઃખનો પ્રેમ
કરજો - તેમની દશા હું મિલાવી કરીશ - અગર
તમે દુનિયાની ફાની તલબ કરશો નહીં - સાંથી
અદબ રહેજો - સૌથી ખુશાલી રહેજો - એવી નસી-
યત દઈને ખુદાતાલાએ રૂખસદ દીધી - ત્યાંથી

હું પાછો ફર્યો - ત્યાંથી હું ઈસરાફીલ - મેકાઈલ-
જબરાઈલને પરોંચ્યો - જબરાઈલે કહ્યું કે - યા
મહંમદ જે તમે દીઠું તે તમે મને કહો - ત્યારે
મહંમદ રસુલીલાએ કામુ સાંભળ્યું તે જબરાઈલ
ને કહ્યું કે તમને બસારત છે - ખુદાતાલાના એ
મને કહ્યું કે - તું જા બીસતમાં ત્યારે હું બીસતમાં
ગયો - કે સાહેબની કરામતથી - ત્યારે ત્રીસ હજાર
વરસ ઉગમણો ને આથમણો ઉડ્યો - ત્યારે
મારા પર થયાં - ફરી પર (પાંખો) આવી -
ત્રીસ હજાર વળી ઉડ્યો - ઉડીને થાક્યો - વળી
મારા પર પડ્યા - વળી દવા કરી - મારાં પર
આવ્યા - વળી કૌવત ફળી આવી - વળી ત્રીસ
હજાર વરસ ઉડ્યો - વળી હુકમ એવો થયો -
બીસતના કીનારાં ઉપર જઈને બેઠો - ત્યારે મેં
હુરાં દીઠી ત્યાં ઉભી હતી - ત્યાં હુરાંને મેં

પુછ્યું - કે ફિરસ્તો ઉડ્યો - ત્યારે ફરી - પુછ્યું કહે
જબરાએલ અગર જો તુ એકવાર તુ સલાવત
મહંમદ રસુલીલાને ઉપર રહેલો ઉડ્યો તેથી
સવાબ ઘણો અદકો થયો - અગર જઈને હું
પાછો ફર્યો - હજાર વરસ જેતું તીસ્રતમાં ઉડ્યો -
તોય પણ એક દરૂદને મરતબે ન પહોંચ્યો - એમ
ફરીશ્તે કહ્યું - ત્યાંથી આગળ ચાલ્યાં - મુસા પેગં-
બરને પહોંચ્યા - મુસા પેગંબર ઉભા છે - કહ્યું કે
તમને મહેરાજ મુબારક - બહેસત - ત્યારે મુસા
પેગંબરે કહ્યું - તમે ઉમતને વાસ્તે શું લાવ્યા
છો - કહ્યું કે રાત દિવસની પચીસવાર નમાજ
લાવ્યો છું - અગર ત્રણ મહિનાના રોજા લાવ્યો છું -
તેમાંથી અર્ધો મને બક્ષ્યા છે - મુસા પેગંબરે
કહ્યું કે હેવા મહંમદ રસુલીલા અહીંથી પાછા ફરો -
ફરીથી જાઓ તે તમારી ઉમતે નહીં થાય - કે

ખુદાતાલા તમારી કુદરતથી આખું કરો - તમારી
ઉમત ઘણી જઈફ છે - તે ઉપાડી નહીં શકે - ત્યારે
મહંમદ રસુલીલા ખુદાતાલાની દરગાહે જઈને
ઉભા રહ્યા - ત્યારે કહ્યું કે જબરાખુદા - તું સૌ જાણો
છે - મારી ઉમતને તાકાત નથી - જે એપણો ભાર
ઉપાડશે નહીં - ત્યારે ખુદાતાલાએ કુદરત કીધી
ને - પાંચ વખત નીમાજ - એકે મહિનો રોજો -
ફરમાવ્યું - વળી હુકમ થયો હીયા મહંમદ - વળી
કહ્યું તે સાંભળ્યું ત્યારે મહંમદે કહ્યું કે જબરાખુદા
મને કહેતા શરમ આવે છે - વળી હુકમ આવ્યો
તમને થોડું ફરમાવ્યું - પણ હું સવાબ ઘણો કરીશ -
જે બંદા પાંચ વખત નીમાજ કરે અગર બાર
મહિનામાં એક મહિનો રોજા કરે તે દોજખી થયા
હોય તો હું માફ કરીશ - ભીસત આપીશ - ત્યાંથી
પાછા ફર્યા - જબરેલ મુલક દેશ આવ્યા - તે

ઠેકાણે જુરાબ ઉભો હતો - ત્યાં જુરાબ ઉપર અસ
વાર થયા - પછી પોતાને વતન આવી ત્યાં બગી-
ચે બેઠા - ત્યાં કુએ તો બધાં બજું ગારમઠે - જાણે
ઊંઘમાં ઉઠ્યા - તે વખત સવારની હતી - ત્યાં અસાબા
સાથે આવ્યા - ત્યારે મુરતુજા અલીએ તમને મહેરાજ
મુબારક થાજો - ત્યારે જે મહંમદ રસુલીલાએ
કહ્યું કે એટલી સાહેલ તમે આસમાન જઈ
આવ્યા - તે તમે સાને કાજે ખરું જાણોછો - પણ
તમે સાચું કહોછો તો તમો બહેતર દસ મુલક
ગયા હતા - ત્યારે કેટલી રાત ગઈ હતી - ત્યારે
બકતાંબાનો અવાજ આવ્યો - ઈયા મહંમદ રસુ-
લીલા - જે નિશાની પૂછે તે કહો કે પૂછ્યું તેનો
જવાબ મહંમદ રસુલીલાએ દીધો - ત્યારે ચઉદ
ત્યાંથી ઉઠ્યા - બજારમાં ગયા - અને મરઘી ખરીદ
કરી પોતાને ઘેર લઈ ગયા - પોતાની ઓરતને

આપીને કહ્યું કે એને ધોઈને રાંધો - હું પાણી
ભરીને આવું - ચહુદ ત્યાંથી પાણી ભરવા ગયો -
પોતે નાગો થઈ પાણીમાં ન્હાવા આવ્યો - તેમાં
ડૂબકી મારી - વળી ઉભો થયો - તેની સુરત ઓ-
રતની થઈ - ત્યારે દલમાં હેરાન થયો - ત્યારે
દરિયાના કિનારા પર જઈને ઉભી રહી - તે
વખતે એક આદમી મરદ આવ્યો - તેણે ઓરત
દીઠી - ઘણી રૂપવંતી ~~સ્ત્રી~~ - દીઠી - તેનો દસ્ત ઝાલ્યો -
પોતાને ઘેર જઈને નકો પડ્યો - પુત્ર ચાર દીકરા
થયા - સાત વરસ ઘરમાં રહી - વળી નદી કિનારે
પાણી ભરવા ગઈ - ત્યારે નહાવાનું મન થયું
ત્યાં નાહી - ત્યાં જેવો થડો હતો તેવો ઘડો તથા
લૂગડાં સર્વે કિનારે પડ્યા દીઠા - તે મરદે લૂગડાં
પહેર્યાં - પોતાને ઘેર ગયો - ત્યારે ઓરતને પૂછ્યું
- કે મછી તમે રાંધી - ત્યારે ઓરતે કહ્યું ઓરતી

~~પછે તેને બાંધી રાખીએ તો ફોક થાયછે -~~
~~પણ ખુદાતાલાની રહેમત ભરેરે છે - જે ચાલી~~
~~તુ બાંધુ થાયછે -~~
બારમાં શું રાંધુ ? ત્યારે યહુદને ઈમાંન આવ્યું -
મહંમદ રસુલીલા આગળ ~~આવ્યો~~ ગયો - ત્યારે
મહંમદ રસુલીલાએ યહુદને દીઠો - પછી સર્વે
વાત પોતાની મહંમદને કરી - ઈયા મહંમદ રસુલી
લા તમે મહેરાજ જઈ આવ્યા તે સાચું - તેથે
મારું ઈમાંન આવ્યું - ત્યારે કલમો કર્યો - લાય
લાહા ઈલીલાહો મહંમદ રસુલીલા - એ કલમો
કરી પાકદીનમાં આવ્યા ખુદાતાલાનું જે કોઈ
મહેરાજનામું સાંભળશે - તે બકસ્યા જાશે -
અગર જે ભણશે સાંભળશે અગર લખશે -
તેની ખુદાતાલા ઈમાંની બકસીશ કરશે - લા
યલાહા ઈલીલાહો મહંમદમેંદી અલીઅલા :- પુરૂ

શ્રી સતગોર સૌહેદવે વાચા :- શ્રી પ. બ્રહ્મ
બુદરદીન બાવાનું મહેરાજનામું :-

(બાકરશાહ ની સતવાણી) કાયમ કુળમા
આવ્યા દીવા - ધર્મ લોકે કરી વધાઈ - હુસેની
તો ચાલી આલી - અબા ની સગાઈ તો મોશાલજ
બાઈ - અલી નામે તો આયા કીરતાર નવખંડ
તો હુવા પ્રકાસ - અઢાર વરણ પુર આસા -
મનખા પંખી તો ચાળે વાચા - મૌહે મોહે ચડદેરે
કરે ઉદાસા - ઈરાની ચામે તે મૂકે નીશાસા =
કરે બાકરશાહ સવાઈજ = દોઢીયો = ઘર પામે
નસવરી વધારે = ઘર = તેની બેની દાઝવે - તેના
પુણ્ય વાધીયારે - અમને કરેશે નાથરે = ડાળ =
નવા પાદશાહને નવા જમાના - નવા વેદને નવી
વાણી - નવા રંગને નવા ઢંગ - નવા ચાવરણાને
નવી ગાંઠી - નવી ચાલ ને નવી માળા - મહમંદ મેંદી -

ના વારા સારા - નવા દિશાને નવા પસારા - નવા
જમાનાં ને નવા નપસા - નપે નવાઈ થયે જાણો -
ગાફીલ લોક તમે સાબુ પરમાણો = ફરે બાકરશા-
હા સપાઈજી = દોઠીયો = ગાફીલ રહ્યા તે લલસો
રે - તેની જુવાને પરેરે - પસ્તાવા પડસે ખાલિકના
રે - કોઈ નહિ ફાલે રાથરે = ઢાળ = બાધા જ્યારે
મહેરાજ આવ્યા - જુદરદીન નામે કીલાયા - બડા
સાહેબ બડી બાતો - દુનિયા દેખે રે સૌ દરજાતો -
ખુદ પેખે રે જુદરની જાતા - ફુરમાન આવ્યા રે ખુદના
ભાઈ - જુદરદીનની લગી સગાઈ - ચાલીસ ફુરસી
જ્યારે પૂરી કીધી - ત્યારે સરગની ચિઠ્ઠી લીધી - ચિઠ્ઠી
આવી રે સંમત સરી = ફરે બાકરશાહ સપાઈજી =
દોરીયો = સંવત અકોત્રીસમાં પાયીયા રે - મહેરાજ
ના આવ્યા જ્યાબરે = જબરાઈલ ત્યારે આવીયા
રે - ખુદ ફિરે ફુરમાન રે = ઢાળ = મહાવદને

સાલમ કરીએ - જુધમાર તારીખ અડેપોસમી
લઈએ - તે દન મહેરાજ ચાલ્યા રે ભાઈ - પયારે
તે જીંડા વાવ્યા - ખડોલ ગામમાં થઈ નવાઈ -
કાલા કાલમાં થઈ ચઠાઈ - પહેલે અસમાંને
પરોંખ્યા સોહી - તેની રચના રે ત્યારે હોઈ - તેના
તબકમાં કીની સગાઈ - કુરાંન કીરસ્તો બોલ્યો
બોલી = કહે બાકરકારા સવાઈજી = દોઠીયો =
તેમાં કુરાંન કીરસ્તો રાજ કરે રે - સીતપમાં તેનું
ઘર રે - કીતબ છે તે આનીનું સ્વરૂપ રે - અલીનું
સંદભોંનું તેજ રે = કાળ = પહેલે આસમાન આવ્યા
ઓરી - કુરાંન કીરસ્તો બોલ્યો ભાઈ કુસનાઈ
કુરાંને થઈ નવાઈ - આખર જમાનાના સરદાર
આવ્યા - કીરસ્તા ઉચ્ચારે બે કરજોડી દરરે દસ્તી
નજરાં ગીઈ - પહેલે આસમાંનની રચનાની જોઈ -
સોના જેવા બનાવ્યા ભાઈ - તે આસમાનનું નામ

ભાર કરીએ - રફા નામ લો લઈએ = કરે બાકરશાહ
સપાપજી = દોઠીયા = જબરાઈલ સાથે ચાલીયા રે -
એવા મધ શું થાયરે - મહેકાઈલ ત્યારે આવીયા રે -
કીધી કુર્નીસ ચોમરે = રાગ = મુરલી ફીરસ્તા લે
કરીએ સોરી - ઈસ્માઈલ લો બુજરંગ કરીએ -
લેની ઓધમા લો ભારે લઈએ - નીલાનીલા લીસરા
આસમાન જોયા - નજરે આવ્યા ફીરસ્તા સારા -
સીત્તેર હજાર ફીરસ્તા નાંમા - લેલો કરેઘે જુદમા
નાય - નીમાજ કરેછે સર્વે આનાય - હદીસ બોલી
એવી રે બોલ્યા - જુદ આવ્યાં હવે ચાલો લાળાં -
કરે બાકરશાણા સપાપજી = દોઠીયો = ફીરસ્તા સર્વે
ઉભા થયારે - પાદશાહી કીધી સલામ રે - બાવા
જુહરદીન બોલીયા રે - કલમા ત્રણે સાજ આવ્યરે =
રાગ: હકલાયલલા ઈલીલાણે કરીએ મહંમદ પેંદી
આલીઅલા લઈએ = એમા કલમાં લમે સલી

બોલો - લખ કીરતન સબ કરેંગે લોગ - કથા મરંમર
મેંદી દુનિયા મેં જાગે - ત્યારે આપે બોલ્યા ભાઈ-
બળી કા જમાના અબ પુરા હુઆ - મરંમર મેંદી
કા જમાના અબ જાહેર કીના - દુનિયા લોકો સબ
ભાયગી થોતા - અલીના નવાસા જાહેર કીના =
કહે બાદશાહ અપાપજી = રોઠીયો = અલીના
કુલના આચાર્ય રે - જાહેર કરે અબ દીન રે અઢાર
વરણમાં કામ સરે રે - અને ગ્રાસ ગ્રાસ થાય રે =
આપ - ત્યાંથી આવ્યા દુજ ખુંબ - દેખ્યા - તે અલકને
જોઈને ચિતી - અલક આજીજી કરે બરોલેરી -
દુ:ખડા પડે છે ત્યાં તો જોઈ - ત્યારે બોલ્યા આપે
વાણી - તમને કહું છું રે આગળની કથાઈ - કેવી
કરણી રે કીધી ભાઈ - આવા દુખડા રે કેમ ભારો-
કીરતના બોલ્યા ત્યારે જ્યારે - મુરસદ કેશરે આવ
આયા = કહે બાદશાહ અપાપજી = રોઠીયો =

વીર જંગી પરબા કરશેરે - તેના કામદારરે - ગોર
કરે છે અલ કરીરે - જે શાબા વહેવાર કરે = ઢાળ =
તે સર તો અજબ કેવી વાતે - કેટલાક લોક રસક
વી રોગ્યા તે સર અજબ તો હુવા લાગ્યા -
અજબના હીરસ્તા ઉભા આઈ તેને દુઃખડા તો
કિયા હોઈ - શરીર ઉકળ તેનું આઈ - તેના હુંડા
ભરી ભરી લાવે - ત્યાં તો લઈને ચાઘા થાવે - તેના
મોઢા અળા હોય - અપડો તસ્દીર તેને સોઈ =
કહે ભોક રસાલા સવાઈ જી = શેઠીયા = આઠ
જીઠા સરપ નેરે - પછી અરેશ શરીરે મહાદન
માતે જળાશોરે - પુરી એંથા ગ્રીલ રે = ઢાળ = ત્યાંથી
ચાલ્યા જીજા જુંભ જેયા - તે લોકને કેયા સતાય
લોભો નાખીરે જીભો કાઢી - તેને લઈને દીધા
રોગી - ગાઢ્ય ગાઢ્ય પોકારેરે ભાઈ - બાવા જુદશીક
ભોલ્યા સોઠી - આપણા દુખ એ કેમ પામ્યા - આપી

જબરાઈલ ફરે પધાર્યા - ત્યારે શીર પર એમને ચુંદી
લીધી - એવી દશા જુદરદીને દીધી = ફરે બાફરશા
ના સપાઈજ = દાદીયા = નીદ્રા ખંડી પાપની રે = નીદ્રા
ભારે જાગીરે - કોઈ કાઈની નીંદ્રા નાપ ફરોરે - જો
ફરી એ તો થાશે સંતાપ રે = ઢાળ = વળી પાછા
દુજા જુંભ જેથા - તે તો જુંભ મા અપનથી ત્યાતા-
રોપુ અને ઓરતનું દીઠું - તેને છાંટે અગારનું
મીઠું છાંટે ને શમથી ઓભારે - ઓરતો ગાળ્ય
ગાળ્ય પોકારે - તાંપા તો જોઈ જુદરદીને કાંખી-
આવડાં દુઃખડાં રે કેમ કરી સાંખી - એના ગુનારે
કેશા ભાઈ - ત્યારે જબરાઈલ મુખ થી ઓચરીયા =
ફરે બાફરશાયરા સપાઈજ = દાદીયા = એ ઓરતો
એ દુધ પીવાયારે - દુજના બાલક સોહીરે - પરસ્ત્રી
થી છાંના થાયારે - ત્યારે દુઃખ લીધા શરીરરે =
ઢાળ = તમારા ફીરની રક્ત જોને - ત્યારે દુધ જોગને

પાપો - રજા હોય કથ કેરી - ત્યારે દૂધ પીલાવો નારી -
જ્યારે કંથ કેરી રજના હોય - તે સર દુઃખડા અપડા
સોહી - જાણ ઓરતો તો જોઈ ભાઈ - તે સર
અજબ તો કેવા ભાઈ - મુખડાં સારા રે ચીસ્કણ
ભરીયા - દુર્ગંધ ને ચીરકણ આમાં = કરે બાકર
શાણા સવાબજી = હાદીયો - અજબના ઢીસ્કલા ઉભા
થયા રે - તેને માર માર રે - મુખડાં તેના મુરણ
કરે રે - એને તાળવે કાઢે જુભેર = ઢળ = ત્યારે બાવા
જુદરદીન બોલ્યા - એ ઓરતે સા ગુના કીધા -
ત્યારે જબરાયેલ બોલ્યા ભાઈ - એ ઓરતે રી
રી ક્રમાઈ - એકે વચન માર ગાઈ સગાઈ - કંથ
સાજી બોલી અ વાંણી - જુઠુ બોલી રે જુઠુ
બોલી - કંથ બોલે રે નહીં પરમાણી - ત્યારે એવે
ડીરે તરફી લીધી - જુદરદીન ને જયું કાંખી = ક્યે
બાકરશાણા સવાબજી = હાદીયો = તક્ષી દેશ્રા આતિ

ચેતીરે - જો નિર્મળ કરી મન રે - નુરાંની અમાઝરે
રે - કંચન પાસે નીસે દેરરે = ઢાળ = સાંભળો નમી
ને અમે કહીએ સાચી - કંથ ફેરી પાળો પાચા -
લમારા કંથની આજ્ઞા પાળો - ત્યારે ભીસ્તમાં
જડે મહાલો - દુનિયામાં જેણે કમાઈ કીધી - ઘણી
ઘણી થોડી અને મન જોડી - દુજા કોઈના સાથે
આણી - ત્યારે વૈકુંઠ લેશો જાણી - નહીં તો ભીસ્ત
માંથી રહેશો બહાર - સીધે માર્ગે તો રહેશો સગાઈ =
કરે બાહારવાળા સવાઈ જી = દોહીરો = વળી ત્યાંથી
આવીયા રે - જોયા બહુ ઝુંબ રે - જોતાં જોતાં
જોઈ વધારે - અને દીઠા ઘોળા મહેલ રે = ઢાળ =
તે તો મહેલ કેવા કહીએ - દુનિયાની સદ્વાયત
ના લખાં લાખીએ - તે મહેલની પાયો તો આયાત
ની પહોંચલી - દુજ પાંચ ઉંગળની પહોળી - તે
મહેલનું મસ્તક ઘોળું કહીએ - તે તો મહેલ

અનુપમ લઈએ - તે મરઘ તો જીંદગી કરતો -
આરેલ સારેલ ખુદાને જપતો - તેતો મરઘની
પાંખો લરીએ - તે પાંખો નો અવાજ દુનિયામાં
લઈએ = કરે આકરશારા અવાએજ = હોઠીયો = એ
અવાજ સાંભળે રે - દુનિયાં કેરા મરઘરે - ત્યારે
તે જીંદગી કરે રે - મુખ થી બોલે વેળા રે = કાળ =
વખતો થાય ત્યારે ટકલે નહીં - ખુદાની જીંદગી
કરે ત્યારે સારી - તમે દુનિયાના લોકો ભાઈ - વખતો
ચાલીને ગઈ અગાઈ - પાંચેતન ની માળા સાંભી -
તેતો મુનિવર કોઈએ ના રાખી - પાંચેતન ની
માળા ફરશો - તે ધર્મીરે સુખમા રહેશો - પાંચેતન
જે આરાધો ભાઈ - તેના ઈકોતેર સરગે સધારે -
કરે આકરશારા અવાએજ = હોઠીયો = પાંચેતન ની
માળા જે કરે રે - તેને કુળ ઉધારે રે - એકેમને જો
કરોરે - તેના કરુ વીચારરે = કાળ = મહાવિસ્નુ ના

અલી કરીએ - જેથી છુટાલો અમુલખ લહીએ -
નબી સાહેબનો બ્રહ્મા સોઈ - હસનઅલી નો
શીવ અવતાર - હુસેન અલીનો વિસ્નુ કીરતાર -
આદિલ બીબી ફાતમા આયાં - એ પાંચેતનમાં
નહીં કાંઈ બાકી - એ પાંચેતનની જે આશા
કરશો - આશા કરીને સરશો પીર સે - પાંચે જગને
નમીએ ભાઈ = કરે બાકરશાહ સવાઈજી = શોધીયો =
એ પાંચેતનને વિનવે રે - એમાં કોઈના રાખે
બાજરે - બાજ રાખે બાજી કરે રે - તેને વૈકુંઠ દૂર
રે = ડાળ = ત્યાંથી આવ્યા બદરદીન બાવા - અને
દરિયા કિનારે આવ્યા - ત્યાં તો બેઠા ચબોતરી વાળી -
બાવા બોલ્યા મુખથી વાણી - એ ઈસ્તકી કરોને
અધાંણી - ત્યારે જબરાઈલ બોલ્યાં વાણી - એ
એ તો દરિયો મેરપાન કરીએ - કુલ આલમના
રૂપ એ પાણીથી કરીએ - તો ફરી કીધા આ દરિયા

ચકી - આ જુગ જેંતુઓ સર્પને ચા પ્રાંણી = ફરે
બાફરશાણ સવાઈજી = દીઠીયાં = જુગ જંતુ જે થયા
રે - એ દરિયાની છે પેર રે - સર્પની પેદાશ દરિયા
ચકીરે - દરિયો બાર નીર રે = કાળ = ત્યાંથી બાપા
જુદરદીન ચાલ્યા - જબરાઈલ મેકાઈલ સાથે લીધા
ચાલ્યા ચાલ્યા રે બહુ ચાલ્યા - પાંચ સો વરસની
વાટે સધાર્યા - બીજા અસમાન ત્યાં તો પોહોચ્યાં -
અસમાંન જોઈને પોહોંચ્યા ભાઈ - ત્યાં તો કુવે તો
થઈ નવાઈ - દરવાજા બંધ ત્યાં તો દીઠા - દરવાજે
ઠોક્યો જબરાઈલે ભાઈ - ત્યારે અંદરથી બોલ્યા
સોઈ = ફરે બાફરશાણ સવાઈજી = દીઠીયા =
તમે કોણ આવીયા રે - અને ક્યો તમારા નામ
રે - ત્યારે જબરાઈલ બોલીયા રે - આવ્યા ધણી
પતિનાથ રે = કાળ = ત્યારે દરવાજે હીરસ્તે ખોલ્યો -
દરવાજે ખોલ્યો ને થયા અજવાળાં - ત્યાં તો

દીઠો એક ફીરસ્તો - તેતો મોટો ગંભીર કરીએ -
તેનું નામ દરદાઈલ લહીએ - બીજા આસમાનનો
સરદાર જાણીએ - તેની મારફતે બીજા કરીએ -
સીત્તેર હજાર ફીરસ્તા લઈએ - તે તો દરદાઈલના
હુકમમાં - સર્વે ઉઠી કુર્નીસો કીધી = કરે બાકરશા
હ સવાઈ જી = દોઢીયો = જબરાઈલને વિનવે રે -
ફીરસ્તા સર્વે સાથરે - હમણાં રે કયુ આવીયા રે -
તેની કરો હાલ વાતરે - ઠાલ = ત્યારે જબરાઈલ
વોળી બોલ્યા - અરસના વહાણ તો ઉપડોલ્યાં -
મહેરાજ આવ્યા અલીના નામ - દો બરસ પછી
ઉપડશે જશે - મરલ લોકે માં થયાં ઇંગામા - બાર
શાહીના તો બરર થાગો - ચાર જમાના તો પુરા
થયા - મહેમદ મેંદી નાવારા હુઆ - નીરંજન
આવે આપ કીરતારા - જમાના પુરારે હુએ ઉદા
સા = કરે બાકરશાહ સવાઈજી = દોઢીયા = જબરા -

ઈત જોગી કથેરે - સર્પ ને દરો લાડેરે - સદીક્યારે
પુરી થઈરે - આવ્યા તમારા ઈકુરરે = કાળ = ત્યાં
થી લોયું પાછુ પણ - એકે ફિરસ્તો જોયો નિઘાળી
તે ફીરસ્તાને મુસ્લક કરીએ - સીત્તેર હજાર
માથા શરીરે - એકેક માથે મુગટ કરીએ - હજાર
હજાર એકે માથે ભાગીએ - તે ફીરસ્તાનું નામ તો
કરીએ - કાસમ ફીરસ્તો તે મારો ભાગીએ - તેતો
જંદગી પુરી કરતો - ત્યારે ત્યારે ખુદાને જ્યસા=
કરે જોકર ગારા સવાલજુ = દરીયો = જંદગી તેને
આદરીરે - કર સફાયત ભારુરે - ખુદા મહેરબાન
તેમ કર્યો ઘણોરે - સોં ના પાલનહારરે = કાળ:
તેતો ફીરસ્તો કામદાર કરીએ - પંખી પંખેરૂ ને
જીવ છે સારા - તેને આપાને ચીયા - રજક રોટી
તે આપે સમારા - જીસકા ભાગ્ય જૈસા હુઈ - તૈસા
પહોંચાડે તેને થઈ - જીસકા ભાગ્ય~~મેં~~ જૈસા ભાગ્યા -

-લીશકા અદકા કુછના જડીઆ - એસા પરોંચાડે
રે નીલ દરાજી - બાંધા પડેલો હુઈ પયાઈ = કહે
બાકરશાહ સપાઈજી = હાદીયા = બાંધા પડ દુનિયા
બીચેરે - દુનિયા બાલચ જરાયરે - નુર જહુર
કેમ કહેરે - નુરથી કેમ પલટાયરે = હાળ = ત્યાંથી
સધાર્યા રે જુદરદીન બાવા - જબરાઈલ મેકાઈલ
દોનું સાથી - એ બીનું જનમેં કોઈ નહીં કામે - ભીસરે
અસમાન પહોંચ્યા જ્યારે - પોચસો વરસની વાટ
લેની - લેતા પહોંચ્યા રે કેવા જોસી - દરવાજો
ઠાકિયો ને થયા સમોસા - ત્યારે બોલ્યા હીરસ્તા
ભાઈ - તમે કોણ રે આવ્યા આંહી - કહો તુમારા
નામ ક્યા હૈ ભાઈ = કહે બાકરશાહ સપાઈજી =
દોટીયાં - જબરાઈલ મેકાઈલ આવીયારે - જુદ
આવ્યા મહેરબાન રે રચના જોવા સંચર્યા રે -
જમાનના આવ્યા પુરરે = હાળ = ત્યારે દરવાજો

બોલ્યો ભાઈ- બોલ્યો દરવાજેને અંદર આવ્યા-
ત્યાંના ફીરસ્તા જોવા લાગ્યા - ફીરસ્તા ઉઠ્યાને
તાજીમ કીધી - ત્યારે બોલ્યારે સાજી અવાઈ - એ
તો ફીરસ્તો કેવો કરીએ - ઈસા પેગંબરને લાયક
ભઈએ - ત્યારે સારોજ બોલ્યા ભાઈ - ઈસા નબીના
જમાના પહેલા - આખિ જમાના છેલ્લા = ત્યે
બાકરકાઆરા અવાએજ = દોઢીયો = પહેલા જમાનાના
એ નબીરે - તેની ઉમત અકતરે - તેના ફરમાનપ
ર્થારે - ત્યારે પડીયા ફેર રે = કાજ = ઈસા નબી
જ્યારે અંદર આવ્યા - ત્યારે દલમાં દુ:ખડારે લાગ્યા -
આજ આગેવાન અમો કહેવાયા - અમારા ધર્મ
કર્યું નહીં કરે - ત્યારે દુ:ખડા સરપર પડે - ઉમત
બેરાંન થઈનેરે નાઠા ફૂરસે - એતો દુ:ખડારે
અમસર ઠરેરી - એવા મનમાં કરિ મનસૂબા -
મનસૂબા કરતા અપાજ આવ્યા - ધરમ સરૂપના

ઉઘડ્યા દ્વાર = કહે બાદશાહા અપાઈજી = દોહીયો =
ચોમ સરૂપે બોલીયાં રે - હુકમ હે રજુર રે = જહરી
ની પરવરી રે - પીવી કીએ અંદરદાસ રે = ઢાળ =
ત્યાંથી ચાલ્યા જુહરદીન બાવા - ચોથા અસમાન
ની કરે રખવાળાં - તે અસમાનની વારજ કરી
એ - પાંચસો વરસની રાહની વાટ - ચાલતા ચાલતા
પહોંચ્યા બાઈ - ત્યાં તો જઈને દરવાજે ઠાક્યો -
ફીરસ્તો અંદરથી બોલી બોલ્યો - તમે કોણ રે આ-
વ્યા બાઈ = કહે બાદશાહા અપાઈજી = દોહીયો = ચાર
જબરાઈલ બોલીયા રે - દુનિયાના આવ્યા દીન રે -
મેંદીના નબલે આવીયા રે - ઉત્યલીસ એ સરરે -
= ઢાળ = દરવાજે ખોલ્યો રે ત્યારે બાઈ = ખોલ્યો
દરવાજે ને અંદર ચાલ્યો - નજર કીધી તો એક કુરસી
દીઠી - તે કુરસી ઉપર ફીરસ્તો દીઠો - તે ફીરસ્તે
આવીને સલાંમ કીધી - તે તો ફીરસ્તો કેવા કરીએ -

તેના ચંગ બે હાથ ત્યાગી એ - એક હાથ ઉગમણો
ચઢો એ - દુજો હાથ આથમણો મોરી - તેના પહેલો
ફેરા ફરીએ - કહે બાનરશાહા સવાઇજી = હાદીયો =
અસમાન જમી બે મળીરે = હાં ફરશ્ય વચ્ચે હોય
રે - તખતી શાખી દ્રષ્ટિ એરે - તેમાં બધીયા રુપ
રે = ૬ાળ = ત્યારે બોલ્યા જુહરદીન બાવા - આ
ફીરસ્તો ફોન બાવા - એને તાજુક ફોન કરી
એ - ત્યારે જબરાઇલ બોલ્યા ત્યાઇ - જબરાઇલ
ફીરસ્તો એને પવાલે - જેને જેણી અરદલ બાંધી -
અદકી ઓઢી કોઇ એના સાંખી - અરદલ આવે
ત્યારે તેવા બાંધી - તે ફીરસ્તો એતો કહીએ -
એને તલ આધુ પાછુંના લઇએ = કહે બાકર-
શાહા સવાઇજી - હોઠીયો = ત્યારે બાવા જુહરદીન
બોલીયારે - એ અમરત આપી ચાલરે - અમારો
પાંકો આવીયોરે - હવે અમે થયા ઉદાસરે = ૭ાળ =

ત્યારે બાવા ધોંડી બોલ્યા - કહો મેરે ભાઈ અબ
કહો સમારા - અવલ તમકુ ધાયના થાવે - ઈસ
જગો સે કદમ કિત ઉઠાવે - સોઈ તમ સમઝા
બોલો - ત્યારે શીરસત્તો મુખથી બોલ્યો - એકેવાર
ઉઠયો તો ખાખ લેવા ભાઈ - આદમ પેદા કરવા
સોઈ - દુજી વાર હુકમ હુઆ - આદમનો જીવ લેવા
સોઈ = કરે બાતર શાહા સવાઈજી = દોઢીયો = તીજી
વાર ઉઠીયા રે મુસાને દીધા કબજરે - ચોથી ફેર
અબ ઉઠણે રે - તે કહેલાં આવે લાજ રે = કાળ =
ત્યારે બાવા જુહરદીન બોલ્યા - એ બાત કી અબ
કાંઠા લાડો - લાજ છોડીને બોલજ દીયો - જો
ન હુકમ ખુદાકા એ બમકુ કીજે - સબ બોલો એ મેરે
ભાઈ - ત્યારે શીરસત્તો બોલ્યો ભાઈ - તમ સર
આવ્યા હે વોહિકા મુરસદ - આખર જમાનાના
હબીબ સોઈ - નબીના રખપાળા તમે સોઈ -

મહેરાજ મુબારક તમસર હોઈ - ફરે બાકરશાહ
સપાઈજી = દોઢીયો = ત્યારે જુહરદીન બોલીયારે - તેવી
અમને કરો એ બાલક - જીવ લેવા કઈ પેરરે -
સાથા બોલો વેળારે = ઢાળ = ત્યારે શીરસ્તા વાણી
બોલ્યા - અમો આવું તયારે કારે - કૈસા તુમકુ
લેણા નુરી - નુર હે સો એ નુર જહુર - ઉસકી લેણ
જીઉ ફુલકો છાંબા - બદન કુ નહી કછુ ઉદાસા -
ને સપના એ આયા મુરસદ - તેસા કરુંરે તમ
કું અનકસદ - જૈસા નૈનું મેં સુરમા ડાલા - કૈસા
ઈડાવીને લાગ્યા - ફરે બાકરશાહ સપાઈજી =
દોઢીયો = એમેં તમનુ ઉઠલારે - દરદ નહીં લગાર
રે - ત્યારે પિયુજી બોલીયારે - અમારા ધરમી
કેરા જીવરે = ઢાળ = તેના જીવ કેવી તરર લેશો - તેના
પીયક અમને વળે કરેશો - ત્યારે શીરસ્તાં બોલ્યા
વાણી - તમારા ધરમીની કરુ એંધાણી - તેમના

સુખલો સબલાઈ થા લેવાં - જેને જેવી કમાઈ
કીધી - તને તેવી મુસીબત વીતે ઉવોની અકે
ઉકાળો સરી - ત્યારે બાવા જુદરદીન બોલ્યાં - એવી
રીતે અમને લાગ્યા = કરે બાદશાહ સવાઈ જી =
રોહીયો - ઉમત અમારી નહીં અમેરે - અમારી
પેરે તેને થાય રે - તેની પેરરે અમને કરોરે - તો
દુ:ખ વેઠે શરીરરે = ઢાળ = ત્યારે બોલ્યા જુદરદીન
વાણી - તમે આપો કોલ પરમાણી - મારી ઉમતને
દુ:ખડા નહીં - પછી આપને કરો તૈયારી - કોલ આપો
તો કબુલ થઈએ - એ સરપના દુ:ખડા અમસર
થઈએ - નજર રહેમાની ઉમત પર રાખો - કરે નજર
તો અમસર હાથો - ત્યારે હીરસલા બોલ્યા વાણી -
જુદાની આપે ત્યારે કુરાન ગની = કરે બાદશા
શા સવાઈજી = રોહીયો = કુરાન આવ્યા અમસરીરે -
જુર કીરા અહેરમાંનરે - હબીબ હયારા જે કહેરે -

તેને કબૂલ કરો તમે વાલરે =રાગ= વાણી જ્યારે
અરસની આણી- ત્યારે હીરસ્લે મનમાં આણી-તમે
બોલ્યા તે કબૂલ કીધું- જુદનું વચન જ્યાર આણી
કીધું- તમે કીધું તે અમે પાળ્યું- કુબસદ થાયેને
મારા સાહેબા- ત્યાંથી જુદરદીન મહારાજ- પાંચમે
અસમાને જઈને બાજ્યાં- અસમાને પરોંરથા
દરવાજા બંધ- દરવાજે ઠાકર્યા ને વાણી બોલ્યો=
કર્ય બાકર બાબા સવાઈજી =દોહીયો= જબરાઈલ ત્યારે
બોલીયા રે- આવ્યા જુદના હબીબ રે- દરવાજો
ત્યારે ખોલીયો રે- ગયા અંદર મોઝાર રે =રાગ=
હીરસ્લે ઉઠીને તાજમ કીધી- સર્વે હીરસ્તા વાણી
બોલ્યા- મહેરાજ મુબારક તમને હુઈ- આખર
વિબામાં હુઈ વધાઈ- જૂબીઓ કરે હીરસ્તા મોરી-
ભલે પધાર્યા મારા સાહેબજી સવાઈ- અસમાન
પચાંગ બપોલ બપોલેરા- છતો હુતો સર્વે ત્યારે-

મુહંમદ ત્યાં વાળી બોલ્યો - ફીરસ્તા થયા તૈયાર -
કહે બાતકરનારા સવાલજી = કોઠીયો = ત્યારે બાવા
બોલીયા રે - હવે ચાલો હોસીયાર રે - છઠું અસમાન
પહોંચીયા રે - એ તો વીસે વાલરે = ઠાક = ત્યાંથી
બાવા જુહરદીન ચાલ્યા - જબરાઈલ અરફાઈલ તીનું
સહીયા રે - છઠા અસમાંનની શરદ છે ભારે - પાંચસો
વરસની વાટ તે દરાડે - છઠું અસમાન પહોચ્યાં
જ્યારે - અસમાંન પહોચ્યા દરવાજ બંધ - બંધ
દરવાજાને ઠોક્યો ભાઈ - ખોલો ભાઈ નુર આયા
સોવી - અંદરથી ફીરસ્તા બોલ્યા કોઈ - આથી રાતે
એ કોણ આયા સોઈ = કહે બાતકરનારા સવાલજી =
કોઠીયો = ત્યારે જબરાઈલ બોલીયા રે - ખુદાના
આવ્યા સેવ રે - મહેરાજ જ્યારે સંચર્યા રે - સાત-
માની કીરમ આસરે = ઠાક = ખુદાને હુકમે દર-
વાજા ખોલ્યો - ખોલ્યા દરવાજેને અંદર સંચર્યા -

અંદર ગયાને ફીરસ્તો જોયો - જુનો ફીરસ્તો એક
વડીલો - તેનું નામ ઈસરાઈલ બેઠો - તેતો જોયા
પુરણી એ બેઠો - ફીરસ્તા જોયા ત્યારે ઉતર્યો હેઠો -
સાચા સાંમી ત્યાં બોલી બોલ્યા - કહો તમારે
હાથ ક્યા કામ - ત્યારે ફીરસ્તો બોલ્યો સચારા =
ફર બાતરવાળા સવાબજી = દાદીયા = અમસર કામ
ઉતર્યું રે - અમો જુદાના કામદાર રે - કામ કરવા
સતનારે - અમને અસલ કાકુ બહાર રહાલ = ત્યારે
ફીરસ્તા વાંણી બોલ્યા - તમ પર ઈમાન લાવે આલ -
બર ઈમાને આવી તમને બાજ્યાં - દોજગની આગ
તેને નહીં લાગે - તેથી દોજગ દુર દુર ભાગે - ત્યારે
બાવા બોલ્યા હે વાંણી - દોજગની કહોને કેવી એંધાણી -
ત્યારે જુદાના ફુરમાન આવ્યા - ફીરસ્તા ઉપર એ
જવાબ લાવ્યા - જયારે કહ્યા દોજગથી બાતા = કહે
બાતવાળા સવાબજી = દાદીયા = દોજગ કાદર બનેલ

હેરે-જે આપ સંભાળો સારી રે - બેર ઈમાંને આલમે

રે- તેને દોજગ હરામ રે=કાળ= મેર એજીબ તમે સુણો

સાચા-દીજા કી કુ જી બાતાં-સાતે અસમાન

ની કું સાખાં-ઈજરાઈલ તો કીરસ્તો લઈએ-ત્યાંથી

આવ્યાં જુહરદીન બાવા-સાત અસમાનની રચના

જોયા-પાયસાં પરવતની પારે ચાલ્યા-જાતાં

જાતા અસમાને પહોંચ્યા-સાત અસમાન થયાં

સમોસા-સાત પહોંચ્યાને દરવાજા ખોલ્યા-

ફેર બાકરવાળા સવાઈજી=દોઠીયો=સાતમે અસમાં

ને પહોંચીયારે-અને જોયા કીરસ્તા આવરે-ઈજરાઈ-

લ ત્યાં બોલીયા રે-દોજાના કુ સમારરે=કાળ=મેરે

એજીબ તમે નજરે પેખો-નજર કરી ત્યારે સર્વને

દેખો-જગ્યા એક નજરે આવી-ત્યારે બોલ્યાં

જુહરદીન સવાઈ-આવાંની જગાની પચતો ત્યારે-

કોનાં નકીબ આ જગા આવ્યાં-ત્યારે ઈજરાઈલ

૭૦

વાળી બોલ્યા તમારા ઘરઆએ પાપના ઓલ્યા-
તેના થાસે વધે બહુ પરકોળા - શેજગના થાસે
તેના પુરા પરધોડા = કહે બાકરશાહ સપાઈજી =
દોઠીયો = ત્યાં સારીજી અપચરજ થયારે = દુઃખ
આવ્યા શરીરરે - એ જંગલ મોટુ, ધમધમેરે -
ગાજે હુટ પ્રાંતરે - શાખ = જંગલમાં ઘરઘે મોટા -
શીતોર એજર કરુ સમોતા - તમાં ભરીયા અજબ
ની જાતા - એકેક ઘરમાં શીતોર એજરી તેતો ભરી-
યા દોજગના અમારા - તે એકેક ઘરમાં સાપવાધું
ભરીયાં - એકેક વાંધુ રેમોટા કરીએ - સુતર(દોર)
જેવા તેના નામ લઈએ - સરપ મોટા ઘોર ગંભીર
સરીએ = કહે બાકરશાહ સપાઈજી = દોઠીયો = તેની
આંખો ઝગમગેરે - જાણે મંદીરના ઘુમટરે - તેના
મુખડાં બિરામણાંરે - શાટ લોબો બારરે = શાખ =
એવાં દોજગના ઘેરરે કરીએ = તે દોજગમાં એક

નદી દીસે - તે નદીની વાર લાંબી કરીએ - એકે
એકાર વરસે પહોંચે - તે નદીમાં અનેક વચ્ચે - ડુંગર
ડુંગર આવ્યા જાય - ત્યારે ઈજરાઈલ બોલ્યા જ્યારે -
જો દુનિયાં વાળે જેને ધરમ લીધા - તે મુરસદના
ચરણામૃત લીધા - લીધાં ચરણામૃતને થયા ઉદાસાં -
કહે આકરાઆરા સવાઈજી = દોઠીયાં = જે બેઈમાંની થઈ
ગયારે - ઈમાંન ના લાવ્યા કોઈ રે - તેની જગ્યાએ
સહીરે - દીઠી છે એ તરતરે = કાળ = વળી ચાયું દોર
ગની અઠે - ત્યાં તો જોયું એકે કૂવો આવ્યો - તેતો
કૂવો કેવો કરીએ - તેને મુખડે એકે કાંકળું કાંઠીએ -
સારી દુનિયા તો કાંઠી વળાએ - કેવો કૂવો તે ઊંડો
કરીએ - એકે પથ્થર ત્યાંથી મેલીએ - તેતો પથ્થર
કૂવામાં નાખીએ - એકાર વરસે પાતાળે જઈ પહોંચે -
એવા કૂવા તો ઊંડા કીધા - કહે આકરાઆણ સવા
ઈજી = દોઠીયાં = એ કૂવામાં કોને નાખશો રે - જાલમ

કૂવા ઓરીરે - ત્યાંરે નૂરના ફુરમાન આવ્યા રે - સુણો
મેરી બાલરે = ચાલ = દુનિયા વિશે જેને શરાબ જ પીધા -
પીધા શરાબ પણ તોબાના કીધી - તેને કૂવાની પાસે
લીધી - પાણી પીધા ને મોંણી ઝંપલાવ્યા - તેના નસીબ
દોજગ સધાર્યા - ત્યાંથી ચાલ્યા જુદરદીન બાવા - જાલે
બાજુએ જોઈ છાંયા - છાંયા જોય તબ લીમસલની
પાયા - લીસરલની રચના તો જોવા લાગ્યા - લીમસલના
કમાંડ ઉઘાડી જોયા = કઈ બારદ્વારા સવા છે =
ઘોડીયો = લીમસલમાં જઈ સંચર્યા રે - રચના જોયા
ભાઈરે - લીમસલના દરવાજાની સાખરે - તેની ગણતી
થઈ શરીરે = ચાલ = ત્યાં તો દરવાજે પરોણો કરીએ -
વરસ લીસ હજારની લઈએ - તેવા દરવાજે પરોણો
કરીએ - અંદર ચાલ્યા ને સૌ જોવા લાગ્યા - લીમસલ
ના મેવાની કીધી જગ્યા - એક કોડ ત્યાં હીંડુ ભરે -
તેનું નામ દરબસ લુંબા - તેમા મેવા તો અસંખ્યા -

દુનિયાના સ્વાદ તો તે મેવામાં બઈ એ - અનેકે સ્વાદ
તો ફળમાં કહીએ - કહે બાકરશાહ સવાલજી = ચોથી પા-
ઘરજી મારા સાંભળો રે - એ મેવાથી નાંમત થીજ
રે - અનેકે સ્વાદ એમાં બીજી એ રે - તમે દલ હોય
સાચરે = કાળ: ત્યાંથી ચાલ્યા જુદરદીન બાવા -
સોવનકર એક મહોલ જોયા - સોના મોતીથી કેવા
સમારા - તે તો દરવાજા બંધ રહ્યા છે - ત્યારે તો
બોલી બોલ્યા છે - આ દરવાજા કેમ બંધ રહ્યા છે -
ત્યારે હુકમ ખુદાનો આવ્યો - તમારા ઘરજીના નકી-
નકીબ આવ્યા - તે તો આવે રે ત્યારે અનંતો - ત્યારે
ઉઘડે રે સર્વે જતો - કહે બાકરશાહ સવાલજી વરી
ડીધો = કળજુગ કેરા આવશે રે ત્યારે ઉઘડસે કમાડ રે -
રચના જેસે અતિ ઘણી રે - આસા મુનિવર ચારરે -
કાળ = ત્યાંથી ચાલ્યા જુદરદીન બાવા - હુકમ આયા
રે ખુદકા સારા - જલદી આયો તમે કહોની સતારા -

નોલાં નોલાં એકે કુરસી આપી - કુરસી એ જબરાઈલ
થઈ બેઠાં - ત્યારે સાહેબજી બોલી બોલ્યા - કહો જબ-
રાઈલ એ કીસકા ઠાંમા - જબરાઈલ બોલ્યા એ મેરા
ઠાંમા - અહાં સે તમે અકેલા જના - મેકાઈલ એ
કહે ઠાંમા - કહે બાકરશાહ સવાઈજી = હોઠીયા = મે-
કાઈલ સાથે વાધીયારે - આવ્યાં તેમની સાથરે -
અનંત અનંત કથા હું આરે - આવ્યા ઠાંમો ઠાંમરે -
આજ = મેકાઈલના તખત આવ્યા - ત્યારે બોલ્યા એ
મુખથી બોલ્યા - અમારા આવ્યા એ ઠામ હૈ કોણ -
યહાં સે હુકમ જુદાકા નહીં - હુકમ બે હુકમ મેં તો
બીરાજુ - હદ તોડકર હું ના જઉં - તો મેરા પાંખ
તો કપુ કર સાંધુ - પાંખ જલકર ભસ્મ હો જાવે -
અમસર આબરૂતો સબી બોલે - ગમ ખાકર
રહ્યા મે તબાં - કહે બાકરશાહ સવાઈજી = હોઠીયા =
અકેલા મેં આણ્યા હું આરે - હું ફેર કરી ઉદાસરે - એવા

https://archive.org/details/bk583/page/n148/mode/1up

મધે શું થયું રે - આવ્યો તખત મોઝાર રે -
ઢાળ: તે તખત મા બેઠાં સોરી - બેઠા તખતને
ઉડયા જાય ચાલ્યા ચાલ્યા બુદરદીન મહારાજ - એવા
મધેરે ફીરી આવ્યા - સીત્તેર હજાર પડદા મુક્યા -
એવા મધે ઈસરાફીલ ફુંકા - આયા ફીરસ્તાને
તખત મુક્યા - મુક્યાં તખતને ફીરસ્તા ઉઠયા -
ઈસરાફીલ તેતો લઈ ચાલ્યા - ચાલ્યા ચાલ્યા
તે સરગ મોઝાર - ફરે બાફર ચારા સવાઉજ =
ચોઠીયા = તે રૂકીને વાઘીયા રે - અને પડદા સીત્તે
ર હજારરે - ફીફર વંતા બહુ થયારે - અને આયો
ફીરસ્તો સોવીરે = ઢાળ: ફીરસ્તે આંદો ચઢાવી લીધા -
ત્યાંથી ચાલ્યા પડદામા મેલ્યાં - પડદામાં રૂક્યાને
અવાજ આયા - હુકમ હુઆ અરસકા જ્યારે -
અર્જ આયા એ મહેબુબ મેરે - અબકી બોલા
તમે ખાલિકર ફરેબા - બુદદીન બુદરદીન દાનું

જેઠે - બોલા કરે એ સબને કાજે - દુનિયાં બીજે
સબ બાજ બાજે - ધરતી બોલે લગે સુણો માજ.
કહે બાકરશાહ સચાઈજી = દાઢીયો = દુનિયામાં નવા-
ઈ થશે રે - હજુરથી આપશો ફીનાબરે - આપરણે
હવે ફરી જશોરે - મેંદીના ગુણ ગાયરે = ઢાળ = જુદ
જી બોલ્યાં અબ કુણોને બોલો - અમ લગ દીનું અહિ
પડઈ ફી ધાંલા - બોલો કરીએ અબ દલના કરીએ-
ખુલાસા બોલો હબીબ મેરે - નયારી ઉમતકા કામ
હે નમારાં - મહેમદ રસુલીલા નો દુઆ ઉદાસાં -
ઉસકો ખાંણ નો પુરી હુઈ - જે જે કરથા તે ઉનુને
બનાયા - છોટી ઉંમરમા ધાનો આયાં - ફીર અમારા
હુકમ નો શીર પર ધરીયાં - કહે બાકરશાહ સચા
ઈજી = દાઢીયો = લીય મુખડાંના મોડીયારે - લીધા શીર
પર ભારરે - ભાર ભર્યો બુ ઉમાડરે - નીયના થયા
ઉદાસ રે = ઢાળ = ત્યારે જુદજી બોલ્યા સોરી - મહેરાજ

મુબારક તમને હોવી- બારસો વરસ પુરે હુએ-
જમાના ફુઆરે અબ નબી મેંદી કા ઉસકા કલમા
અબ કહેના હોવી- દીન જાહેર કરેંગે સબ અપરી-
આગે ફુલાએ સબી કાયે- આજ ના લરજી તમ
મેં વકીલ ચાર- તમ પર આયે હે કેસા દાન-
રજબ કા માસ અબ કરના હોવી= કહે બાકરશાહ
સપાઈજી = દોઢીયો= શ્રી રમઝાન માસ રજબ કા રે
અને તુમ સર હે બાઈ રે- તમારી ઉમત કે વાસ્તે રે
અને લેના હે જરૂર= ઠાબ= બુરજ બોલ્યા અબ દુજા
કરીએ- દુજા કરીએ તો સરપર લઈએ- મેંદી કા
વારા તો જાહેર હોતા- દુસરી બોલા તો કરીએ
કામી- ત્રણ (૩) દન કાલો ગોસાં કરના એતો બાલો
જરૂર ધરના- ઉસકી તસબી તો કેરી કરની
સાડા ત્રણસો તો સાથી ભણાએ- બાકી રાખ
તેતો ઓરી વાતો- અરાબી વાતોને દુરમત.

આપે - કરે બાકરશાહ સવાઇજી : હિંદીયો : ઓરે લો
અરાજ છે રે - તે તમને લેસે ઝીલી રે - ચીન નગરનો
રાજા ઓ રે - કહી શિઆમણ સાથરે - ઢાળ : ત્યારે
બાવા જુદરદીન બોલ્યા - અમારી ઉમલકા ગુના
બાસ્યાં - કોન નામને કોલ નયેશ્રી - કીસકી બાલાં
ને કીસકો ઘાલાં - કીસકો માડીને કીસકી લાડી -
કીસકી ભેગને કીસકી ભોલી - કીસકો જલાને
કીસકી ભોલાં - કુણ જુગને કુણ નાંમ - એપા ધર્મ
રે આજ અમારા - એવી ફીલારે બાલાં કહુ સમાર
કહે બાકર શાહા સવાઇજી : હિંદીયો : સમાર કહેતા
લાજુયરે - જુદજી સુણો મહેરવાંન રે - જમલી
જમાલ અમ લણ રે - જુદા રાખે અમારી લાજ રે -
ઢાળ : ત્યારે જુદજી તો બોલ્યા વાણી - તુમકુ કહીએ
વાત પરમાંણી - તમારી ઉમલકા કિસા ભાવા - એસા
અમરમાં મેવા પાવે - તુમકુ કહુ સો સાચા મીનો -

2012-10-01 or Before -Satpanth Manuscript 32 (583)

અને ઉમત તમારો કહયા ન કરશે - તે તો જીવ
ભીરતમાં જાસે - તેની કહુ વાગાતાઈ ભારે - રજબના
રોજ કરે સબ સારે - ઉસકા ગુના બગસ્યા હે હુમને
કહે બાકરઆલા સયાઈજી = ફોડીયો = રોજની તરવી
પછે રે - તેનાં કહુ સમાર રે - લાભ આપ્યો અતિ
ઘણો રે - તેની ગણતી નો નહિ સમાર રે = હાલ =
પહેલા રોજના લાભ આપ્યા - અજ દાનના લાભ
કમાયા - બીજા રોજે રે કીયા સમારાં - ગૌદાનના
લાભરે આપ્યા - ત્રીજે દહાડે રે રોજ રાખો - તેની
ઉપજ પુરી ભાખી - હસ્તી દાન નો લાભજ આપ્યા -
ચોથે દહાડે વ્રત કરે - હસ્તી બાર નું ફળ રે આપે -
પાંચમાં વ્રતનો મહીમા ભારે - કહે બાકરઆલા
સયાઈજી = ફોડીયો - તેના લાભ કરી વખાણે - હીરા
અને પિરતાલરે - તેની ગણતી થઈ શકી રે - છજર
પાંચનો પિરતાલરે = હાલ = છઠ્ઠા વ્રતનો લાભ અપાર -

તીશ દસ્તનો કરુ સમાર - સાતમું પ્રલ જે કરશો ભાઈ.
તેનો લાભ તો આલો જાણ - આગેક અઠીનો કરુ
સમાર - આઠમા પ્રલનો કરુ સમાર - આગેક પાંચ
નો લાભ અપાર - નવમા પ્રલનો મહીમા ભારે -
તેના લાભ તો કરુ અપાગે - આગેક દસનો આપ્યો
પરમાંણ - કહે બાકરશાહ સપાઈજી = દોઢીયો = દસમા
પ્રલનો લાભ છે રે - રતન પાંચનો વિસ્તાર રે -
અગીયારમા પ્રલની સોભાજો રે - તેના કરુ સમાર
રે = ઢાળ = બારમા પ્રલની સાખો ભારે - રતન
દશ તો આલ્યા અપાંગે - તેરમાં પ્રલની કરુ વીગ-
તાઈ - તેની નીપજ તો ભારે હુઈ - જે તો નીલમ
આપ્યા જાંણી - ચૌદમા પ્રલના લાભરે આપ્યા -
પાંચ નીલમ તો આપ્યાં વાળાં - પંદરમાં પ્રલની
કરુ વીગતાઈ - દશ નીલમ તો આપે સપાઈ - સોળ-
માં પ્રલની કરુ કમાઈ - કહે બાકરશાહ સપાઈજી =

અભ્યાગતને દાન આપીએ રે - લાભ એવો જાંગરે -
સત્તરમાં પ્રતની સાંભળો રે - તેના કરૂ સમાર રે -
સાખ: હજાર સાધુ કો દાન દીયા - આને કે
દીનાને કપડાં દેના - એક એક દીરમ હાથે દેના -
અઢારમાં પ્રતની કરૂ વાગતાઈ - તેની ઉપજતો
ભાર હોઈ - દશ હજાર તો મહોલ જ દેના - અમોત
નારી બાળતો ઉમરનુ દેના - ઓગણીસમાં પ્રતની
નીપજ એવી - તેની કરૂ રે પુરી વાગતાઈ - વીસ
હજાર બંદીવાન છૂટાવે = કઈ બાકર શાહા સપાઈ
=હાદીયા = વીસ હજાર મુલકના રે - દેસ કહીએ સારી
રે - મુક્યા ના લાભ છે રે - પ્રતના એવા લાભ રે - સાખ:
વીસમાં પ્રતની કરૂ હુ બોલ - તેની તેને સંભાળ
થઈ - તેના લાભતો કરૂ હુ સોરી - વીસ હજાર નીલમ
તો શાસ્ત્રા - ઈતના લાભના માહેર સોંપ્યા - એક
વીસમાં પ્રતની કરૂ વાગતાઈ - નીલમ આપ્યા

હજાર ચાર - ત્યારે પ્રહલના કડુ સચાર - બાવીસમા
પ્રહલના આવ્યા દહાડા - તેની ઉપમાનો કડુ સમાર-
કહે બાકરશાહ સપાદજી = દાઠીયો = બાવીશ હજાર
નો સમારરે - કન્યાં દાનનું દાનરે - એવો લાભ
અલિઘણાં રે - જે કરશે નરને નાર, = કાળ = ત્રેવીસ
માં પ્રહલની સાંભળો ભાઈ - તેની કમાઈ તો કેવી
લખાઈ - તેના મહોલની કુઈ પધાઈ - તેવીસ રાણી
ને તેવીસ મહોલ - ચાર પટરાણી ને તેને આગમ-
જાણીતા જાણ તેનો સાથ - સર્વને માથે તો કપા-
ળુગાની કરીએ - તેની ઉપમા તો ત્યારે લઈએ -
એવો પ્રહલની કમાઈઓ. ત્યારે - ચોવીસમાં પ્રહલની
કમાઈઓ કરીએ - કહે બાકરશાહ સવાઈજી =
દાઠીયો = તેના વાચક સાંભળોરે - ચોવીસ સૂલક
જેહરે શ્રી - ચોવીસના તે સાંભળોરે - અને સર્વે
મુનીવર નાં દર્શન થાયરે = કાળ = પચીસમાં પ્રહલની

કરીએ - તેમાં નથી કે કુછ બાકી - તેનાં લાભ
તો કંઈ સાંખી - એક લાખને દશ હજાર - બીજુ
બીયાં તેણે આઈ - ઉપર બીયા તેણે આઈ - ઉપર
બીયાં બસે જણો - તેને લાભ તો આપ્યો વધાઈ-
છત્રીસમાં વ્રતની કંઈ એ આવીજી - તેમાં કશી
કંઈ બાકી નથી - બાકી રહેશે તો અરાખી થાશે-
કંઈ બાહરસાથ સપાઈજી = ઢોઢીયો = લાભના ભંડા-
રછે રે - આસા મુનિવર આજ રે - વ્રત કર્યા તે યાત્રા-
ચારે - તપસા થયા ભરપૂર રે = ઢાળ = સત્તાવીસ
માં વ્રતની કંઈ વાગલાઈ - તેની ઉપજ તો ભારે હુઈ-
સત્તાવીસમાં વાળા કોઈ થયા નથી - તેનાં
વખાણ તો બુડયાં સોળી - એના લાભ તો કંઈ
વિસ્તારી - પહેલા લાભ તો કરીએ સાચો - બીજુ
આશ્વાં કે પુરાં પાક - ત્રીસ લાખને ત્રીસ હજાર -
બીજા લાભ તો કંઈ અમાર - ત્રીસ મહોતના થયા

સરદાર- કરે બાકર શારા સપાએજી =દોઠીયો= લેખો
મરોલ લથે સોબેજો રે- એકે એકે મરોજ સોરીરે-
ચોકેર મળી જડ્યા રે- તેજનો બેબાકારરે =રાગ=
મરોલે ચાલે ગજરથ સોઈ- અઅ ચાસલા ચોપ-
યા બાઈ- સોપરણ જડીલંર લેને કરીએ -હીરા
માણેક લેરે તેને લઈએ- એપડી શોભારે પ્રત
ઉપર કરીએ- લીસ પ્રલ લો જેણે કીયા- એસાલ
લો લેમને દીધા પછી હુજી બાલા લમકુ કરેના-
પહેલે પ્રલથી ચડલા જણો- એકર નીલયની ચડળી
જાણી- કરે બાકર શાણ સપાઈજી = દોઠીયો = એવા
ચઠલા રેજ આપી મેરે- જે કરશે નરને નારવે-
સર્વે પ્રલના સરદારરે- જે લન લોડીને ધાયરે-
=રાગ= અઠ્ઠાવીસમા પ્રલનો મહીમા ભારે- તેલો
કરશે મુનિવર શોણે- એકે લાખને ચૌદ હીરાવે-
દરરની માળા લો ઈલની કીલાવે- ઈલના સપાજ

સો ઉમતુ હોના - સવા હજાર તો ડુંગર જાણો -
ડુંગર ભાગ્યાને રસ્તા આના - સવા લાખ ગઢ
એ કૂતેલાં કીયા - ઈતના લાખ તો ઉનુને લીયા -
એવી ફયાદ આતો ઉનુને જોઈ = કહે બાકર શાહ
સવાઈજી = દોઢીયો = જેના જેવા ભાગ્ય ઘેરે - તેકણ
બેઠો તાંઈરે - કળીજુગના લાખ અલિ ધણીને -
જે ખરે ઈમાંને ધાયરે = કાળ = એગણગણીસનું પ્રતજે
સોઈ કરશે - શાહોના દેદાર તેને જડશે - શાહ
ની પધાઈઆ તેને હોશે - અમુલખ ચીજે તેને
ધરશે - ખાવાં પીવાંને આભરણ અપાર - તેને
મુસલગો મળીની જ્યાહો - દુનિયા વિશાન રચે
ખોટો - સ્યાદ મેળ્યાં દુનિયાના ભોમા - શીરસ્તા નુરી
ત્યાં આવ્યા સામા - એ તો કસણાના નહી ખાળી -
કહે બાકર શાહ સવાઈજી = દોઢીયો = ખાળી નહીં તે
મહાલસે રે - દાન કર્યો અપાર રે - દાન દળદર

એરીજરીરે - કરતા હેતને દઈએ અપારરે =ઢાળ=
ત્રીસ વ્રત જે કરશે ભાઈ - તેની ઉપમાનો પુરી
ન થાઈ - શાહા અલી આ કર હાથ પકડીઆ -
ઉનકા ગુના સબ ભસ્મ હોતા - ત્રીસ ત્રીસના
વહાણ પુરાયા - અંબીઆ આવેરે ઉસકુ જેવા -
સવા લાખ પેગાંબર આવે જેવા ઉસકી કમાઈ
બહોત હે ભાવા - ભારે કરણીને ભારે વાણી - ઉત્તમ
કરણી એ અમેના જાણી - કહે બાદશાહ સવાઈજી=
હોરીયાં= કરણી અમર ગયારે - પુરા ભરીયા ભારરે -
આવ્યા વેળ અપારરે - એ ત્રીસ વ્રતની કહે પિં
તીરે =ઢાળ= નરજો શાબાશી લીધી - રૂપ શાબા-
શી દીધી - બાવા જુહરદીને સરપર લીધી - લીયાં
વચનને મુબારક કીધી - નિરંજન બોલ્યારે આપે
જ્યોત - આજથી મેં દુસરે બરસ આના સોરી -
તુમારા નામ દુનિયામાં નહીં - કરો તૈયારીને રૂઈ

પઘાઈ- ઈલના હુકમ નો કરો સબાઈ- એ મહેરાજ
કા લાભ લમારી ઉમત કુ દીયા - કહે બાકરશાહ
સવાઈજી=દોહીયો= નબી મહંમદ મહેરાજે આવીયા
રે- તે ઈલના કો નહીં લાભરે- લમ ઉપર રહેમત
હુઈ- રહેમતના ભંડારરે =ચાલ= ત્યારે નિરંજન
બોલ્યા વાણી- લમે સચારો ને કરો નવાઈ- લમારી
ઉમતમા કરો સબાઈ- વીદાગીરી આપી જુદરદીન
એ ઓટી- કુરઆન લઈને આવ્યા બાવા -ઉમત
ના કાજે લીસતના મેવા- મેવા લાવ્યાને જાહેર
કીધા - અમદાવાદ માં પુસ્તક ઓડ્યા - પુસ્તક
વાંચ્યાને જાહેર કીધા - જુદરતે ગયા ને જુદરતે
આવ્યા- કહે બાકરશાહા સવાઈજી -દોહીયો=
તેની કાંઈ પાર નહીરે- આપ સંભાળો સોઈરે-
દુનિયાંની વસ્તી ઉઠાવી એ રે- અને સર્વે વાતો
ભંગારે =ચાલ= નવા સંગાને નવા રંગ- બાકરશાહ

ના અમ ચાકી ફીંગ - કહે બાકરશાહ કરો તૈયારી -
ઉથે દુનિયામાં કરું નવાઈ - કહે બાકરશાહ
સૂણો ગાલ સારી - હવે ભુલો નો દાવાદારી - કુણ
કાઢે લખને પ્રાણી - ઈકોલેર પરીયાં કોને ધાય -
કહે બાકરશાહ સત વખાણું - સતના સાદાના
ભુલો જાણી - કહે બાકરશાહ સવાઈજી = દીઠીયો -
સતના સાદા રાખજો રે - નો પડસો પેસે પાર
રે - પાર પડયાની પેર છે રે - ગનાન કીધી સાક્ષી
નરે = ઢાળ = બોલ્યા બાકરશાહ આપ સવાઈ -
ઉથે ગાલમાં કરુ નવાઈ - ગાલમાં હવે કરુ ચઢાઈ -
કહે બાકરશાહ અબના લુબો - જે લુબો નો
ઊંડા કુવા - લુબ્યા હવેલી ધારી બારે - દીજગામાં
ઘાલીને મારજ મારે - કહે બાકરશાહના કરવા
નામાંને - તોને તો એવી તસ્વી દેની - બોલ્યા
બાકરશાહ અબ રબા કરના - કહે બાકરશા

વા સવાઈજી = દોઢીયાં = જુદરદીનના તન ઘેરે -
બાકરશાહા જ્યોત રે - જ્યોત કુંભ બધુ કરો
છોરે - પુરી કરસે આસરે = શાળ = સવેલ અકાર
ને તારની કરીએ - કાગળ સુદને પડવે લઈએ -
સોમવાર ને તે દિન કરીએ - સતવેણી પુરી
બાંધી - રજબ માસમાં લખી સામી - દીર્ગ લોકો
એ વાંચી વાકી - વાંચે સુણે તેને લાભજ કેતા -
એક હજાર રોજા કીયા - ઈતના લાભ તો ઉસકુ
દીયા - એવી સગાઈ તો અમારી રાખો - કરે
બાકરશાહા સવાઈજી = દોઢીયો = એ વોરચાના
લાભ ઘેરે - સુજાણ ગત બાંકેરે - લાભના પહેલા
મુકીએ રે - આવી પર્વોએ શાણે રે = સંપૂર્ણ =

જીકરી લખી છે :-

સુલતાન સઈદ - કબીરદીન - હુરાંકો પીર - સુલ-
તાન સૈયદ - મહંમદ કબીરદીન - જુજરકા પીર -

દાઉદ જબરાઇલ - દીલ કા લુબરીયા - ગુન્નીકા થંભ-
માકું લશ્કરને કરૂ સંગ્રામ - મહેમદબીર - કુરીકાબીર-
ઉડ જાવે જાવે તો સવા લાખ હૈજરી આવે - બાંધુ
બાંધુ ચાર દેવ ઉત્તર કા બાંધુ - ચાર દેવ દક્ષિણ
કા બાંધુ - ચાર દેવ પુરવ કા બાંધુ - ચાર દેવ
પશ્ચિમ કા બાંધું - ચોસઠ લાખ જોગણી બાંધુ - કાળી
બાંધુ - કંકાલી બાંધુ - જલ જોગણી બાંધુ - આકાશ
કી કામની બાંધુ - પાતાળ કી કરમ ચેલી બાંધુ - બ્રહ્મા
કી બેટી બાંધુ - ઇન્દ્ર કી પુતરી બાંધુ - હાડકાં જપમાળા
બાંધુ - રામ કી ચેલી બાંધુ - કાળીઆ બાંધુ - કંકાળી-
યા બાંધુ - ઇટકી ચંડાળ બાંધુ - નટકી દીવાળી
બાંધુ - ચોચરશી ચોશ બાંધુ - જાંગમા દેવી બાંધુ-
મંગળા દેવી કા ભેંસાસુર બાંધુ - દશ માથાનો
રાવણ બાંધુ - કાચલા વીર બાંધુ - જેસા બીર બાંધુ-
સંબાવીર બાંધુ - ગુગરા વીર બાંધુ - ચલતા વીર

બાંધુ - દશ દીશા કા વીર બાંધુ - દખલેકી દ્રષ્ટિ
બાંધુ - આરલે કા હાથ બાંધુ - ચલતા કા પાઉં બાંધુ -
ચોખા બાંધુ - અગ ચોખા બાંધુ - કાચા મસાણ બાંધુ -
પાકા મસાણ બાંધુ - જલતા મસાણ બાંધુ - બોલતાં
મસાણ બાંધુ - હસતા મસાણ બાંધુ - દશ દીશા કા
મસાણ સીમા બાંધુ - સીમ બાંધુ - સાંમ બાંધું - છળ
બાંધુ - છળ ભેદ બાંધુ - ખેચરી બાંધુ - આડોશી
બાંધુ - પાડોશી બાંધુ - રાજા બાંધુ - પ્રજા બાંધુ -
બાઘ બાંધુ - શિયાળ બાંધુ - જોગીંગ બાંધુ - રબારીયા
વીર બાંધુ - બારસોંગા વીર બાંધુ - હસંતી વીર બાંધુ -
ભેરવ બાંધુ - કાળ ભૈરવ બાંધુ - રગતીયા ભૈરવ બાંધુ -
છપન ભૈરવ બાંધુ - ગાડીઆ વીર બાંધુ - રગતીયા
વીર બાંધુ - લવન બાંધુ - લવનાવળ બાંધું - ડાકણ
બાંધુ - સાકણ બાંધુ - સીકોતેર બાંધુ - નજર
બાંધુ - નજરાંળ બાંધુ - કામણ બાંધુ - કુમણ

બાંધુ - ઠુણામગ બાંધુ - દુયકા બાંધુ - કીયા બાંધુ -
કરીઆ બાંધુ - શાહ બાંધુ - મંતર બાંધુ - જંતર બાંધુ -
લગા બાંધુ - લાઆ બાંધુ - વાર બાંધુ - ધાર ઘર બાંધુ -
આંગણા બાંધુ - અગણી બાંધુ - ચેડોલ બાંધુ - નદી
નાળા બાંધુ - જળ પરીઓ બાંધુ - પુરાં પરીઓ બાંધુ -
જુરાં પરીઓ બાંધુ - સાત રોજેકી પરીઓ બાંધુ -
સુલેમાન પેગાંબર ના દુકાળ બાંધુ - જેરાં બાધા
છુટે તો બાવા આદમ સફીરા જરા ટુટે - કુલ બલા
કુઈ - હદ અલાહો - સાર પલી જીયા - ઓબાદ અલી
ની - સાત ઓબાદે કુલ દુઃખ જાવે કુલ બલા
જાવે - કુલ હકમત ફ્લાવે - સુલતાંન સેરેદ
ફખીરદીન જુજર કાપીર - કુલ જંજીરી સીતેર
સહસ્ત્રા હજાર બલા બાંધુ - નવ કુલ બલા છુટે -
નવ કુલ બલા ટુટે - ના ટુટે તો બાવા આદમ
સફીરી જરા ટુટે - કાળા હંસા નિરમલા - વર્સ

સમુંદર નીર - ચંચ પસારે - વીખ પધન ઠરે -
નિરમલ કરે શરીર - છેલ્લી વેળા જે કરે
અંગિયાર - તેને લાગે શીસેર હજાર વાર - તુલ
જલા જાયે - ના જાયે તો અલ્લા નબી મહંમદ
આંગા (તેલચો) હકલાય લાહ ઇલીલાહે
મહંમદ મેંદી અલી અલા :- સંપૂર્ણ :-

આ પુસ્તક લખતાં ઘણી ભૂલો થઈ
હશે - વાક્ય રચાનામાં ભૂલચૂક હોય તો
મને માફ કરશો. મારા ગુના બક્સાવજો.
લખનાર બંદો નકુચ છે.

અનિરૂધ્ધકુમાર લક્ષ્મીભાઈ પટેલ.
મુ. પો. વડોદરા.

realpatidar.com
realpatidar.com

